

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๒๐๔/๕๒

วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอดความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผศ.ดร.ปราโมทย์ จันทร์เรือง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แบบสอบถาม
 ๒. แบบสัมภาษณ์
 ๓. แบบการสนทนากลุ่ม
 ๔. หลักสูตรฉบับร่าง
 ๕. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ๖. แบบประเมินผลงานผ้าทอของนักเรียน
 ๗. แบบประเมินเจตคติต่อการเรียน

ด้วยนางสง่า แดงวงษ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่มสำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ ๒ อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีสาระเพิ่มเติม (งานประดิษฐ์) โดยมี ผศ.ดร.วิไล ทองแป้ เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.เนติ เฉลยวาเรศ เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัยซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใ้ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ ย่อนไสว)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/๒๕๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ. เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๒๔ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน ผศ.วรรณวิไล นันทมานพ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แบบสอบถาม
 ๒. แบบสัมภาษณ์
 ๓. แบบการสนทนากลุ่ม
 ๔. หลักสูตรฉบับร่าง
 ๕. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ๖. แบบประเมินผลงานผ้าทอของนักเรียน
 ๗. แบบประเมินเจตคติต่อการเรียน

ด้วยนางสง่า แดงวงษ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ ๒ อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระเพิ่มเติม(งานประดิษฐ์) โดยมี ผศ.ดร.วิไลทองแผ่ เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.เนติ เฉลยวาเรศ เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ ย่อนไสว)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒ , ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๗ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐ Email : education@ru.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/๒๕๕๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนราชนครินทร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อ. เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๒๕ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน นางลำยอง บุญมาดี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แบบสอบถาม
 ๒. แบบสัมภาษณ์
 ๓. แบบการสนทนากลุ่ม
 ๔. หลักสูตรฉบับร่าง
 ๕. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ๖. แบบประเมินผลงานผ้าทอของนักเรียน
 ๗. แบบประเมินเจตคติต่อการเรียน

ด้วยนางสง่า แดงวงษ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ ๒ อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระเพิ่มเติม(งานประดิษฐ์) โดยมี ผศ.ดร.วิไลทองแม่ เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.เนติ เฉลยวาเรศ เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ ยอนไสว)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๓๓๑๒ , ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๘ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐, Email : education@tru.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/๒๙๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ. เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๒๔ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน นายเจริญ พิมพ์พันธ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แบบสอบถาม
 ๒. แบบสัมภาษณ์
 ๓. แบบการสนทนากลุ่ม
 ๔. หลักสูตรฉบับร่าง
 ๕. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ๖. แบบประเมินผลงานผ้าทอของนักเรียน
 ๗. แบบประเมินเจตคติต่อการเรียน

ด้วยนางสง่า แดงวงษ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ ๒ อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระเพิ่มเติม(งานประดิษฐ์) โดยมี ผศ.ดร.วิไลทองแผ่ เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.เนติ เฉลยวาเรศ เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี โค้รขอค รามอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ อ่อนใส)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๓๑๑๒ , ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๙-๕ ต่อ ๕๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐ Email : education@bu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/๒๕๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ. เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๒๔ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน นางสาวประภาพรณ นาคชาพันธุ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แบบสอบถาม
 ๒. แบบสัมภาษณ์
 ๓. แบบการสนทนากลุ่ม
 ๔. หลักสูตรฉบับร่าง
 ๕. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ๖. แบบประเมินผลงานนำทอของนักเรียน
 ๗. แบบประเมินเจตคติต่อการเรียน

ด้วยนางสง่า แดงวงษ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการทอผ้า จากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ ๒ อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระเพิ่มเติม(งานประดิษฐ์) โดยมี ผศ.ดร.วิไลทองแผ่ เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.เนติ เฉลยวาเรศ เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี โค้รขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ ย่อนไสว)

คณบดีคณะครุศาสตร์ วิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒ , ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๙ ต่อ ๔๑๖

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐ Email : education@tru.ac.th

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ปราโมทย์ จันทร์เรือง รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณวิไล นันทมานพ อาจารย์พิเศษประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี
3. นางสาวย่อง บุญมาดี ครูวิทยฐานะ เชี่ยวชาญ โรงเรียนวัดบ้านทึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 จังหวัดสุพรรณบุรี
4. นายเจริญ พิมพ์พันธ์ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 จังหวัดสุพรรณบุรี
5. นางสาวประภาพรพรรณ นาคข้าพันธ์ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 จังหวัดสุพรรณบุรี

ภาคผนวก ค
หนังสือขออนุญาตทดลองใช้
เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ศธ ๐๕๔๗.๐๒/๗๔๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนราชนครินทร์
อ. เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบ่อกรุ

ด้วยนางสง่า แดงวงษ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนา
หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ ๒ อำเภอเดิมบางนาง
บวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระเพิ่มเติม(งานประดิษฐ์) โดยมี
ผศ.ดร.วิไล ทองแฉ่ เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และดร.เนติ เฉลยวาเรศ เป็นกรรมการผู้
ควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและ
ปรับปรุงเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้
นางสง่า แดงวงษ์ ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่
นักเรียนช่วงชั้นที่ ๒ ในสถานศึกษาสังกัดของท่านเพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อได้โปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ
โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ อ่อนไสว)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒ , ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๔ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐ Email : education@tru.ac.th

ภาคผนวก ง

หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/๒๕๕๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนายอดมหาราช
อ. เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม

ด้วยนางสง่า แดงวงษ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนา
หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ ๒ อำเภอเดิมบางนาง
บวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระเพิ่มเติม(งานประดิษฐ์) โดยมี
ผศ.ดร.วิไล ทองแผ่ เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และดร.เนติ เฉลยวาเรศ เป็นกรรมการผู้
ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนระหว่างการเก็บข้อมูล ซึ่งสถานศึกษาของท่าน ได้ถูกเลือก
เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใ้ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้
นางสง่า แดงวงษ์ ดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่นักเรียนช่วงชั้นที่ ๒ ในสถานศึกษา
สังกัดของท่าน หวังอย่างยิ่งในความกรุณาและคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาอนุญาตด้วยจักเป็นพระคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ อ่อนใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๓๓๓๒ , ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๕ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐, Email : education@tru.ac.th

ภาคผนวก จ

เครื่องมือการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร

- แบบสอบถาม
- แบบสัมภาษณ์
- แบบการสนทนากลุ่ม

แบบสอบถาม

เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

(สำหรับนักเรียน)

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี
2. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนในการพัฒนาหลักสูตร และแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มีความสำคัญมาก และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพต่อไป
3. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ความต้องการของนักเรียน ในการพัฒนาหลักสูตรและแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี
4. ผู้วิจัยหวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีในการกรอกข้อมูลในแบบสอบถาม และกรุณากรอกข้อมูลให้ครบทั้ง 2 ตอน กรุณาอย่าเว้นส่วนใดส่วนหนึ่ง เพราะข้อมูลที่ได้จะไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถนำไปวิเคราะห์ และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

นางสง่า แดงวงษ์

นักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาหลักสูตรและการสอน

ครุศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ตามความเป็นความจริง

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ () 8 - 10 ปี () 11 - 12 ปี () 13 - 15 ปี
3. ระดับการศึกษา () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
() อื่น ๆ ระบุ

ตอนที่ 2 ความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่น บ้านหนองกระทุ่ม และแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ตามความต้องการและความคิดเห็นที่เป็น
ความจริง

1. ท่านทราบหรือไม่ว่าในหมู่บ้านหนองกระทุ่มมีการทอผ้า
() ทราบ () ไม่ทราบ
2. ท่านเคยเห็นการทอผ้าในหมู่บ้านหนองกระทุ่มหรือไม่
() เคย () ไม่เคย
3. ท่านเคยทอผ้าบ้างไหม
() เคย () ไม่เคย
4. การทอผ้าในหมู่บ้านหนองกระทุ่ม มีประเภทใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 รายการ)
() ผ้าขาวม้าห้าสี () ผ้าห้าสี () ผ้าสีพื้น
() ผ้าไหม () ผ้าลายตีนจก () ผ้าฝ้าย
5. ท่านต้องการให้มีการพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าในโรงเรียนมากน้อยเพียงใด
() ต้องการมาก () ต้องการน้อย () ไม่ต้องการ
6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ถ้าจะจัดการเรียนการสอนการทอผ้าในโรงเรียน
() เห็นด้วยอย่างยิ่ง () เห็นด้วย () ไม่เห็นด้วย () ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7. เมื่อมีการสอนการทอผ้าในโรงเรียน ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่จะให้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
มาถ่ายทอดความรู้เรื่องการทอผ้า
() เห็นด้วยอย่างยิ่ง () เห็นด้วย () ไม่เห็นด้วย () ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8. ท่านคิดว่าวิธีการใดเหมาะสมที่สุดสำหรับการเรียนการสอนเรื่องการทอผ้า (ตอบได้มากกว่า
1 ข้อ) () การฝึกปฏิบัติจริง () การบรรยาย
() การสาธิต () การประชุมอบรม () อื่น ๆ ระบุ.....

9. ท่านต้องการเรียนเรื่องใดบ้าง เกี่ยวกับการทอผ้า (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ความสำคัญของผ้า	☐ ความเป็นมาของการทอผ้า
☐ ความรู้ความเข้าใจในการทอผ้า	☐ ขั้นตอนการทอผ้า
☐ การทอผ้าตามขั้นตอน	☐ ผลงานผ้าทอ
☐ การวัดและประเมินผล	☐ การคิดต้นทุนการผลิต
☐ การจัดการกับผลผลิต	☐ การอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า
☐ อื่น ๆ ระบุ.....	

10. ท่านต้องการให้มีการวัดและประเมินผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง การทอผ้าอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ การฝึกปฏิบัติจริง	☐ การทดสอบ	☐ การสอบถาม
☐ การสัมภาษณ์	☐ การตรวจผลงาน	☐ การสังเกตพฤติกรรม
☐ การประเมินตนเอง	☐ แฟ้มสะสมงาน	☐ อื่น ๆ ระบุ.....

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบสอบถาม และให้คะแนนความสอดคล้องของแบบสอบถาม เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับความคิดเห็นซึ่งเป็นคะแนนของแบบประเมินในแต่ละข้อ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับ			ข้อเสนอแนะ
		ความคิดเห็น			
		+1	0	-1	
1.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับ ความรู้เรื่องการทอผ้าในหมู่บ้าน หนองกระทุ่ม
3.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับ ความต้องการให้การพัฒนาหลักสูตร การทอผ้าในโรงเรียน
4.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่จะให้ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาถ่ายทอดความรู้เรื่องการทอผ้า
5.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของวิธีการจัดการเรียน การสอนเรื่องการทอผ้า
6.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับ เนื้อหาในการเรียนเรื่องการทอผ้า
7.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับ ลักษณะของการวัดและประเมินผล

ลงชื่อ

ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

(สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ภูมิปัญญาท้องถิ่น และผู้ปกครองนักเรียนช่วงชั้นที่ 2)

คำชี้แจงในการสัมภาษณ์

1. ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนกลุ่มสาระ
การเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ภูมิปัญญาท้องถิ่น
และผู้ปกครองนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัด
สุพรรณบุรี

2. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร
และรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ปัญหาอุปสรรค แนวทางแก้ไข รวมทั้งข้อเสนอแนะอื่น ๆ
ในการพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี จากผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนกลุ่ม
สาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ภูมิปัญญา
ท้องถิ่น และผู้ปกครองนักเรียน ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มีความสำคัญมาก
และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพต่อไป โดยผู้สัมภาษณ์
เป็นผู้จัดบันทึกผลการสัมภาษณ์ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล

3. แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร และรูปแบบการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ ปัญหาอุปสรรค แนวทางแก้ไข รวมทั้งข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการพัฒนาหลักสูตร
การทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม

4. ผู้วิจัยหวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีในการให้สัมภาษณ์
เพื่อนำไปข้อมูลวิเคราะห์ และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

นางสง่า แดงวงษ์

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน

ครุศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

1. ชื่อ
2. เพศ
3. อายุ
4. อาชีพ
5. ระดับการศึกษาสูงสุด
6. ตำแหน่งการทำงาน

ตอนที่ 2 ความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร และรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ปัญหาอุปสรรค แนวทางแก้ไข รวมทั้งข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการพัฒนาหลักสูตร การถอดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอ เดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

1. ท่านเคยมีประสบการณ์การอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรหรือไม่
.....
2. ท่านคิดว่าการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นหลักสูตรสำหรับการจัดการศึกษา
ในปัจจุบันมีความจำเป็นหรือไม่ อย่างไร
.....
.....
.....
3. ท่านต้องการให้มีการพัฒนาหลักสูตรการถอดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม
ในโรงเรียนหรือไม่
และควรมีการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรอย่างไร
.....
.....
.....
4. ท่านคิดว่าการพัฒนาหลักสูตรการถอดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม เหมาะสม
กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 หรือไม่ อย่างไร
.....
.....
.....

5. ในการพัฒนาหลักสูตร ท่านคิดว่าควรมีเนื้อหาในเรื่องใดบ้าง

.....

.....

.....

6. รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการทอผ้าควรมีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

7. การสอนการทอผ้าควรมีการวัดและประเมินผลหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

8. ท่านเคยประสบปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียนหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

9. ท่านคิดว่าในการจัดการเรียนการสอนการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จะมีปัญหาอุปสรรคหรือไม่ (ถ้ามีควรใช้แนวทางแก้ไขอย่างไร)

.....

.....

.....

10. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบสัมภาษณ์ และให้คะแนนความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ การพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้น ที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นซึ่งเป็นคะแนนของแบบประเมินในแต่ละข้อและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับ			ข้อเสนอแนะ
		ความคิดเห็น			
		+1	0	-1	
1.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
2.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับประสบการณ์ในการพัฒนาหลักสูตรของผู้ให้สัมภาษณ์
3.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นหลักสูตรสำหรับการจัดการศึกษาในปัจจุบัน
4.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่มในโรงเรียน
5.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความเหมาะสมของการพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่มกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
6.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะจัดการเรียนการสอนเรื่องการทอผ้า

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับ			ข้อเสนอแนะ
		ความคิดเห็น			
		+1	0	-1	
7.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องการทอผ้า
8.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเรื่องการทอผ้า
9.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับในการพัฒนาหลักสูตรของผู้ให้สัมภาษณ์
10.	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนเรื่องการทอผ้า และแนวทางแก้ไข

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง

แบบสรุปรูปการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์

รายการตรวจสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC
	1	2	3	4	5	
1. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับประสบการณ์ในการพัฒนาหลักสูตรของผู้ให้สัมภาษณ์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นหลักสูตรสำหรับการจัดการศึกษาในปัจจุบัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่มในโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความเหมาะสมของการพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่มกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
6. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะจัดการเรียนการสอนเรื่องการทอผ้า	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
7. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องการทอผ้า	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
8. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเรื่องการทอผ้า	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
9. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์ในการพัฒนาหลักสูตรของผู้ให้สัมภาษณ์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

แบบการสนทนากลุ่ม

เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อําเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

(สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 กำนันตำบลหนองกระทุ่ม คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประธานกลุ่มสตรีแม่บ้านหนองกระทุ่ม และผู้ปกครองนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ผู้วิจัยและคณะ)

คำชี้แจงในการสนทนากลุ่ม

1. ผู้สนทนากลุ่ม คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 กำนันตำบลหนองกระทุ่ม คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประธานสตรีกลุ่มแม่บ้าน และผู้ปกครองนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ผู้วิจัยและคณะ

2. การสนทนากลุ่มนี้เป็นประเด็นคำถามในการสนทนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบความต้องการ ความจำเป็น หลักการ แนวคิด และแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปัญหาอุปสรรค แนวทางแก้ไข รวมทั้งข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อําเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มีความสำคัญมากและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพต่อไป

นางสง่า แต่งวงษ์

นักศึกษาศาขาลัทธิสุตรและการสอน

ครุศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คำชี้แจง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม และมีผู้จัดบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม ในการตอบข้อคำถามของผู้วิจัย และการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม

1. ความต้องการ ความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่น บ้านหนองกระทุ่มในโรงเรียน

1.1 ความต้องการ ความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร

1.1.1 ในฐานะที่ท่านทุกคนมีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม ท่านต้องการให้มีการพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียนหรือไม่

1.1.2 ท่านต้องการให้การพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียนมีลักษณะอย่างไร

1.1.3 ท่านคิดว่าเนื้อหาสาระที่นำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ควรมีความเกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือไม่ อย่างไร

1.1.4 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าจะสอนเรื่องการทอผ้าในโรงเรียน และควรเรียงลำดับเนื้อหาสาระดังต่อไปนี้หรือไม่ 1) ความสำคัญของผ้า 2) ความเป็นมาของการทอผ้า 3) ความรู้ความเข้าใจในการทอผ้า (ประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ การทอผ้า การเลือก ไซ้ เก็บบำรุงรักษาเครื่องมือ ขั้นตอนการทอผ้า กระบวนการทอผ้า ตามขั้นตอนจนเกิดเป็นผลงาน คือ ผ้าทอ) 4) การวัดและประเมินผล 5) การคิดราคาต้นทุนการผลิต และ 6) การจัดการกับผลผลิต 7) การอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า โปรดแสดงความคิดเห็น และเสนอแนะเพิ่มเติม

1.2 องค์ประกอบของหลักสูตร

1.2.1 ในฐานะที่ท่านเป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยี และศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ท่านคิดว่าองค์ประกอบของหลักสูตรควรประกอบด้วยอะไรบ้าง

1.2.2 ในฐานะที่ท่านเป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยี และศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ท่านคิดว่าการเขียนองค์ประกอบของหลักสูตรการทอผ้า ควรยึดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 เป็นแกนหลักใช่หรือไม่

2. หลักการและแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร

2.1 ลักษณะของการพัฒนาหลักสูตรการทอผ้า

2.1.1 ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่จะกำหนดให้มีการสอนการทอผ้าในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยี สาระเพิ่มเติม (งานประดิษฐ์)

2.1.2 ท่านเห็นด้วยหรือไม่เกี่ยวกับการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรการทอผ้า
ในโรงเรียน ดังนี้

- สอบถามความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรจากบุคลากรหลายฝ่าย ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูผู้สอนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี และศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 กำนันตำบลหนองกระทุ่ม คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประธานกลุ่มสตรีแม่บ้านหนองกระทุ่ม และผู้ปกครองนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
- ครูผู้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรต้องศึกษาขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ครูผู้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตร ควรพัฒนาหลักสูตรจากการสรุปแนวคิดและรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของนักการศึกษาหลาย ๆ คนซึ่งประกอบด้วยการกำหนดจุดมุ่งหมาย กำหนดโครงสร้าง กำหนดจุดประสงค์ของวิชา กำหนดการวัดและประเมินผล
- ครูผู้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตร ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรโดยมีคณาจารย์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีเป็นที่ปรึกษา

3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.1 การจัดบุคคลเข้าสอนการทอผ้า

3.1.1 ท่านคิดว่าผู้ใดบ้างที่เหมาะสมในการสอนการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่มในโรงเรียน

3.1.2 ท่านคิดว่าการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสอนการทอผ้าร่วมกับครูในโรงเรียนเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

3.2 การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2.1 ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการพานักเรียนไปศึกษาการทอผ้าในหมู่บ้านก่อนการเรียนการทอผ้า และเพื่อประโยชน์อะไร

3.2.2 ท่านเห็นด้วยหรือไม่เกี่ยวกับการให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสอนการทอผ้าด้วยวิธีการสาธิตและร่วมปฏิบัติกิจกรรมกับนักเรียน

3.2.3 ท่านคิดว่านักเรียนควรเรียนการทอผ้าทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติใช้หรือไม่ อย่างไร

3.2.4 ท่านคิดว่านักเรียนสามารถปฏิบัติการต้มน้ำข้าว การลงแป้งเส้นฝ้าย และการตากฝ้าย โดยการศึกษาจากใบงานได้หรือไม่

3.2.5 ท่านคิดว่าผลงานผ้าทอของนักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงหรือไม่ อย่างไร

แบบการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของการสนทนากลุ่ม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแนวการสนทนากลุ่ม และให้คะแนนความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่ม เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นซึ่งเป็นคะแนนของแบบประเมินในแต่ละข้อ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับ			ข้อเสนอแนะ
		ความคิดเห็น			
		+1	0	-1	
1.	ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความต้องการ ความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรของผู้ร่วมสนทนา			
2.	ความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร			
3.	ความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับหลักการและแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร			
4.	ความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องการทอผ้า			
5.	ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องการทอผ้า			
6.	ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการเรียนการสอนเรื่องการทอผ้า			
7.	ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการเรียนการสอนเรื่องการทอผ้าให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 2			

แบบการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของการสนทนากลุ่ม (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับ ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
8.	ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับเวลาเรียนสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง ทำให้การเรียนการสอนเรื่องการทอผ้าไม่ติดต่อกัน			
9.	ความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการทอผ้าโดยวิธีการสับเปลี่ยนเวลาเรียนกับวิชาอื่น เพื่อให้การเรียนการสอนทอผ้าบางชั้นตอนติดต่อกัน			
10.	ความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการนำหลักสูตรทอผ้ามาใช้ในโรงเรียน			
11.	ความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม			

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง

แบบสรุปการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของการสนทนากลุ่ม

รายการตรวจสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC
	1	2	3	4	5	
1. ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความต้องการ ความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรของผู้ร่วมสนทนา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2. ความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3. ความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับหลักการและแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4. ความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องการทอผ้า	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5. ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องการทอผ้า	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
6. ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการเรียนการสอนเรื่องการทอผ้า	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
7. ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการเรียนการสอนเรื่องการทอผ้าให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
8. ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับเวลาเรียนสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงทำให้การเรียนการสอนเรื่องการทอผ้าไม่ติดต่อกัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
9. ความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการทอผ้าโดยวิธีการสับเปลี่ยนเวลาเรียนกับวิชาอื่น เพื่อให้การเรียนการสอนทอผ้าบางขั้นตอนติดต่อกัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
10. ความสอดคล้องของประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการนำหลักสูตรทอผ้ามาใช้ในโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ภาคผนวก จ
หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่น
บ้านหนองกระทุ่ม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม
สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาและเทคโนโลยี สาระเพิ่มเติม (งานประดิษฐ์)

หลักการ

จุดหมาย

คำอธิบายรายวิชา

โครงสร้าง

ขอบข่ายเนื้อหา

เวลาเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

หลักการ

เพื่อให้การจัดการศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและการจัดการศึกษาของประเทศ จึงกำหนดหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม เป็นหน่วยการเรียนรู้สาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี งานประดิษฐ์ ช่วงชั้นที่ 2 ซึ่งมีหลักการของหลักสูตรดังนี้

1. เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเพิ่มเติมให้เหมาะสมตามสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
2. ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นความสำคัญในการอนุรักษ์ และสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาการต่าง ๆ เช่น ด้านความรู้ ด้านทักษะการปฏิบัติงาน เพื่อเสริมประสบการณ์การเรียนรู้เรื่องการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม ซึ่งนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
4. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาควบคู่ สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการปฏิบัติงาน กระทั่งเกิดเป็นผลงาน คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้เกิดขึ้นกับนักเรียนขณะปฏิบัติงานร่วมกัน

จุดหมาย

หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระเพิ่มเติม (งานประดิษฐ์) เป็นสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเกี่ยวการทอผ้า เพื่อให้มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ การทำงานอย่างถูกต้อง เหมาะสม คุ่มค่า และเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานร่วมกันในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ รวมทั้งการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การร่วมอนุรักษ์ สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถใช้เทคโนโลยีช่วยในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี จึงกำหนดจุดหมายเพื่อให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมพื้นฐาน ได้แก่ ความขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด และอดทน อันจะนำไปสู่การให้นักเรียนสามารถช่วยเหลือตนเอง และพึ่งตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ร่วมมือและแข่งขันในระดับสากลในบริบทของสังคมไทย ดังนี้

1. เขียนความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้าได้ถูกต้อง
2. เขียนวิธีการและขั้นตอนการทอผ้าได้ถูกต้อง
3. ปฏิบัติการเลือก ใ้ เก็บ บำรุงรักษาวัสดุ อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ทอผ้าได้อย่างเหมาะสม
4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการจัดเรียงสีเส้นฝ้ายและคิดลายผ้า

5. มีการคิดคำนวณค่าใช้จ่าย คิตราคาทุนต้นทุนการผลิต กำหนดราคาขาย คิดกำไร มีการจัดการกับผลผลิตที่ตนเองเป็นผู้ผลิตในรูปแบบต่าง ๆ ได้

6. มีความรู้เกี่ยวกับการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม

7. มีความเข้าใจวิธีการ – ขั้นตอนการทอผ้า และทอผ้าตามขั้นตอนได้

8. มีทักษะหรือความชำนาญในการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม

9. นำผลงานที่ทำสำเร็จไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์

10. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้เรื่องการทอผ้า มีความมุ่งมั่นให้ทำงานกระทั่งสำเร็จ เห็นคุณค่าของการทำงาน มีกิจนิสัยในการทำงาน ทำงานด้วยความประณีต ละเอียดยรอบคอบ สะอาด ปลอดภัย และมีความสุขกับการทำงาน

11. มีการวางแผนการดำเนินงาน ปฏิบัติงานตามแผน ทำงานด้วยความรับผิดชอบ งานมีคุณภาพ ตรงต่อเวลา ชยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม มุ่งมั่น อดทน มีความรับผิดชอบ ใช้พลังงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในการทำงานอย่างประหยัด คุ่มค่า และถูกวิธี

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาความสำคัญ ความเป็นมา ประโยชน์ วิธีการ ขั้นตอน กระบวนการทำงาน สามารถทำงานตามขั้นตอน เลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษา วัสดุ อุปกรณ์หรือเครื่องมือ ทำงานตามขั้นตอน คิตราคาดต้นทุนการผลิต คิดกำไร กำหนดราคาขาย การจัดการกับผลผลิต ทำงานด้วยความรับผิดชอบ ชยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม อดทน ตรงต่อเวลา การใช้ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในการทำงานอย่างประหยัด คุ่มค่า และถูกวิธี

สามารถวิเคราะห์งาน วางแผนการดำเนินงาน ปฏิบัติงานตามแผน วัดและประเมินผล การดำเนินงาน ผลงาน สามารถทำงานในฐานะผู้นำ ผู้ตามหรือสมาชิกกลุ่ม และสร้างสัมพันธภาพที่ดีภายในกลุ่ม สามารถค้นคว้ารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานจากแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้วยวิธีการต่าง ๆ สามารถวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหา และแก้ปัญหา ด้วยวิธีการที่เหมาะสม มีความตั้งใจเอาใจใส่งาน ทำงานกระทั่งสำเร็จ พอใจกับงาน ยอมรับการทำงาน มีกิจนิสัยในการทำงาน ทำงานด้วยความประณีต รอบคอบ สะอาด ปลอดภัย และมีความสุขกับการทำงาน

เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะในการทอผ้า การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ต่างๆที่มีในท้องถิ่นเพื่อนำมาใช้สำหรับการทอผ้า เลือกแบบหรือออกแบบการเลือก เรียง และ สลับสีฝ้ายได้สวยงาม ผลสำเร็จของงานสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน และพัฒนาสู่อาชีพ ที่สุจริตได้

โครงสร้าง

หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม ได้นำหลักสูตรกลุ่มสาระ การเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีมาเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรในสัดส่วนร้อยละ 30.00, 70.00 โดยนำสภาพความต้องการของชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณธรรม จริยธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้เกิดกับนักเรียนขณะปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่มครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติในอนาคต โดยนำมาจัดทำเป็นหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม และจัดเป็นสาระเพิ่มเติม (งานประดิษฐ์) กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ช่วงชั้นที่ 2 เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามหลักการและจุดหมายของการจัดการเรียนรู้ จึงกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร ดังนี้

ช่วงชั้น	หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่น บ้านหนองกระทุ่ม	
	จำนวนชั่วโมง/สัปดาห์	จำนวนชั่วโมงทั้งหมด
ช่วงชั้นที่ 2	2	18

ขอบข่ายเนื้อหา

ความรู้เรื่องการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่มเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระเพิ่มเติม (งานประดิษฐ์) ช่วงชั้นที่ 2 ประกอบด้วย

1. ความสำคัญของผ้า
2. ความเป็นมาของการทอผ้า
3. ความรู้ ความเข้าใจในการทอผ้า
 - 3.1 ประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม
 - 3.2 ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า
 - 3.3 การเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือ
 - 3.4 ขั้นตอนการทอผ้า และกระบวนการทอผ้าตามขั้นตอนกระทั่งเกิดเป็นผลงาน

การทอผ้า คือ ผ้าทอ)

4. การวัดและประเมินผล
5. การคิดราคาต้นทุนการผลิต
6. การจัดการกับผลผลิต
7. การอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า

เวลาเรียน

การจัดเวลาเรียนของหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี จัดเป็นส่วนหนึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระเพิ่มเติม (งานประดิษฐ์) โดยจัดเวลาเรียนในลักษณะของหน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้
เรื่อง การทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม จำนวน 18 ชั่วโมง

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	
		ทฤษฎี	ปฏิบัติ
1.	1. ความรู้เบื้องต้นเรื่องการทอผ้า		
	1.1 ความสำคัญของผ้า	1	-
	1.2 ความเป็นมาของการทอผ้า	1	-
2.	2. การทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม		
	1. ประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม	1	-
	2. การความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า	1	-
	3. การเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาวัสดุ อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการทอผ้า	-	1
	4. การกำหนดขั้นตอนการทอผ้า	1	-
	5. กระบวนการทอผ้าตามขั้นตอน		
	5.1 วิธีปฏิบัติการทอผ้าขั้นตอนที่ 1 คือ การต้มน้ำข้าว	-	1
	5.2 วิธีปฏิบัติการทอผ้าขั้นตอนที่ 2, 3 คือ การลงแป้		
	เส้นฝ้าย และการตากฝ้าย	-	1
	5.3 วิธีปฏิบัติการทอผ้าขั้นตอนที่ 4 คือ การปั่นเส้นฝ้าย		
	พันหลอดใหญ่	-	2
	5.4 วิธีปฏิบัติการทอผ้าขั้นตอนที่ 5 คือ การใส่หลอดฝ้าย		
	เข้าก้านโอง	-	1
	5.5 วิธีปฏิบัติการทอผ้าขั้นตอนที่ 6 คือ การเก็บฝ้าย	-	1
5.6 วิธีปฏิบัติการทอผ้าขั้นตอนที่ 7, 8 คือ การใส่ฝ้าย			
เข้าตัวก็ และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา	-	1	
5.7 วิธีปฏิบัติการทอผ้าขั้นตอนที่ 9 คือ การใส่เส้นฝ้าย			
เข้าซี่พิม	-	1	
5.8 วิธีปฏิบัติการทอผ้าขั้นตอนที่ 10 คือ การทอเส้นฝ้าย			
ให้เป็นผืนผ้าหรือการทอผ้า	-	2	
6. การวัดและประเมินผล และการคิดราคาต้นทุนการผลิต	1	-	

หน่วยการเรียนรู้ (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	
		ทฤษฎี	ปฏิบัติ
3.	การจัดการกับผลผลิต การอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า	1	-
	รวม	7	11
	รวมทั้งสิ้น	18	

แผนการจัดการเรียนรู้

การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน และการจัดแผนการจัดการเรียนรู้จัดทำให้สอดคล้องกับหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง ขอบข่ายเนื้อหา เวลาเรียน ของหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม โดยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียน ได้แก่ 1) ความสำคัญของผ้า 2) ความเป็นมาของการทอผ้า 3) ความรู้ ความเข้าใจในการทอผ้า (ประวัติ หมู่บ้านหนองกระทุ่ม ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า การเลือก ใ้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือ ขั้นตอนการทอผ้า และกระบวนการทอผ้าตามขั้นตอนกระทั่งเกิดเป็นผลงาน การทอผ้า คือ ผ้าทอ) 4) การวัดและประเมินผล 5) การคิดราคาต้นทุนการผลิต 6) การจัดการ กับผลผลิต และ 7) การอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. ใบงาน
3. เอกสารประกอบการเรียน
4. ฝ้ายประดิษฐ์น้ำหนึ่ง
5. ฝ้ายเบอร์ 6
6. ปอฝาง
7. เชือกไนลอน
8. แป้งข้าวเจ้า
9. ด้วง
10. กง
11. หลา
12. หลอดเล็ก
13. หลอดใหญ่

14. กระสวย
15. ฟืม
16. เขา
17. ไม้ไขว้
18. ไม้ตั้งเส้นฝ้าย
19. ไม้เกี่ยวเส้นฝ้าย
20. กรรไกร
21. เข็มหมุด
22. แหล่งเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. การวัดและประเมินผล วัดผลทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ ผลงาน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์หรือเจตคติ โดยประเมินตามสภาพจริง
2. วิธีการวัดและประเมินผลใช้วิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การประเมินผลงาน และการประเมินเจตคติต่อการเรียน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ได้แก่ แบบทดสอบ แบบประเมินผลงาน และแบบการสังเกตพฤติกรรม
4. เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ใช้เกณฑ์ร้อยละ 80.00

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอ เดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง ความสำคัญของผ้า เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

ผ้าเป็นเครื่องนุ่งห่มที่สำคัญและให้ประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของปัจจัยสี่ในสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 นักเรียนอธิบายความสำคัญของผ้า และเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับความสำคัญของผ้าได้

2.2 นักเรียนมีความขยัน สามัคคี และมีน้ำใจ

3. สาระการเรียนรู้

การอธิบายและเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับความสำคัญของผ้า

4. การบูรณาการ

4.1 ภาษาไทย การฟัง การพูดอธิบายความสำคัญของผ้า การอ่านใบความรู้ และการเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับความสำคัญของผ้าในใบมอบหมายงาน

4.2 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้เกิดกับนักเรียนขณะปฏิบัติงาน คือ ความขยัน สามัคคี และความมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนทุกคน

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นนำ

นักเรียนศึกษาเสื้อผ้าที่สวมใส่อยู่และร่วมกันสนทนาถึงประโยชน์ของผ้า โดยการตอบคำถาม เช่น ประโยชน์ของผ้ามีอะไรบ้าง

5.2 ขั้นสอน

5.2.1 นักเรียนแบ่งกลุ่มการเรียนรู้ออกเป็น 4 กลุ่ม จำนวนเท่า ๆ กัน โดยการแบ่งกลุ่มตามข้อตกลงของนักเรียนเพื่อให้ช่วยกันช่วยเหลือกันขณะปฏิบัติงาน

5.2.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมมือกันตั้งชื่อกลุ่ม ดกลงกันเลือกประธานกลุ่ม เพื่อให้ประธานกลุ่มปฏิบัติตนเป็นผู้นำ เลือกเลขานุการกลุ่มเพื่อปฏิบัติหน้าที่การจดบันทึกข้อความเกี่ยวกับกลุ่ม ที่เหลือเป็นสมาชิกที่ดีหรือผู้ตามที่ดี

5.2.3 ประธานกลุ่มมารับใบความรู้ที่ 1 และใบงานที่ 1 เรื่อง ความสำคัญของผ้า จากครู เพื่อนำไปแจกให้เพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม สมาชิกทุกคนศึกษาใบความรู้

5.2.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันอธิบายความสำคัญของผ้าทั้งในอดีตและปัจจุบันกลุ่มละ 3 ข้อ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของผ้า และนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 1 ได้ถูกต้อง

5.2.5 นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 1 เรื่อง การเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับความสำคัญของผ้า

5.2.6 ขณะปฏิบัติกิจกรรมคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน คือ

- นักเรียนมีความขยันทำงาน โดยตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย
- นักเรียนแสดงความรักความสามัคคีในหมู่คณะ โดยยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกันอย่างมีเหตุผล และมีน้ำใจให้ความช่วยเหลือกันในเรื่องการยืมวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงาน

5.2.7 ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มๆ ครูบันทึกผลลงในแบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 1 เรื่อง ความสำคัญของผ้า คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ขยัน สามัคคี และมีน้ำใจ) ของนักเรียน

5.2.8 นักเรียนส่งงานการเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับความสำคัญของผ้า เพื่อตรวจความถูกต้อง ครูบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 1 เรื่อง ความสำคัญของผ้า คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยการเขียนแผนที่ความคิดของนักเรียน

5.3 ขั้นสรุป

นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับด้วยการร่วมกันอธิบายความสำคัญของผ้าทั้งในอดีตและปัจจุบันพร้อม ๆ กัน พร้อมทั้งบอกประโยชน์ที่ได้รับจากผ้าในชีวิตประจำวันของนักเรียนด้วย

6. การวัดและประเมินผล

6.1 วิธีการวัดผล	6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
- ประเมินผลด้านความรู้ และทักษะโดยการเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับความสำคัญของผ้า	- แบบการประเมินที่ 1 เรื่อง ความสำคัญของผ้า คือ แบบการประเมินความรู้ และทักษะ โดยการเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับความสำคัญของผ้า ของนักเรียน	18 - 20 คะแนน หมายถึง ดี 16 – 17 คะแนน หมายถึง พอใช้ 1 – 15 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมิน ร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20
- ประเมินผลด้านคุณธรรม โดยการสังเกตพฤติกรรม ขณะปฏิบัติงานของนักเรียน	- แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 1 คือ แบบการสังเกต พฤติกรรม (ขยัน สามัคคี และมีน้ำใจ) ของนักเรียน	ระดับคุณภาพ ระดับ 8 - 9 หมายถึง ดี ระดับ 7 หมายถึง พอใช้ ระดับ 3 - 6 หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับ 7 - 9

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 เสื้อผ้า

7.2 ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง ความสำคัญของผ้า

8. บันทึกผลหลังการสอน

- ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

- ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

.....

.....

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก

(นางสง่า แต่งวงษ์)

9. ภาคผนวก

9.1 ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง ความสำคัญของผ้า

9.2 ใบงานที่ 1 เรื่อง การเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับความสำคัญของผ้า

9.3 แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 1 เรื่อง ความสำคัญของผ้า คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ชั้น สามัคคี และมีน้ำใจ) ของนักเรียน

9.4 แบบการประเมินที่ 1 เรื่อง ความสำคัญของผ้า คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะ โดยการเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับความสำคัญของผ้าของนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ใบความรู้ที่ 1

เรื่อง ความสำคัญของผ้า

ผ้าเป็นเครื่องนุ่งห่มที่สำคัญและให้ประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยสี่ในสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิต ดังนั้นผ้าจึงเกิดขึ้นมาคู่กับชีวิตมนุษย์แต่จะมีลักษณะต่าง ๆ แล้วแต่มนุษย์จะสร้างหรือทำขึ้น ซึ่งอาจจะทำมาจากส่วนต่าง ๆ ของพืช หรือขนสัตว์ แล้วแต่จะหาได้

ความสำคัญของผ้าในอดีต

1. เป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตประจำวัน เช่น ใช้สำหรับนุ่ง ห่ม ทำเปลให้เด็กเล็ก ๆ นอน ใช้สำหรับประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ทางศาสนา ใช้สำหรับประดับตกแต่งบ้านเรือน
2. เป็นสิ่งแสดงถึงฐานะของผู้สวมใส่ เช่น เจ้านาย ชนชั้นสูงใช้ผ้าไหม ผ้าที่มีลวดลายละเอียดสวยงาม
3. เป็นสิ่งแสดงการแบ่งหน้าที่ชาย และหญิง

ความสำคัญของผ้าในปัจจุบัน

1. เป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตประจำวันเช่นเดียวกับในอดีต
2. เป็นเอกลักษณ์แสดงถึงศิลปวัฒนธรรมไทย
3. เป็นอาชีพสร้างรายได้

ใบงานที่ 1

เรื่อง การเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับความสำคัญของผ้า

ชื่อ..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับความสำคัญของผ้าทั้งในอดีตและปัจจุบัน พร้อมทั้งตกแต่งแผนที่ความคิดให้สวยงามตามต้องการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรม (ขยัน สามัคคี และมีน้ำใจ) ของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความขยัน ในการทำงาน	ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้ ทุกครั้ง	ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้ เป็นบางครั้ง	ไม่ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้
ความสามัคคี ในหมู่คณะ	ให้ความร่วมมือ ในการทำงานกลุ่ม และยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ เพื่อนอย่างมีเหตุผล ทุกเรื่องทุกครั้ง	ให้ความร่วมมือ ในการทำงานกลุ่ม และยอมรับฟังความ คิดเห็นของเพื่อน อย่างมีเหตุผล เป็นบางเรื่องบางครั้ง	ไม่ให้ความร่วมมือ ในการทำงานกลุ่ม และไม่ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ เพื่อนทุกเรื่องทุกครั้ง
มีน้ำใจ ให้ความช่วยเหลือ เพื่อน	ให้ความช่วยเหลือ เพื่อนทุกเรื่องทุกคน	ให้ความช่วยเหลือ เพื่อนเป็นบางเรื่อง บางคน	ไม่ให้ความช่วยเหลือ เพื่อนทุกเรื่องทุกคน

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	ดี
7	พอใช้
3 - 6	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับคะแนน 7 - 9

เกณฑ์การประเมินการเขียนแผนที่ความคิดของนักเรียน เรื่อง ความสำคัญของผ้า

รายการประเมิน	คะแนน				
	9-10 คะแนน	7-8 คะแนน	5-6 คะแนน	3-4 คะแนน	1-2 คะแนน
ความถูกต้องของการเขียนแผนที่ความคิดในอดีต	เขียนแผนที่ความคิดของผ้าในอดีต ได้ถูกต้อง 9-10 ข้อความ	เขียนแผนที่ความคิดของผ้าในอดีต ได้ถูกต้อง 7-8 ข้อความ	เขียนแผนที่ความคิดของผ้าในอดีต ได้ถูกต้อง 5-6 ข้อความ	เขียนแผนที่ความคิดของผ้าในอดีต ได้ถูกต้อง 3-4 ข้อความ	เขียนแผนที่ความคิดของผ้าในอดีต ได้ถูกต้อง 1-2 ข้อความ
ความถูกต้องของการเขียนแผนที่ความคิดในปัจจุบัน	เขียนแผนที่ความคิดของผ้าในปัจจุบัน ได้ถูกต้อง 9-10 ข้อความ	เขียนแผนที่ความคิดของผ้าในปัจจุบัน ได้ถูกต้อง 7-8 ข้อความ	เขียนแผนที่ความคิดของผ้าในปัจจุบัน ได้ถูกต้อง 5-6 ข้อความ	เขียนแผนที่ความคิดของผ้าในปัจจุบัน ได้ถูกต้อง 3-4 ข้อความ	เขียนแผนที่ความคิดของผ้าในปัจจุบัน ได้ถูกต้อง 1-2 ข้อความ

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 -- 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนนตั้งแต่ 16 - 20

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอ เดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง ความเป็นมาของการทอผ้า เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

นักโบราณคดีของประเทศตุรกีได้สืบค้นและพิสูจน์ได้ว่าการทอผ้ามีมาตั้งแต่ 9,000 ปี ที่ผ่านมา ลักษณะของการทอผ้าเหมือนการสานตะกร้าโดยใช้เส้นใยจากพืชและขนสัตว์

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 นักเรียนบอกความเป็นมาของการทอผ้า และตอบคำถามเกี่ยวกับความเป็นมาของการทอผ้าได้

2.2 นักเรียนมีความรับผิดชอบ รักษาความสะอาด และพูดด้วยวาจาสุภาพ

3. สาระการเรียนรู้

การตอบคำถามเกี่ยวกับความเป็นมาของการทอผ้า

4. การบูรณาการ

4.1 ภาษาไทย การฟัง การพูดตอบคำถามเกี่ยวกับความเป็นมาของการทอผ้า การอ่าน ใบความรู้ และการตอบคำถามเกี่ยวกับความเป็นมาของการทอผ้าในใบงาน

4.2 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้เกิดกับนักเรียนขณะปฏิบัติงาน คือ ความรับผิดชอบ การรักษาความสะอาด และพูดด้วยวาจาสุภาพกับเพื่อนทุกคน

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นนำ

นักเรียนศึกษารูปการทอผ้าและร่วมกันสนทนาถึงความเป็นมาของการทอผ้า จากบทร้อยกรองดังนี้

อายุการทอผ้าเก่าพันปี	มนุษย์มีความคิดว่าผ้าจำเป็น
นำมาล้างและห่มทั้งเช้าเย็น	ชี้ให้เห็นฐานะผู้สวมใส่
ผ้าทอจากใยพืชและขนแกะ	เสนอแนะว่าผ้าเป็นปัจจัย
นักเรียนควรจดจำพร้อมเข้าใจ	เพราะต่อไปยังต้องใช้ผ้าอีกนาน

5.2 ชั้นสอน

5.2.1 กลุ่มการเรียนรู้ใช้กลุ่มเดิม เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการจัดการเรียนการสอน

5.2.2 ประธานกลุ่มมารับใบความรู้ที่ 2 และใบงานที่ 2 เรื่อง ความเป็นมาของการทอผ้าจากครู เพื่อนำไปแจกให้เพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม สมาชิกทุกคนศึกษาใบความรู้

5.2.3 ครู – นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับความเป็นมาของการทอผ้าในอดีต กระทั่งการทอผ้ากลายเป็นงานอุตสาหกรรมในโรงงาน ในปัจจุบันมีการฟื้นฟูงานหัตถกรรมขึ้นมาทำให้ผ้าทอกลับมารุ่งเรืองและเป็นที่รู้จักของคนรุ่นหลังอีกครั้ง และผ้าทอได้เป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

5.2.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันบอกความเป็นมาของการทอผ้า เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาของการทอผ้าและนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 2 ได้ถูกต้อง

5.2.5 นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 2 เรื่อง การตอบคำถามเกี่ยวกับความเป็นมาของการทอผ้า

5.2.6 ขณะปฏิบัติกิจกรรมคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน คือ

- นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงาน โดยตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย
- นักเรียนมีทำความสะอาดสถานที่ที่ใช้ปฏิบัติงานทุกครั้งโดยการเก็บขยะ และทิ้งขยะลงในถังขยะ รวมทั้งพูดคุยกันด้วยวาจาสุภาพ

5.2.7 ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มๆ ครูบันทึกผลลงในแบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 2 เรื่อง ความเป็นมาของการทอผ้า คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สะอาด และสุภาพ) ของนักเรียน

5.2.8 นักเรียนส่งงานการตอบคำถามเกี่ยวกับความเป็นมาของการทอผ้า เพื่อตรวจความถูกต้อง ครูบันทึกผลลงในใบประเมินที่ 2 เรื่อง ความเป็นมาของการทอผ้า คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยการตอบคำถามเกี่ยวกับความเป็นมาของการทอผ้าของนักเรียน

5.3 ชั้นสรุป

นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับด้วยการร่วมกันตอบคำถามเกี่ยวกับความเป็นมาของการทอผ้าพร้อม ๆ กัน พร้อมทั้งบอกเหตุผลที่มีการเรียนการทอผ้า

6. การวัดและประเมินผล

6.1 วิธีการวัดผล	6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
- ประเมินผลด้านความรู้และทักษะโดยการตอบคำถามเกี่ยวกับความเป็นมาของการทอผ้า	- แบบการประเมินที่ 2 เรื่องความเป็นมาของการทอผ้า คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยการตอบคำถามเกี่ยวกับความเป็นมาของการทอผ้าของนักเรียน	18 - 20 คะแนน หมายถึง ดี 16 – 17 คะแนน หมายถึง พอใช้ 1 – 15 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20
- ประเมินผลด้านคุณธรรม โดยการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงานของนักเรียน	- แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 2 คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สะอาด และสุขภาพ) ของนักเรียน	ระดับคุณภาพ ระดับ 8 - 9 หมายถึง ดี ระดับ 7 หมายถึง พอใช้ ระดับ 3 - 6 หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับ 7 - 9

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 รูปภาพ

7.2 ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง ความเป็นมาของการทอผ้า

8. บันทึกผลหลังการสอน

- ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

- ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

.....

.....

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก

(นางสาว แดงวงษ์)

9. ภาคผนวก

9.1 ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง ความเป็นมาของการทอผ้า

9.2 ใบงานที่ 2 เรื่อง การตอบคำถามเกี่ยวกับความเป็นมาของการทอผ้า

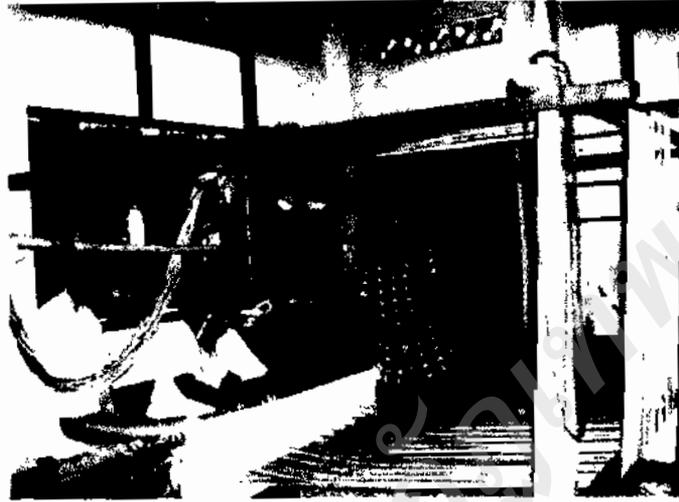
9.4 แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 2 เรื่อง ความเป็นมาของการทอผ้า คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สะอาด และสุขภาพ) ของนักเรียน

9.5 แบบการประเมินที่ 2 เรื่อง ความเป็นมาของการทอผ้า คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยการตอบคำถามเกี่ยวกับความเป็นมาของการทอผ้าของนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ใบความรู้ที่ 2

เรื่อง ความเป็นมาของการทอผ้า

นานมาแล้ว คือ เมื่อ 9,000 ปีที่ผ่านมาซึ่งเป็นยุคก่อนประวัติศาสตร์ มนุษย์รู้จักการทำเครื่องนุ่งห่มเพื่อใช้ปกปิดร่างกาย โดยเริ่มจากการนำเส้นใยของพืชมาถักทอเป็นเครื่องนุ่งห่ม ข้อมูลนี้ได้มาจากการสืบค้นข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต พบว่านักโบราณคดีได้พบหลักฐานเกี่ยวกับการทอผ้าในปีพ.ศ. 2531 แต่ไม่สามารถบอกได้ว่ามนุษย์มีการทอผ้าใช้ครั้งแรกเมื่อไร เพราะใยผ้าเปื่อยสลายได้ง่าย ซึ่งที่นักโบราณคดีภายใต้การนำของเบรดวูด (R. Braidwood) แห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก (Chicago) และคัมเบล (H. Cambel) แห่งมหาวิทยาลัยอิสตันบูล (Istanbul) ในตุรกีได้ขุดพบวัสดุที่เป็นเศษผ้าซึ่งห่อหุ้มด้ามอาวุธชนิดหนึ่ง เมื่อส่องดูด้วยกล้องจุลทรรศน์พบว่า เป็นเส้นด้ายที่ทำมาจากเส้นใยไม้ซึ่งเคลือบด้วยสารแคลเซียม สารแคลเซียมช่วยให้ใยผ้าไม้เปื่อยสลาย การทอผ้าในสมัยนั้นมีรูปแบบการทอเหมือนการสานตะกร้า นักโบราณคดีทั้ง 2 คน ใช้วิธีการวัดอายุของเศษผ้าด้วยวิธีกัมมันตรังสีทำให้เขาทั้ง 2 คน ทราบว่าเศษผ้ามีอายุ 9,000 ปี แสดงว่ามนุษย์ในสมัยนั้นรู้จักการทอผ้าใช้กัน ซึ่งเป็นการนำส่วนของพืชไปแช่น้ำให้เปื่อยแล้วนำมาตีจนใยพืชแตกแยกเป็นเส้นจากนั้นก็นำเส้นใยมาทอเป็นผ้า เพราะเครื่องนุ่งห่มเป็นปัจจัยหนึ่งในสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต

ในปี พ.ศ. 2533 จอน โกดัล (Jon Godal) และอีริก แอนเดอร์สัน (Eric Anderson) ของเดนมาร์กก็ได้พบเศษผ้าอายุ 650 ปี ที่ทำด้วยขนแกะ ผ้าที่ทอด้วยขนแกะมีความคงทนไม่ขาดง่าย

ประเทศไทยในอดีตมีการทอผ้าใช้กันภายในครัวเรือน มีการนำไปเป็นของขวัญของฝากญาติผู้ใหญ่และมีการนำไปแลกเปลี่ยนสิ่งของเครื่องใช้อื่นกันบ้าง ในปัจจุบันความต้องการ

ใช้ผ้ากันมากขึ้นเพราะประชาชนเพิ่มจำนวนมากขึ้น เพื่อสนองความต้องการของประชาชนจึงมีการนำเครื่องจักรมาใช้ในการทอผ้าซึ่งทำให้ได้ผ้าจำนวนมาก และเรียกสถานที่นี้ว่าโรงงานอุตสาหกรรมกลายเป็นงานอุตสาหกรรม แต่ในชนบทยังมีการทอผ้าด้วยมือใช้กันอยู่อาจจะไม่มากนัก การทอผ้ากลับมารุ่งเรืองอีกครั้งเมื่อมีการฟื้นฟูงานหัตถกรรมเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ สินค้านี้สามารถส่งไปขายยังต่างประเทศได้ด้วย สินค้าประเภทผ้าที่สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย คือ ผ้าไหมหลายชนิด เช่น ผ้าไหมมัดหมี่ ผ้าไหมเกาะยอ ผ้าไหมแพรวา เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ใบงานที่ 2

เรื่อง การตอบคำถามเกี่ยวกับความเป็นมาของการทอผ้า

ชื่อ..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับความเป็นมาของการทอผ้า โดยเขียนคำตอบให้ถูกต้อง

1. เพราะเหตุใดนักโบราณคดีจึงบอกไม่ได้ว่ามนุษย์มีการทอผ้าใช้เป็นที่แรกเมื่อไร

.....

2. สารใดที่ช่วยทำให้ใยผ้าไม่เปื่อยสลายง่าย

.....

3. มีการขุดพบวัสดุพร้อมทั้งพิสูจน์ได้ว่าเป็นเศษผ้าที่ประเทศใดเป็นประเทศแรก

.....

4. ปี พ.ศ. ใดที่มีการขุดพบเศษผ้าเป็นครั้งแรก

.....

5. ที่มงานที่เป็นผู้ขุดพบเศษผ้าเป็นครั้งแรกคือใครบ้าง

.....

6. กล้องชนิดใดที่ใช้ในการวิเคราะห์ว่าวัสดุที่พบเป็นเศษผ้า

.....

7. วิธีการใดที่นักโบราณคดีนำมาใช้ในการวัดอายุของผ้า

.....

8. นักโบราณคดีพิสูจน์ได้ว่ามนุษย์มีการทอผ้าใช้นานกี่ปี

.....

9. การทอผ้าในสมัยยุคก่อนประวัติศาสตร์มีลักษณะอย่างไร

.....

10. การทอผ้าในสมัยยุคก่อนประวัติศาสตร์กับยุคปัจจุบันมีลักษณะคล้ายกับอะไร

.....

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สะอาด และสุขภาพ) ของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความรับผิดชอบงาน	ตั้งใจทำงาน ที่ได้รับมอบหมาย ทุกเรื่องทุกครั้ง	ตั้งใจทำงาน ที่ได้รับมอบหมาย บางเรื่องบางครั้ง	ไม่ตั้งใจทำงาน ที่ได้รับมอบหมาย ทุกเรื่องทุกครั้ง
การรักษา ความสะอาด	รักษาความสะอาด โดยทิ้งขยะในถังขยะ และทำความสะอาด สถานที่ที่ใช้ ปฏิบัติงานทุกครั้ง	รักษาความสะอาด โดยทิ้งขยะในถังขยะ และทำความสะอาด สถานที่ที่ใช้ ปฏิบัติงานบางครั้ง	ไม่รักษาความสะอาด และไม่ทำ ความสะอาดสถานที่ ที่ใช้ปฏิบัติงานทุกครั้ง
พูดด้วยวาจาสุภาพ	พูดด้วยวาจาสุภาพ กับเพื่อนทุกคน ทุกครั้ง	พูดด้วยวาจาสุภาพ กับเพื่อนบางคน บางครั้ง	พูดด้วยวาจา หยาบคายกับเพื่อน ทุกคนทุกครั้ง

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	ดี
7	พอใช้
3 - 6	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับคะแนน 7 - 9

เกณฑ์การประเมินการตอบคำถามเกี่ยวกับเป็นมาของการทอผ้า

รายการประเมิน	คะแนน				
	20 คะแนน	18 คะแนน	16 คะแนน	14 คะแนน	2-12 คะแนน
ความถูกต้องของการตอบคำถามเกี่ยวกับเป็นมาของการทอผ้า	เขียนคำตอบได้ถูกต้องชัดเจนดีมาก 10 ข้อ	เขียนคำตอบได้ถูกต้องชัดเจนดี 9 ข้อ	เขียนคำตอบได้ถูกต้อง 8 ข้อ	เขียนคำตอบได้ถูกต้อง 7 ข้อ	เขียนคำตอบได้ถูกต้อง 1-6 ข้อ

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนนตั้งแต่ 16 - 20

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอ เดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง ประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

ชุมชนบ้านหนองกระทุ่มเดิมสังกัดอยู่ในตำบลบ่อกรุซึ่งประชาชนเป็นชนเผ่าลาวครั้ง อพยพมาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยตั้งแต่สมัยโบราณ วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน ของชนเผ่าลาวครั้งคือวัฒนธรรมการทอผ้า ต่อมาถูกแยกให้เป็นตำบลหนองกระทุ่ม เมื่อ พ.ศ. 2536

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 นักเรียนบอกประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม และตอบคำถามเกี่ยวกับหมู่บ้าน หนองกระทุ่มได้

2.2 นักเรียนมีความรับผิดชอบ สามัคคี และสุขภาพ

3. สาระการเรียนรู้

การบอกและการตอบคำถามเกี่ยวกับหมู่บ้านหนองกระทุ่ม

4. การบูรณาการ

4.1 ภาษาไทย การฟัง การพูดบอกประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม การอ่านใบความรู้ และ การตอบคำถามเกี่ยวกับหมู่บ้านหนองกระทุ่มในใบงาน

4.2 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้เกิดกับนักเรียน ขณะปฏิบัติงาน คือ ความรับผิดชอบ สามัคคี และพูดด้วยวาจาสุภาพ

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นนำ

ครู - นักเรียนสนทนาซักถามเกี่ยวกับหมู่บ้านหนองกระทุ่ม เช่น เดิมหมู่บ้าน หนองกระทุ่มสังกัดในตำบลอะไร ประชาชนส่วนใหญ่มีเชื้อสายอะไร และวัฒนธรรมที่สืบสาน ต่อกันมาคืออะไร

5.2 ขั้นสอน

5.2.1 นักเรียนแบ่งกลุ่มการเรียนรู้ออกเป็น 4 กลุ่ม จำนวนเท่า ๆ กัน โดยการแบ่งกลุ่ม ตามข้อตกลงของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนช่วยเหลือกันขณะปฏิบัติงาน

5.2.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมมือกันตั้งชื่อกลุ่ม ตกลงกันเลือกประธานกลุ่มเพื่อให้ประธานกลุ่มปฏิบัติตนเป็นผู้นำ เลือกเลขานุการกลุ่มเพื่อปฏิบัติหน้าที่การจดบันทึกข้อความเกี่ยวกับกลุ่ม ที่เหลือเป็นสมาชิกที่ดีหรือผู้ตามที่ดี

5.2.3 ประธานกลุ่มมารับใบความรู้ที่ 3 เรื่อง ประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม และใบงานที่ 3 เรื่อง การตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่มเพื่อนำไปแจกให้เพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม สมาชิกทุกคนศึกษาใบความรู้

5.2.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันบอกประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่มและนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 3 ได้ถูกต้อง

5.2.5 นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 3 เรื่องการตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม

5.2.6 ขณะปฏิบัติกิจกรรมคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน คือ

- นักเรียนมีความขยันทำงาน โดยตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย
- นักเรียนแสดงความรักความสามัคคีในหมู่คณะ โดยยอมรับฟังความคิดเห็น

ของกันและกันอย่างมีเหตุผล และมีน้ำใจให้ความช่วยเหลือกันในเรื่องการยืมวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงาน

5.2.7 ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มๆ ครูบันทึกผลลงในแบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 3 เรื่อง ประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สามัคคี และสุภาพ) ของนักเรียน

5.2.8 นักเรียนส่งงานการตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม เพื่อตรวจความถูกต้อง ครูบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 3 เรื่อง ประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยการตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่มของนักเรียน

5.3 ขั้นสรุป

นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับด้วยการร่วมกันบอกประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่มพร้อม ๆ กัน และบอกประโยชน์ที่ได้รับจากเรียนเรื่องประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม

6. การวัดและประเมินผล

6.1 วิธีการวัดผล	6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
- ประเมินผลด้านความรู้และทักษะโดยการตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม	- แบบการประเมินที่ 3 เรื่องประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยการตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่มของนักเรียน	18 - 20 คะแนน หมายถึง ดี 16 - 17 คะแนน หมายถึง พอใช้ 1 - 15 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20
- ประเมินผลด้านคุณธรรมโดยการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงานของนักเรียน	- แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 3 คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สามัคคี และสุภาพ) ของนักเรียน	ระดับคุณภาพ ระดับ 8 - 9 หมายถึง ดี ระดับ 7 หมายถึง พอใช้ ระดับ 3 - 6 หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับ 7 - 9

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 ใบความรู้ที่ 3 เรื่อง ประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม

7.2 แหล่งการเรียนรู้ คือ หมู่บ้านหนองกระทุ่ม

8. บันทึกผลหลังการสอน

- ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

- ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

.....

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก

(นางสาว แดงวงษ์)

9. ภาคผนวก

9.1 ใบความรู้ที่ 3 เรื่อง ประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม

9.2 ใบงานที่ 3 เรื่อง การตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม

9.3 แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 3 เรื่อง ประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สามัคคี และสุขภาพ) ของนักเรียน

9.4 แบบการประเมินที่ 3 เรื่อง ประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยการตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่มของนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ใบความรู้ที่ 3

เรื่อง ประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม

ชุมชนบ้านหนองกระทุ่มเดิมสังกัดอยู่ในตำบลบ่อกรู อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรีซึ่งประชาชนเป็นชนเผ่าลาวครั้ง อพยพมาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยตั้งแต่สมัยโบราณ จากการสืบค้นข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตพบบทความของสิ่งทอพื้นเมืองเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของชาวไทยลาวทั้งหมด รวมทั้งชนเผ่าลาวครั้งด้วย วัฒนธรรมและเอกลักษณ์เฉพาะคนของชนเผ่าลาวครั้ง คือ วัฒนธรรมการทอผ้า ต่อมาชุมชนบ้านหนองกระทุ่มถูกแยกให้เป็นตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อ พ.ศ. 2536 เพราะประชาชนเพิ่มจำนวนมากขึ้น รายได้ของประชาชนเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากพื้นที่การเกษตรซึ่งเป็นอาชีพหลักของประชาชนในตำบลหนองกระทุ่มได้รับน้ำจากคลองชลประทานของเขื่อนกระเสียว ส่งผลให้รายได้ของประชาชนเพิ่มขึ้น ดังนั้นในปัจจุบันประชาชนในตำบลบ่อกรูและตำบลหนองกระทุ่มจึงมีประเพณีที่มีชื่อเสียงในอำเภอเดิมบางนางบวชเหมือนกัน คือ ประเพณีงานยกธงในวันสงกรานต์ และวัฒนธรรมที่เหมือนกัน คือ การทอผ้า โดยเฉพาะผ้าห้าสี และสีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะคนของชนเผ่าลาวครั้ง ได้แก่ สีเหลืองกับคู่สีแดง สีเขียวอ่อน สีส้มและสีขาว โดยมีลายสีตรงกลางของตารางผ้าทุกตารางที่สลับสีกันภายในจำนวนสี 5 สี ประเพณีและวัฒนธรรมของลาวครั้งเป็นที่ยอมรับของคนในอำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี รวมทั้งได้เป็นส่วนหนึ่งของคำขวัญอำเภอเดิมบางนางบวช คือ “พระอาจารย์ธรรมโชติลีโอนามอุทยานงามบึงฉวาก ของฝากผ้าทอมือ เลื่องลืองานยกธง สลักไผ่ตงท่าช้าง เขานมนางเรื่องเล่า หัวเขาเทโวตั้ง”

จำนวนประชาชนของตำบลหนองกระทุ่มในปัจจุบันมีจำนวน 4,900 คน จำนวนบ้านทั้งหมด 1,510 หลัง อาณาเขตของตำบลหนองกระทุ่มทิศเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับ

อำเภอ หันคา จังหวัดชัยนาท ทิศตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อกับ ตำบลบ่อกรู อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ทิศใต้มีอาณาเขตติดต่อกับ อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี ทิศตะวันตก มีอาณาเขตติดต่อกับ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยข้อมูลการแยกหมู่บ้านจากสำนักบริหารทะเบียนกรมการปกครองอำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ใบงานที่ 3

เรื่อง การตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม

ชื่อ..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่มให้ถูกต้อง

1. ตำบลหนองกระทุ่มเดิมสังกัดอยู่ในตำบลอะไร อำเภออะไร และจังหวัดอะไร

.....

2. ประชาชนส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ในตำบลหนองกระทุ่มมีเชื้อสายอะไร

.....

3. เพราะเหตุใดตำบลหนองกระทุ่มจึงแยกออกจากตำบลที่สังกัดเดิม

.....

4. ทิศเหนือของตำบลหนองกระทุ่มติดกับจังหวัดอะไร

.....

5. อาชีพอะไรเป็นอาชีพหลักของประชาชนในตำบลหนองกระทุ่ม

.....

6. ประเพณีที่มีชื่อเสียงของทั้งสองตำบลคืออะไร

.....

7. วัฒนธรรมที่เหมือนกันของทั้งสองตำบลคืออะไร

.....

8. ผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ของตำบลหนองกระทุ่มคืออะไร

.....

9. สีที่เป็นเอกลักษณ์ของฝ้ายที่ใช้ทอผ้ามีสีอะไรบ้าง

.....

10. นักเรียนได้ร่วมแสดงเอกลักษณ์ของชนเผ่าของนักเรียนอย่างไร

.....

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สามัคคี และสุขภาพ) ของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความรับผิดชอบ ในการทำงาน	ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้ ทุกครั้ง	ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้ เป็นบางครั้ง	ไม่ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้
ความสามัคคี ในหมู่คณะ	ให้ความร่วมมือ ในการทำงานกลุ่ม และยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ เพื่อนอย่างมีเหตุผล ทุกเรื่องทุกครั้ง	ให้ความร่วมมือ ในการทำงานกลุ่ม และยอมรับฟังความ คิดเห็นของเพื่อน อย่างมีเหตุผล เป็นบางเรื่องบางครั้ง	ไม่ให้ความร่วมมือ ในการทำงานกลุ่ม และไม่ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ เพื่อนทุกเรื่องทุกครั้ง
พูดด้วยวาจาสุภาพ	พูดกับเพื่อนทุกคน ทุกเรื่องด้วยวาจา สุภาพ	พูดกับเพื่อนบางคน บางเรื่องด้วยวาจา สุภาพ	พูดกับเพื่อนทุกคน ทุกเรื่องด้วยวาจา หยาบคาย

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	ดี
7	พอใช้
3 - 6	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับคะแนน 7 - 9

แบบการประเมินที่ 3 เรื่อง ประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม
แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยการตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้าน
หนองกระทุ่มของนักเรียนของนักเรียน

ร.ร.	ชื่อ - ชื่อสกุล	รายการประเมิน			
		ความถูกต้องของการตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม	ร้อยละ	ผ่าน	ไม่ผ่าน
	คะแนนเต็ม	20	80	16-20	1-15
	รวม /เฉลี่ย				
	ร้อยละ				

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
 (นางสง่า แดงวงษ์)

**เกณฑ์การประเมินการตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม
ของนักเรียน**

รายการประเมิน	คะแนน				
	20 คะแนน	18 คะแนน	16 คะแนน	14 คะแนน	2-12 คะแนน
ความถูกต้องของการตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติหมู่บ้านหนองกระทุ่ม	เขียนคำตอบได้ถูกต้องชัดเจนดีมาก 10 ข้อ	เขียนคำตอบได้ถูกต้องชัดเจนดี 9 ข้อ	เขียนคำตอบได้ถูกต้อง 8 ข้อ	เขียนคำตอบได้ถูกต้อง 7 ข้อ	เขียนคำตอบได้ถูกต้อง 1-6 ข้อ

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนนตั้งแต่ 16 - 20

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การทอผ้า หมายถึง กระบวนการนำเส้นฝ้ายมาถักทอสานขัดกันไปมาบนตัวกี่กระทั่งเกิดเป็นผืนผ้า โดยมีวัสดุ อุปกรณ์หรือเครื่องมือหลายอย่างเป็นตัวช่วย

ความสำคัญและประโยชน์ของการทอผ้า คือ เป็นการสร้างเครื่องนุ่งห่มที่สำคัญและให้ประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ นอกจากนี้ยังมีความรู้เรื่องการทอผ้า รวมทั้งเป็นผู้อนุรักษ์ และสืบสานการทอผ้า

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 นักเรียนอธิบายและจับคู่ข้อความกับความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้าได้

2.2 นักเรียนมีความขยัน การรักษาความสะอาด และมีน้ำใจ

3. สาระการเรียนรู้

การอธิบายและจับคู่ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า

4. การบูรณาการ

4.1 ภาษาไทย การฟัง การพูดอธิบายความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า การอ่านใบความรู้ และการปฏิบัติกิจกรรมใบมอบหมายงาน

4.2 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้เกิดกับนักเรียนขณะปฏิบัติงาน คือ ความขยันในการทำงาน การรักษาความสะอาดสถานที่ที่ใช้ทำงาน และมีน้ำใจช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อน

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นนำ

นักเรียนศึกษาเสื้อผ้าที่สวมใส่อยู่และร่วมกันสนทนาถึงความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า โดยการตอบคำถาม เช่น เสื้อผ้าของนักเรียนเกิดขึ้นได้อย่างไร สำคัญต่อชีวิตอย่างไร และการเรียนทอผ้ามีประโยชน์อะไรบ้าง

5.2 ขั้นสอน

5.2.1 นักเรียนแบ่งกลุ่มการเรียนรู้ออกเป็น 4 กลุ่ม จำนวนเท่าๆ กัน โดยการแบ่งกลุ่มตามข้อตกลงของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนช่วยเหลือกันขณะปฏิบัติงาน

5.2.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมมือกันตั้งชื่อกลุ่ม ตกลงกันเลือกประธานกลุ่มเพื่อให้ประธานกลุ่มปฏิบัติตนเป็นผู้นำ เลือกเลขานุการกลุ่มเพื่อปฏิบัติหน้าที่การจดบันทึกข้อความเกี่ยวกับกลุ่ม ที่เหลือเป็นสมาชิกที่ดีหรือผู้ตามที่ดี

5.2.3 ประธานกลุ่มมารับใบความรู้ที่ 4 และใบงานที่ 4 เรื่อง ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า จากครู เพื่อนำไปแจกให้เพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม สมาชิกทุกคนศึกษาใบความรู้

5.2.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันอธิบายความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้าและนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 4 ได้ถูกต้อง

5.2.5 นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 4 เรื่อง การลากเส้นโยงเพื่อจับคู่ข้อความกับความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า

5.2.6 ขณะปฏิบัติกิจกรรมคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน คือ

- นักเรียนมีความขยันในการทำงาน โดยตั้งใจทำงานทุกอย่างตามที่ได้รับมอบหมาย
- นักเรียนรักษาความสะอาดสถานที่ที่ใช้ปฏิบัติงานทุกครั้งโดยเก็บขยะ และทิ้งขยะลงในถังขยะ และแสดงความมีน้ำใจให้ความช่วยเหลือเพื่อนโดยการให้เพื่อนยืมวัสดุอุปกรณ์การเรียน

5.2.7 ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มๆ ครูบันทึกผลลงในแบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 4 เรื่อง ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ขยัน สะอาด และมีน้ำใจ) ของนักเรียน

5.2.8 นักเรียนส่งงานการลากเส้นโยงเพื่อจับคู่ข้อความ เพื่อตรวจความถูกต้อง ครูบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 4 เรื่อง ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยการลากเส้นโยงเพื่อจับคู่ข้อความกับความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้าของนักเรียน

5.3 ชั้นสรุป

นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับด้วยการร่วมกันอธิบายความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้าพร้อม ๆ กัน พร้อมทั้งบอกประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการทอผ้าในชีวิตประจำวันของนักเรียน

6. การวัดและประเมินผล

6.1 วิธีการวัดผล	6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
<p>- ประเมินผลด้านความรู้ และทักษะโดยการลากเส้นโยงเพื่อจับคู่ข้อความเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า</p>	<p>- แบบการประเมินที่ 4 เรื่อง ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยการลากเส้นโยงเพื่อจับคู่ข้อความเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้าของนักเรียน</p>	<p>18 - 20 คะแนน หมายถึง ดี 16 - 17 คะแนน หมายถึง พอใช้ 1 - 15 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20</p>
<p>- ประเมินผลด้านคุณธรรม โดยการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงานของนักเรียน</p>	<p>- แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 4 คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สะอาด และสุขภาพ) ของนักเรียน</p>	<p>ระดับคุณภาพ ระดับ 8 - 9 หมายถึง ดี ระดับ 7 หมายถึง พอใช้ ระดับ 3 - 6 หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับ 7 - 9</p>

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 สื่อผ้า

7.2 ใบความรู้ที่ 4 เรื่อง ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า

7.3 รูปภาพการทอผ้า

8. บันทึกผลหลังการสอน

- ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ
(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....
.....
.....
.....

- ปัญหาที่พบ

.....
.....
.....
.....

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไข

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก
(นางสาว แดงวงษ์)

9. ภาคผนวก

9.1 ใบความรู้ที่ 4 เรื่อง ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า

9.2 ใบงานที่ 4 เรื่อง การลากเส้นโยงเพื่อจับคู่ข้อความกับความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า

9.3 แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 4 เรื่อง ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ขยัน สะอาด และมีน้ำใจ) ของนักเรียน

9.5 แบบการประเมินที่ 4 เรื่อง ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยลากเส้นโยงเพื่อจับคู่ข้อความกับความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้าของนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ใบความรู้ที่ 4

เรื่อง ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์

ความหมายของการทอผ้า คือ กระบวนการนำเส้นฝ้ายมาถักทอสานขัดกันไปมาบนตัวที่กระแทกเกิดเป็นผืนผ้า โดยมีวัสดุ อุปกรณ์เป็นเครื่องมือช่วย ได้แก่ ฝ้ายประดิษฐ์น้ำหนึ่ง ฝ้ายเบอร์ 6 ปอ ฟาง เชือก ไนลอน แบริ่ง ขั้วจ้าว น้ำ ตัวกี่ กระสวย กง หลา ไมโซวีไม์เกี่ยวเส้น ฝ้าย ไม่ดิ่งเส้นฝ้าย ไม่พันผ้า เข็มหมุด และกรรไกร เป็นต้น

ความสำคัญของการทอผ้า เป็นการสร้างเครื่องนุ่งห่มที่สำคัญของมนุษย์และนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต เพราะผ้าเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยสี่ของการดำรงชีวิต เช่น นำไปใช้ในการปกปิดร่างกาย ทำให้ร่างกายอบอุ่น ใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา ฯลฯ มนุษย์จึงมีการทอผ้าใช้กันทั่วโลก

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทอผ้า ดังนี้

1. มีความรู้เรื่องการทอผ้า
2. มีผ้าไว้ใช้ในชีวิตรประจำวัน
3. การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
4. เป็นผู้อนุรักษ์และสืบสานการทอผ้า
5. เป็นอาชีพสำรองสร้างรายได้เสริม

ใบงานที่ 4

เรื่อง การลากเส้นโยงเพื่อจับคู่ข้อความกับความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ ของการทอผ้า

ชื่อ..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้ไม้บรรทัดช่วยในการลากเส้นโยงจับคู่ข้อความกับความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า โดยการลากเส้นตรงเพื่อจับคู่ข้อความ

ความหมายของการทอผ้า

ความสำคัญของการทอผ้า

ประโยชน์ของการทอผ้า

1. การสร้างเครื่องนุ่งห่มด้วยตนเอง
2. การเส้นฝ้ายมาขัดกันโดยใช้อุปกรณ์เป็นเครื่องมือ
3. มีความรู้เรื่องการทอผ้า
4. เป็นผู้ผลิตผ้าขึ้นใช้ได้เอง
5. เป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิต
6. เป็นการสร้างเครื่องนุ่งห่มด้วยตนเอง
7. เป็นการอนุรักษ์และสืบสานการทอผ้า
8. สวมใส่เสื้อผ้าเพื่อให้ร่างกายอบอุ่น
9. เป็นอาชีพสร้างรายได้เสริม
10. เผยแพร่ผลงานผ้าทอผ่านทางอินเทอร์เน็ต
11. เป็นกระบวนการนำเส้นฝ้ายมาถักทอขัดกันบนตัวก่
12. เส้นฝ้ายสานขัดกันไปมาเหมือนสานตะกร้า
13. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
14. มีเงินใช้จากการจำหน่ายผ้า
15. ผ้าเป็นสิ่งที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน
16. ได้ร่วมกันสืบสานการทอผ้า
17. มีผ้าใช้ในชีวิตประจำวัน
18. คลายความเหงาจากการทอผ้า
19. การนำเส้นฝ้ายมาสานขัดกันไปมาบนตัวก่โดยมีวัสดุ อุปกรณ์เป็นตัวช่วย
20. ประหยัดค่าใช้จ่ายจากการทอผ้าใช้เอง

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรม (ขยัน สะอาด และมีน้ำใจ) ของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความขยัน ในการทำงาน	ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้ ทุกงานทุกครั้ง	ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้ เป็นบางงาน บางครั้ง	ไม่ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้
การรักษา ความสะอาด	การรักษา ความสะอาดสถานที่ ที่ใช้ปฏิบัติงานโดย การเก็บขยะ และ ทิ้งขยะลงในถังขยะ ทุกครั้ง	การรักษา ความสะอาดสถานที่ ที่ใช้ปฏิบัติงานโดย การเก็บขยะ และ ทิ้งขยะลงในถังขยะ บางครั้ง	ไม่การรักษา ความสะอาดสถานที่ ที่ใช้ปฏิบัติงานโดยไม่ เก็บขยะ และ ไม่ทิ้ง ขยะลงในถังขยะ ทุกครั้ง
มีน้ำใจ ให้ความช่วยเหลือ เพื่อน	ให้ความช่วยเหลือ เพื่อนทุกคน ในการให้เพื่อนยืม วัสดุ อุปกรณ์ ในการเรียน ด้วยความเต็มใจ	ให้ความช่วยเหลือ เพื่อนบางคน ในการให้เพื่อนยืม วัสดุ อุปกรณ์ ในการเรียน ด้วยความเต็มใจ	ไม่ให้ความช่วยเหลือ เพื่อนทุกเรื่องทุกคน

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	ดี
7	พอใช้
3 - 6	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับคะแนน 7 - 9

แบบการประเมินที่ 4 เรื่อง ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้า
แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยการลากเส้นโยงเพื่อจับคู่ข้อความกับความหมาย
ความสำคัญ และประโยชน์ของการทอผ้าของนักเรียน

ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	รายการประเมิน			ไม่ผ่าน
		ความถูกต้องของการลากเส้นโยง เพื่อจับคู่ข้อความกับความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ ของการทอผ้า	ร้อยละ	ผ่าน	
	คะแนนเต็ม	20	80	16-20	1-15
	รวม / เฉลี่ย				
	ร้อยละ				

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(นางสง่า แดงวงษ์)

เกณฑ์การประเมินการตอบคำถามเกี่ยวกับเป็นมาของการทอผ้า

รายการประเมิน	คะแนน				
	19-20 คะแนน	17-18 คะแนน	15-16 คะแนน	13-14 คะแนน	1-12 คะแนน
ความถูกต้องของการลากเส้นโยงเพื่อจับคู่ข้อความกับความหมายและความสำคัญ และ ประโยชน์ ของ การทอผ้า ได้ถูกต้อง	ลากเส้นโยงเพื่อจับคู่ข้อความกับความหมายและความสำคัญ และ ประโยชน์ ของ การทอผ้า ได้ถูกต้อง				
ของ การทอผ้า	19-20 ข้อ	17-18 ข้อ	15-16 ข้อ	13-14 ข้อ	1-2 ข้อ

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนนตั้งแต่ 16 - 20

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอ เดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือ เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือที่ใช้ในการทอผ้าให้ถูกต้องตรงกับงานและชนิด ของเครื่องมือ ซึ่งทำให้งานมีประสิทธิภาพและเครื่องมือมีอายุการใช้งานได้นาน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 นักเรียนบอกวิธีการเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือ และปฏิบัติการเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือได้

2.2 นักเรียนมีความรับผิดชอบ สามัคคี และมีความสุข

3. สาระการเรียนรู้

การเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือที่ใช้ในการทอผ้า

4. การบูรณาการ

4.1 ภาษาไทย การฟัง การพูดเกี่ยวกับการเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือ และการอ่าน คำชี้แจงในใบงาน

4.2 ศิลปะ การวาดภาพระบายสีเครื่องมือที่ใช้และการเก็บรักษา

4.3 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้เกิดกับนักเรียน ในการปฏิบัติงาน คือ ความรับผิดชอบในการทำงาน มีความสามัคคีในหมู่คณะ และมีความสุข กับการวาดภาพระบายสี

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ชี้นำ

นักเรียนไปเรียนที่ห้องทอผ้าเพื่อศึกษาเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการทอผ้าขณะถูกเก็บ ไว้อย่างถูกต้องเรียบร้อย และร่วมกันสนทนาถึงหน้าที่การใช้งานและการเก็บ บำรุงรักษา เครื่องมือแต่ละชนิด

5.2 ชั้นสอน

5.2.1 กลุ่มการเรียนรู้ใช้กลุ่มเดิม เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการจัดการเรียน การสอน

5.2.2 ครูสาธิตการใช้ การเก็บเครื่องมือบางชนิดให้นักเรียนศึกษา ได้แก่ กง หลา หลอดใหญ่ หลอดเล็ก โดยการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดเล็ก หลอดใหญ่ และสาธิตการเก็บเครื่องมือ หลังการใช้อย่างถูกวิธี

5.2.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มตกลงแบ่งเครื่องมือกันและปฏิบัติการใช้เครื่องมือ พร้อมทั้งบอกชื่อเครื่องมือ หน้าที่การใช้งาน และเก็บเครื่องมือหลังจากใช้งานเสร็จ ครูบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 5 เรื่อง การเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือ คือ แบบการประเมินความรู้ และทักษะโดยการใช้ การเก็บเครื่องมือและการตอบคำถามเกี่ยวกับการเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือของนักเรียน

5.2.4 นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 5 เรื่อง การตอบคำถาม เกี่ยวกับการเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือ

5.2.5 ขณะปฏิบัติกิจกรรมคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน คือ

- นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงาน โดยตั้งใจทำงานตามที่ได้รับ

มอบหมาย

- นักเรียนแสดงความรักสามัคคีในหมู่คณะโดยรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน อย่างมีเหตุผล ให้เพื่อนยืมวัสดุ อุปกรณ์ในการวาดภาพระบายสี และมีความสุขกับการวาดภาพ ระบายสี

5.2.6 ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มๆ ครูบันทึกผลลงในแบบการสังเกต พฤติกรรมที่ 5 เรื่อง การเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือ คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สามัคคี และความสุข) ของนักเรียน

5.2.7 นักเรียนส่งงานการปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 5 เพื่อตรวจความถูกต้อง ครูบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 5 เรื่อง การเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือ คือ แบบ การประเมินความรู้และทักษะโดยการตอบคำถามเกี่ยวกับการเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษา เครื่องมือของนักเรียน

5.3 ขั้นสรุป

นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับด้วยการร่วมกันบอกชื่อและหน้าที่ในการใช้งาน ของเครื่องมือที่ใช้ในการทอผ้าพร้อม ๆ กัน พร้อมทั้งบอกเหตุผลของการเก็บ บำรุงรักษา เครื่องมือ

6. การวัดและประเมินผล

6.1 วิธีการวัดผล	6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
- ประเมินผลการเก็บเครื่องมือและการตอบคำถามเกี่ยวกับการเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือของนักเรียน	- แบบการประเมินที่ 5 เรื่อง การเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือ คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะ โดยการตอบคำถามเกี่ยวกับการเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือของนักเรียน	18 - 20 คะแนน หมายถึง ดี 16 – 17 คะแนน หมายถึง พอใช้ 1 – 15 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมิน ร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20
- ประเมินผลด้านคุณธรรม โดยการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงานของนักเรียน	- แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 5 เรื่อง การเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือ คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สามัคคี และมีความสุข) ของนักเรียน	ระดับคุณภาพ ระดับ 8 – 9 หมายถึง ดี ระดับ 7 หมายถึง พอใช้ ระดับ 3 – 6 หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมิน ร้อยละ 80.00 คือ ระดับ 7- 9

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 กี่

7.2 กง

7.3 หลา

7.4 กระสวย

7.5 โสึง

7.6 หลอดเล็ก

7.7 หลอดใหญ่

7.8 กรรไกร

7.9 แหล่งการเรียนรู้ คือ ห้องทอผ้า

8. บันทึกผลหลังการสอน

- ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

- ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

.....

.....

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก

(นางสง่า แดงวงษ์)

9. ภาคผนวก

9.1 แบบการประเมินที่ 5 เรื่อง การเลือก ใช้ เกือบ บำรุงรักษาเครื่องมือ คือ แบบการประเมิน การประเมินความรู้และทักษะโดยการตอบคำถามเกี่ยวกับการเลือก ใช้ เกือบบำรุงรักษาเครื่องมือ ของนักเรียน

9.2 แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 5 เรื่อง การเลือก ใช้ เกือบ บำรุงรักษาเครื่องมือ คือ แบบ การสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สามัคคี และมีความสุข) ของนักเรียน

9.3 ใบงานที่ 5 เรื่อง การตอบคำถามเกี่ยวกับการเลือก ใช้ เกือบ บำรุงรักษาเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินการตอบคำถามเกี่ยวกับการเลือก ใช้ เก็บเครื่องมือ
หลังการใช้งานของนักเรียน

รายการประเมิน	คะแนน				
	9 - 10 คะแนน	7 - 8 คะแนน	5 - 6 คะแนน	3 - 4 คะแนน	1 - 2 คะแนน
ความถูกต้องของการเก็บเครื่องมือหลังการใช้งาน	เก็บเครื่องมือหลังการใช้งานได้ถูกต้องเรียบร้อยดีมาก	เก็บเครื่องมือหลังการใช้งานได้ถูกต้องเรียบร้อยดี	เก็บเครื่องมือหลังการใช้งานได้ถูกต้องเรียบร้อย	เก็บเครื่องมือหลังการใช้งานได้	เก็บเครื่องมือหลังการใช้งานไม่ถูกต้อง
ความถูกต้องของการตอบคำถาม	ตอบคำถามเกี่ยวกับ การเลือก ใช้ เก็บเครื่องมือ ที่ใช้ทอผ้า หลังการใช้งาน ได้ถูกต้อง 9-10 ข้อ	ตอบคำถามเกี่ยวกับ การเลือก ใช้ เก็บเครื่องมือ ที่ใช้ทอผ้า หลังการใช้งาน ได้ถูกต้อง 7-8 ข้อ	ตอบคำถามเกี่ยวกับ การเลือก ใช้ เก็บเครื่องมือ ที่ใช้ทอผ้า หลังการใช้งาน ได้ถูกต้อง 5-6 ข้อ	ตอบคำถามเกี่ยวกับ การเลือก ใช้ เก็บเครื่องมือ ที่ใช้ทอผ้า หลังการใช้งาน ได้ถูกต้อง 3-4 ข้อ	ตอบคำถามเกี่ยวกับ การเลือก ใช้ เก็บเครื่องมือ ที่ใช้ทอผ้า หลังการใช้งาน ได้ถูกต้อง 1-2 ข้อ

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80 คือ คะแนน 16 - 20

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สามัคคี และความสุข) ของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความรับผิดชอบงาน	ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้ ทุกครั้ง	ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้ เป็นบางครั้ง	ไม่ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้
ความสามัคคี ในหมู่คณะ	ยอมรับฟังความ คิดเห็นของเพื่อน อย่างมีเหตุผลในการ ขอยืมวัสดุ อุปกรณ์ใน การวาดภาพระบายสี ทุกครั้ง	ยอมรับฟังความ คิดเห็นของเพื่อน อย่างมีเหตุผลในการ ขอยืมวัสดุ อุปกรณ์ใน การวาดภาพระบายสี บางครั้ง	ไม่ยอมรับฟังความ คิดเห็นของเพื่อน อย่างมีเหตุผลในการ ขอยืมวัสดุ อุปกรณ์ใน การวาดภาพระบายสี ทุกครั้ง
มีความสุขในการวาด ภาพระบายสี	ยิ้มและหัวเราะ ขณะวาดภาพ ระบายสี	ยิ้มบ้างเล็กน้อยขณะ วาดภาพระบายสี	หน้าบึ้งตึง ขณะวาดภาพ ระบายสี

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	ดี
7	พอใช้
3 - 6	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับคะแนน 7 - 9

ใบงานที่ 5

เรื่อง การตอบคำถามเกี่ยวกับการเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือ

ชื่อ.....

เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดคือเครื่องมือที่ช่วยนำออกจากใจฝ้าย ก. เต่าแก๊ส หม้อ กระบวย ข. กง หลา กรรไกร ค. ไม้เกี่ยวเส้นฝ้าย ไม้ไขว้ ม้าวิ่ง ง. ฟืม หลอดเล็ก กระสวย 2. ข้อใดคือเครื่องมือที่ใช้สำหรับตม้น้ำข้าว ก. เต่าแก๊ส หม้อ กระบวย ข. กง หลา กรรไกร ค. ไม้เกี่ยวเส้นฝ้าย ไม้ไขว้ ม้าวิ่ง ง. ฟืม หลอดเล็ก กระสวย 3. หน้าที่ของโองคือข้อใด ก. เรียงเส้นฝ้ายตามความยาวของผืนผ้า ข. เรียงเส้นฝ้ายตามความกว้างของผืนผ้า ค. ช่วยดึงเส้นฝ้ายจำนวนมาก ๆ ง. แยกเส้นฝ้ายด้านบนออกจากเส้นฝ้ายด้านล่าง 4. หน้าที่ของเขาคือข้อใด ก. เรียงเส้นฝ้ายตามความยาวของผืนผ้า ข. เรียงเส้นฝ้ายตามความยาวของผืนผ้า ค. ช่วยดึงเส้นฝ้ายจำนวนมาก ๆ ง. แยกเส้นฝ้ายด้านบนออกจากเส้นฝ้ายด้านล่าง 5. ข้อใดคือหน้าที่ของไม้ดึงเส้นฝ้าย ก. เรียงเส้นฝ้ายตามความยาวของผืนผ้า ข. เรียงเส้นฝ้ายตามความยาวของผืนผ้า ค. ช่วยดึงเส้นฝ้ายจำนวนมาก ๆ ง. ช่วยกระแทกเส้นฝ้ายให้ติดกัน	6. ใคร ใช้เครื่องมือได้ถูกต้อง ก. ด้อยใช้หลาววางทับเส้นฝ้าย ข. ด้อยดึงเส้นฝ้ายด้วยไม้เกี่ยวเส้นฝ้าย ค. ต้องใช้ฟืมกระแทกเส้นฝ้ายให้ติดกัน ง. ต้องใช้ไม้ไขว้คล้องเส้นฝ้าย 7. ข้อใดเป็นการเก็บกระสวยขณะทอผ้า ก. วางเรียงกระสวยไว้บนกระดานทางขวามือบนตัวกี่ ข. วางเรียงกระสวยไว้บนกระดานทางขวามือใต้ตัวกี่ ค. วางเรียงกระสวยไว้ข้างตัวกี่ ง. วางเรียงกระสวยไว้บนผืนผ้าบนตัวกี่ 8. หลังใช้หลอดใหญ่แล้วควรเก็บอย่างไร ก. วางเรียงไว้ในตู้ ข. วางเรียงไว้ข้างผ้า ค. วางเรียงไว้ใต้ตัวกี่ ง. วางเรียงไว้ในตะกร้า 9. เพราะเหตุใดต้องเก็บหลอดเล็กไว้ในกล่อง ก. เพื่อป้องกันหลอดเล็กลิ่งไปมา ข. เพื่อป้องกันหลอดเล็กตกลงบนพื้น ค. เพื่อป้องกันหลอดเล็กสูญหาย ง. เพื่อป้องกันหลอดเล็กเสีयरูปทรง 10. ข้อใดเป็นการเก็บ บำรุงรักษากรรไกร ก. ทาน้ำมัน เช็ดให้แห้ง เก็บใส่ซอง ข. ทาน้ำ เช็ดให้แห้ง เก็บใส่ซอง ค. ล้างน้ำ ตากแดดให้แห้ง เก็บใส่ซอง ง. ล้างน้ำ ตากแดดให้แห้ง ทาน้ำมัน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอ เดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง ขั้นตอนการทอผ้า เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การเรียนการทอผ้าควรมีกระบวนการในการจัดการเรียนการสอน เพื่อความสะดวก ในการจัดการเรียนการสอนจึงแบ่งขั้นตอนการทอผ้าออกเป็น 10 ขั้นตอน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนบอกขั้นตอนการทอผ้า และเขียนลำดับขั้นตอนการทอได้
- 2.2 นักเรียนมีความขยัน มีน้ำใจ และมีความสุข

3. สาระการเรียนรู้

การบอกและเขียนลำดับขั้นตอนการทอผ้า

4. การบูรณาการ

4.1 ภาษาไทย การฟัง การพูดขั้นตอนการทอผ้าตามลำดับก่อน - หลัง การอ่านใบความรู้ และการเขียนลำดับขั้นตอนการทอผ้าในใบมอบหมายงาน

4.2 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้เกิดกับนักเรียน ขณะปฏิบัติงาน คือ มีความขยันในการทำงาน มีน้ำใจในการช่วยเหลือเพื่อนทุกคน และมีความสุขกับการร้องเพลงผ้าทอ

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นนำ

5.1.1 นักเรียนไปเรียนในห้องทอผ้าและศึกษาเสื่อผ้า ผ้าย เครื่องมือที่ใช้ในการทอผ้า และร่วมกันสนทนาถึงขั้นตอนการทอผ้า โดยการตอบคำถาม เช่น การเรียนการทอผ้าสมควรจะ แบ่งการทอผ้าเป็นขั้นตอนหรือไม่ ถ้าแบ่งเป็นขั้นตอนแบ่งเพื่ออะไร ถ้าไม่แบ่งเป็นขั้นตอนควร ทำอย่างไร

5.1.2 นักเรียนฟังเพลงเกี่ยวกับการทอผ้าจากการร้องของครู และร่วมกันสนทนา เกี่ยวกับขั้นตอนการทอผ้าในบทเพลง

5.2 ขั้นสอน

5.2.1 กลุ่มการเรียนรู้ใช้กลุ่มเดิม เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการจัดการเรียน การสอน

5.2.2 ประธานกลุ่มมารับใบความรู้ที่ 5 เรื่อง ขั้นตอนการทอผ้า ใบความรู้ที่ 6 เรื่อง เพลงผ้าทอ และใบงานที่ 6 เรื่อง การเขียนหมายเลขหน้าข้อความขั้นตอนการทอผ้า และเขียนเรียงลำดับขั้นตอนการทอผ้าจากครู เพื่อนำไปแจกให้เพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม สมาชิกทุกคนศึกษาใบความรู้ทั้ง 2 ใบ

5.2.3 นักเรียนร่วมกันร้องเพลงผ้าทอพร้อม ๆ กัน และร่วมกันสรุปจำนวนและลำดับขั้นตอนการทอผ้าจากเพลง

5.2.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันบอกขั้นตอนการทอผ้าตามลำดับกลุ่มละ 1 ครั้ง เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการทอผ้าและนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 6 ได้ถูกต้อง

5.2.5 นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 6 เรื่อง การเขียนหมายเลขหน้าข้อความขั้นตอนการทอผ้า และเขียนเรียงลำดับขั้นตอนการทอผ้าจากการศึกษาใบความรู้

5.2.6 ขณะปฏิบัติกิจกรรมคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน คือ

- นักเรียนมีความขยันในการทำงาน โดยตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย
- นักเรียนมีน้ำใจ ให้ความช่วยเหลือเพื่อนในเรื่องการยืมวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้

ในการปฏิบัติกิจกรรมด้วยความเต็มใจ และมีความสุขกับการร้องเพลง

5.2.7 ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มๆ ครูบันทึกผลลงในแบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 6 เรื่อง ขั้นตอนการทอผ้า คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ขยัน มีน้ำใจ และความสุข) ของนักเรียน

5.2.8 นักเรียนส่งงานการเขียนลำดับขั้นตอนการทอผ้า เพื่อตรวจความถูกต้อง ครูบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 6 เรื่อง ขั้นตอนการทอผ้า คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยเขียนหมายเลขหน้าข้อความขั้นตอนการทอผ้า และเขียนเรียงลำดับขั้นตอนการทอผ้าของนักเรียน

5.3 ชั้นสรุป

นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับด้วยการร่วมกันบอกจำนวน และลำดับขั้นตอนการทอผ้า ทั้ง 10 ขั้นตอนพร้อม ๆ กัน พร้อมทั้งบอกเหตุผลของการแบ่งขั้นตอนการทอผ้าออกเป็น 10 ขั้นตอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องขั้นตอนการทอผ้า

6. การวัดและประเมินผล

6.1 วิธีการวัดผล	6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
<p>- ประเมินผลด้านความรู้และทักษะโดยเขียนหมายเลขหน้าข้อความขั้นตอนการทอผ้า และเขียนเรียงลำดับขั้นตอนการทอผ้า</p>	<p>- แบบการประเมินที่ 6 เรื่อง ขั้นตอนการทอผ้า คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยเขียนหมายเลขหน้าข้อความขั้นตอนการทอผ้า และเขียนเรียงลำดับขั้นตอนการทอผ้า ของนักเรียน</p>	<p>18 - 20 คะแนน หมายถึง ดี 16 - 17 คะแนน หมายถึง พอใช้ 1 - 15 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20</p>
<p>- ประเมินผลด้านคุณธรรม โดยการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงานของนักเรียน</p>	<p>- แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 6 เรื่อง ขั้นตอนการทอผ้า คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ขยัน มีน้ำใจ และมีความสุข) ของนักเรียน</p>	<p>ระดับคุณภาพ ระดับ 8 - 9 หมายถึง ดี ระดับ 7 หมายถึง พอใช้ ระดับ 3 - 6 หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับ 7 - 9</p>

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- 7.1 เลื่อผ้า
- 7.2 ฝ้าย
- 7.3 เครื่องมือที่ใช้ในการทอผ้า
- 7.4 ใบความรู้ที่ 5 เรื่อง ขั้นตอนการทอผ้า
- 7.5 ใบความรู้ที่ 6 เรื่อง เพลงผ้าทอ
- 7.6 แหล่งเรียนรู้ คือ ห้องทอผ้า

8. บันทึกผลหลังการสอน

- ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....

ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

- ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

.....

.....

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก

(นางสง่า แดงวงษ์)

9. ภาคผนวก

- 9.1 ใบความรู้ที่ 5 เรื่อง ขั้นตอนการทอผ้า
- 9.2 ใบความรู้ที่ 6 เรื่อง เพลงผ้าทอ
- 9.3 ใบงานที่ 6 เรื่อง การเขียนขั้นตอนการทอผ้า
- 9.4 แบบการแบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 6 เรื่อง ขั้นตอนการทอผ้า คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ขยัน มีน้ำใจ และมีความสุข) ของนักเรียน
- 9.6 แบบการประเมินที่ 6 เรื่องขั้นตอนการทอผ้า คือ แบบ การประเมินความรู้และทักษะ โดยเขียนหมายเลขหน้าข้อความขั้นตอนการทอผ้า และเขียนเรียงลำดับขั้นตอนการทอผ้า ของนักเรียน

ใบความรู้ที่ 5 เรื่อง ขั้นตอนการทอผ้า

เพื่อความสะดวกและง่ายต่อการเรียนการทอผ้า การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการทอผ้าจึงแบ่งลำดับขั้นตอนการทอผ้าออกเป็น 10 ขั้นตอน

ขั้นตอนการทอผ้า 10 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 การดมน้ำข้าว คือ การนำแป้งข้าวเจ้าไปละลายในน้ำและตั้งไฟให้เดือดเล็กน้อย

ขั้นตอนที่ 2 การลงแป้งเส้นฝ้าย คือ การนำฝ้ายประดิษฐ์น้ำหนึ่งไปจุ่มในน้ำข้าวให้เปียกทั่วทั้งใจ เพื่อให้เส้นฝ้ายแข็งแรง

ขั้นตอนที่ 3 การตากฝ้าย คือ การนำฝ้ายที่เปียกน้ำข้าวแล้วบิดให้หมาด ใช้เชนทั้ง 2 ข้างคล้องใจฝ้ายกระตุกเส้นฝ้ายให้ตึงเสมอกัน เพื่อป้องกันเส้นฝ้ายยุ่งแล้วนำไปตากแดดให้แห้ง

ขั้นตอนที่ 4 การปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ คือ การนำเส้นฝ้ายออกจากใจฝ้ายโดยใช้กง หลา และหลอดใหญ่

ขั้นตอนที่ 5 การใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง คือ การนำหลอดฝ้ายไปใส่เข้าในก้านโองเพื่อใช้ก้านโองยึดหลอดฝ้ายขณะเก็บฝ้าย และใช้โองเรียงเส้นฝ้ายตามความกว้างของผืนผ้า

ขั้นตอนที่ 6 การเก็บฝ้ายหรือการคันหูก คือ กระบวนการกำหนดความกว้าง ความยาวของผืนผ้าใน 1 เครื่อง และกำหนดการสลับเส้นฝ้ายเป็นเส้นฝ้ายด้านบนกับเส้นฝ้ายด้านล่าง โดยใช้มีด และไม้ช่วยดึงเส้นฝ้าย

ขั้นตอนที่ 7 การใส่ฝ้ายเข้าตัวก็ คือ การนำฝ้ายที่ผ่านการเก็บฝ้ายเรียบร้อยแล้วมาใส่เข้าในตัวก็ โดยใช้ตัวก็ยึดฝ้ายทั้งหมดและจัดเรียงเส้นฝ้ายให้เรียบร้อย

ขั้นตอนที่ 8 การร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา คือ การนำเส้นฝ้ายใส่เข้าไปในเขาแต่ละเส้นเขา และใส่ฝ้ายเข้าเขา 2 กัน เพื่อใช้เขาในการแยกฝ้ายด้านบนออกจากเส้นฝ้ายด้านล่าง

ขั้นตอนที่ 9 การใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่ฟิม คือ การนำเส้นฝ้ายที่ผ่านการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาเรียบร้อยแล้วมาสอดใส่เข้าไปในซี่ฟิมโดยใช้ไม้เกี่ยวเส้นฝ้าย เพื่อใช้ฟิมกระแทกเส้นฝ้ายให้ติดกัน

ขั้นตอนที่ 10 การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า คือ การปฏิบัติการขั้นสุดท้ายของการทอผ้า ซึ่งจะเกิดเป็นผลงาน คือ ผ้าทอ

ใบความรู้ที่ 6
เรื่อง เพลงผ้าทอ

เพลงผ้าทอ

ทำนองเพลง หล่อตี
ผลงานเพลง สง่า แต่งวงษ์

ผ้าทอนี้ดีหนักหนา
เด็กไทยนั้นควรสืบสาน
ขั้นตอนมีสิบขั้นตอน
เรามาร่ำเรียนเขียนไป
ผ้าทอด้วยกี่โบราณ
รำเรียนเท่าไรไม่พอ

เขาทอใช้มาตั้งแต่โบราณ
มันเป็นตำนานเชื่อได้เชื่อได้
อย่าได้แว่วอนไม่ยากอะไร
ไม่นานก็ได้สุขใจจริงหนอ
นั้นมีมานานเราควรสานต่อ
เราควรสอนต่อภูมิปัญญาไทย (ซ้ำ)

ใบงานที่ 6
เรื่อง ขั้นตอนการทอผ้า

ชื่อ..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนหมายเลขหน้าข้อความขั้นตอนการทอผ้า และเขียนเรียงลำดับขั้นตอนการทอผ้าให้ถูกต้อง

..... การดากฝ้าย	
..... การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า	
..... การต้มน้ำข้าว	
..... การร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา	
..... การเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูก	
..... การใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง	
..... การใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่ฟืม	
..... การปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่	
..... การใส่ฝ้ายเข้าตัวกี่	
..... การลงแบ่งเส้นฝ้าย	

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สามัคคี และความสุข) ของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความขยัน ในการทำงาน	ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้ ทุกครั้ง	ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้ เป็นบางครั้ง	ไม่ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้
มีน้ำใจให้ความ ช่วยเหลือเพื่อน	ให้ความช่วยเหลือ เพื่อนในเรื่อง การขอยืมวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติ กิจกรรมทุกเรื่อง ทุกครั้ง	ให้ความช่วยเหลือ เพื่อนในเรื่อง การขอยืมวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติ กิจกรรมบางเรื่อง บางครั้ง	ไม่ให้ความช่วยเหลือ เพื่อนในเรื่อง การขอยืมวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติ กิจกรรมทุกเรื่อง ทุกครั้ง
มีความสุข กับการร้องเพลง	ร้องเพลงด้วยใบหน้า ที่ยิ้มแย้มแจ่มใส	ร้องเพลงด้วยใบหน้า ที่เฉยเมย	ร้องเพลงด้วยใบหน้า ที่หน้าบึ้งตึง

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	ดี
7	พอใช้
3 - 6	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับคะแนน 7 - 9

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินการเขียนหมายเลขหน้าข้อความขั้นตอนการทอผ้า
และเขียนเรียงลำดับขั้นตอนการทอผ้าของนักเรียน

รายการประเมิน	คะแนน				
	9 - 10 คะแนน	7 - 8 คะแนน	5 - 6 คะแนน	3 - 4 คะแนน	1 - 2 คะแนน
ความถูกต้อง ของ การเขียน หมายเลข หน้าข้อความ ขั้นตอน การทอผ้า ได้ถูกต้อง	เขียน หมายเลข หน้าข้อความ ขั้นตอน การทอผ้า ได้ถูกต้อง 9-10 ขั้นตอน	เขียน หมายเลข หน้าข้อความ ขั้นตอน การทอผ้า ได้ถูกต้อง 7-8 ขั้นตอน	เขียน หมายเลข หน้าข้อความ ขั้นตอน การทอผ้า ได้ถูกต้อง 5-6 ขั้นตอน	เขียน หมายเลข หน้าข้อความ ขั้นตอน การทอผ้า ได้ถูกต้อง 3-4 ขั้นตอน	เขียน หมายเลข หน้าข้อความ ขั้นตอน การทอผ้า ได้ถูกต้อง 1-2 ขั้นตอน
ความถูกต้อง ของการเขียน เรียงลำดับ ขั้นตอน การทอผ้า ได้ถูกต้อง	เขียน เรียงลำดับ ขั้นตอน การทอผ้า ได้ถูกต้อง 9-10 ขั้นตอน	เขียน เรียงลำดับ ขั้นตอน การทอผ้า ได้ถูกต้อง 7-8 ขั้นตอน	เขียน เรียงลำดับ ขั้นตอน การทอผ้า ได้ถูกต้อง 5-6 ขั้นตอน	เขียน เรียงลำดับ ขั้นตอน การทอผ้า ได้ถูกต้อง 3-4 ขั้นตอน	เขียน เรียงลำดับ ขั้นตอน การทอผ้า ได้ถูกต้อง 1-2 ขั้นตอน

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอ เดิมบางนางบัว จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การต้มน้ำข้าว เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การต้มน้ำข้าว คือ การนำแป้งข้าวเจ้ามาละลายน้ำในหม้อ ความเข้มข้นของแป้งในน้ำ พอประมาณและนำหม้อไปตั้งไฟให้น้ำข้าวเดือดเล็กน้อย

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนบอกวิธีการและขั้นตอนการต้มน้ำข้าวและปฏิบัติการต้มน้ำข้าวตามขั้นตอนได้
- 2.2 นักเรียนมีความรับผิดชอบ สามัคคี และความระมัดระวัง

3. สาระการเรียนรู้

การปฏิบัติการต้มน้ำข้าวตามวิธีการและขั้นตอน

4. การบูรณาการ

4.1 ภาษาไทย การฟัง การสนทนาเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ต้มน้ำข้าว การอ่าน ใบงานเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติการต้มน้ำข้าวอย่างถูกต้องและปลอดภัย และการเขียน ข้อความเกี่ยวกับวิธีการต้มน้ำข้าวในใบมอบหมายงาน

4.2 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้เกิดกับนักเรียน ขณะปฏิบัติงาน คือ มีความรับผิดชอบในการทำงาน แสดงความรักความสามัคคีในการทำงาน ร่วมกัน และทำงานด้วยความระมัดระวัง

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นนำ

5.1.1 นักเรียน – ครูร่วมกันสังเกตและศึกษาลักษณะของวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ ในการต้มน้ำข้าว ได้แก่ แป้งข้าวเจ้า น้ำ แก๊ส เตาแก๊ส หม้อ กระจวย และกรรไกร

5.1.2 สนทนาซักถามกับนักเรียนเกี่ยวกับการต้มน้ำข้าวเพื่อให้นักเรียนสนใจ “น้ำข้าว” เช่น นักเรียนเคยเห็นน้ำข้าวไหม นักเรียนคิดว่าสามารถทำน้ำข้าวได้หรือไม่ และ ลักษณะของน้ำข้าวควรจะเป็นอย่างไร

5.2 ขั้นสอน

5.2.1 กลุ่มการเรียนรู้ใช้กลุ่มเดิม เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการจัดการเรียน การสอน

5.2.2 ประธานกลุ่มมารับใบงานที่ 7 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการต้มน้ำข้าว และใบงานที่ 8 เรื่อง การเขียนข้อความ จากครู เพื่อนำไปแจกให้เพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม

5.2.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสังเกต – ศึกษาวัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนวิธีการ ดำเนินการต้มน้ำข้าวจากใบงาน เพื่อรวบรวมข้อมูล นำผลมาอภิปรายสรุปกำหนดเป็นแนวทาง ในการปฏิบัติการต้มน้ำข้าว

5.2.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันบอกวิธีการและขั้นตอนการต้มน้ำข้าว ก่อนลงมือปฏิบัติกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการและขั้นตอน การต้มน้ำข้าวสามารถปฏิบัติการต้มน้ำข้าว และนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 8 ได้ถูกต้อง

5.2.5 นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันปฏิบัติการต้มน้ำข้าวที่อาคารอเนกประสงค์ หรือ โรงอาหาร ครั้งละ 1 กลุ่มเพราะเดาแก๊สมี 1 เดกา ส่วนนักเรียนที่ว่างปฏิบัติกิจกรรม ในใบงานที่ 8 เรื่อง การเขียนข้อความ

5.2.6 ขณะปฏิบัติกิจกรรมคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน คือ

- นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงาน โดยตั้งใจทำงานตามที่ได้รับ

มอบหมาย

- นักเรียนมีน้ำใจ โดยแสดงสามัคคีในการปฏิบัติการต้มน้ำข้าวร่วมกัน และใช้ ความระมัดระวังในขณะคนน้ำข้าวบนเตาแก๊ส

5.2.6 ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มๆ ครูสังเกตพฤติกรรมและบันทึกผลลงใน แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 7 เรื่อง การต้มน้ำข้าว คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สามัคคี และความระมัดระวัง) ของนักเรียน

5.2.7 นักเรียนส่งงานจากการปฏิบัติการต้มน้ำข้าว ได้แก่ น้ำข้าว และกิจกรรม ในใบงานที่ 8 เพื่อตรวจความถูกต้อง ครูบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 7 เรื่อง การต้มน้ำข้าว คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ น้ำข้าวของนักเรียน และแบบการประเมินที่ 8 เรื่อง การต้มน้ำข้าว คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยการเขียนข้อความของนักเรียน

5.3 ขั้นสรุป

5.3.1 นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับด้วยการร่วมกันบอกวิธีการและขั้นตอน การต้มน้ำข้าวพร้อม ๆ กัน พร้อมทั้งบอกประโยชน์ของน้ำข้าว

5.3.2 นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่าเกี่ยวกับการใช้แบ่งข้าวจ้าวอย่างประหยัด อย่างพอประมาณตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

6. การวัดและประเมินผล

6.1 วิธีการวัดผล	6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
- ประเมินผลด้านความรู้และทักษะโดยการเขียนข้อความ	- แบบการประเมินที่ 8 เรื่อง การत्मน้ำข้าว คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยการเขียนข้อความของนักเรียน	18 - 20 คะแนน หมายถึง ดี 16 - 17 คะแนน หมายถึง พอใช้ 1 - 15 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20
- ประเมินผลงานจากการปฏิบัติการทอผ้าตามขั้นตอนที่ 1 คือ การत्मน้ำข้าว ได้แก่ น้ำข้าว	- แบบการประเมินที่ 7 เรื่อง การत्मน้ำข้าว คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ น้ำข้าวของนักเรียน	18 - 20 คะแนน หมายถึง ดี 16 - 17 คะแนน หมายถึง พอใช้ 1 - 15 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20
- ประเมินผลด้านคุณธรรม โดยการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงานของนักเรียน	- แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 7 เรื่อง การत्मน้ำข้าว คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สามัคคี และความระมัดระวัง) ของนักเรียน	ระดับคุณภาพ ระดับ 8 - 9 หมายถึง ดี ระดับ 7 หมายถึง พอใช้ ระดับ 3 - 6 หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับ 7 - 9

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 ใบงานที่ 7 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการต้มน้ำข้าว

7.2 แป้งข้าวเจ้า

7.3 น้ำ

7.4 แก๊ส

7.5 เต้าแก๊ส

7.6 หม้อ

7.7 กระบวย

7.8 แหล่งการเรียนรู้ คือ อาคารอเนกประสงค์หรือโรงอาหาร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

8. บันทึกผลหลังการสอน

- ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

- ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

.....

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก

(นางสง่า แดงวงษ์)

9. ภาคผนวก

9.1 ใบงานที่ 7 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการต้มน้ำข้าว

9.2 ใบงานที่ 8 เรื่อง การเขียนข้อความ

9.3 แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 7 เรื่องการต้มน้ำข้าว คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สามัคคี และความระมัดระวัง) ของนักเรียน

9.4 แบบการประเมินที่ 7 เรื่อง การต้มน้ำข้าว คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ น้ำข้าวของนักเรียน

9.5 แบบการประเมินที่ 8 เรื่อง การต้มน้ำข้าว คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะ โดยการเขียนข้อความของนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ใบงานที่ 7
เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการต้มน้ำข้าว

วิธีการเตรียมวัสดุ และอุปกรณ์ที่ใช้ต้มน้ำข้าว

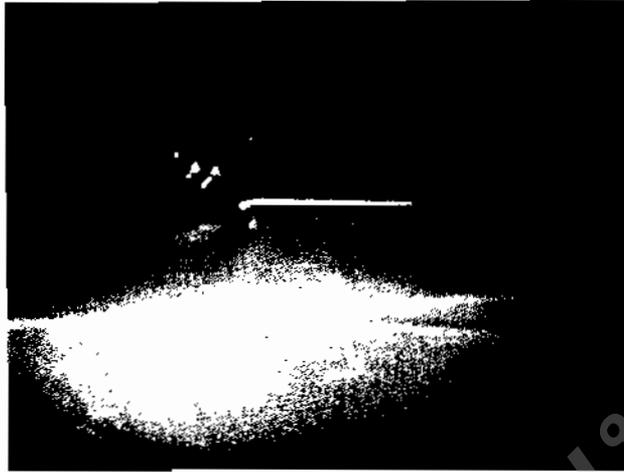
1. แป้งข้าวเจ้า จำนวน 1 ถุง

2. น้ำ
3. แก๊ส
4. เต้าแก๊ส
5. หม้อสำหรับใส่น้ำ

6. กระบวย จำนวน 1 อัน

7. กรรไกร จำนวน 1 อัน

การต้มน้ำข้าว คือ การนำแป้งข้าวเจ้ามาละลายน้ำที่อยู่ในหม้อให้น้ำมีสีขาวขุ่นๆ และนำไปทำให้เดือดโดยอาศัยความร้อนจากไฟ เพื่อนำน้ำข้าวไปเพิ่มความแข็งแรงให้กับเส้นผ่าย

ขั้นตอนการดำเนินงาน

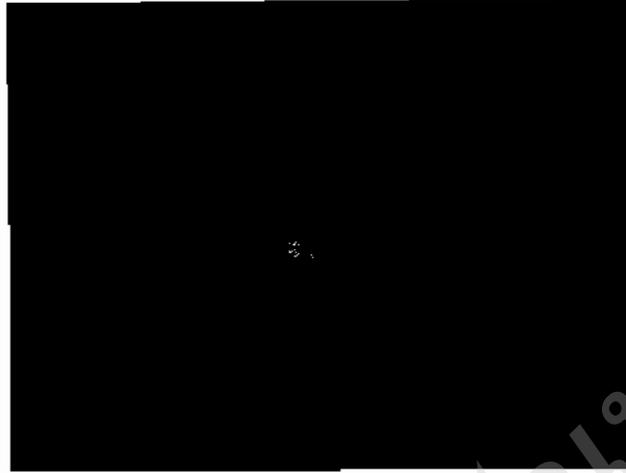
1. เปิดน้ำใส่หม้อขนาดเบอร์ 28 ประมาณครึ่งหม้อ เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน
จึงให้นักเรียนปฏิบัติการต้มน้ำข้าวร่วมกัน

2. ใช้กรรไกรตัดถุงแป้งข้าวเจ้าและเทแป้งลงในน้ำที่อยู่ในหม้อพอประมาณ

3. ใช้มือละลายแป้งให้ปนกับน้ำ สังเกตสีของน้ำแป้งต้องมีสีขาวขุ่นๆ ถ้าน้ำแป้งยังใส ต้องเทแป้งเพิ่มลงไปอีกและละลายแป้งให้มีสีขาวขุ่นๆ

4. เตรียมเปิดแก๊ส ยกหม้อน้ำข้าวข้าวขึ้นตั้งบนเตาแก๊ส ใช้ทัพพีหรือกระบวยคั้นน้ำข้าวตลอดเวลาเพื่อป้องกันไม่ให้แป้งติดกันหม้อ

5. เมื่อน้ำข้าวเริ่มเดือดเล็กน้อยปิดแก๊สและยกหม้อลงจากเตา

ใบงานที่ 8

เรื่อง การเขียนข้อความ

ชื่อ..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนข้อความเติมในที่ว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์ถูกต้อง

1. การตม้หน้าข้าว คือ
2. แบ่งที่ใช้ในการตม้หน้าข้าว คือ
3. อุปกรณ์ที่ใช้ในการตม้หน้าข้าว ได้แก่
4. วัสดุที่ใช้ในการตม้หน้าข้าว ได้แก่
5. อุปกรณ์ที่ใช้ในคน้หน้าข้าว คือ
6. ขณะตม้หน้าข้าวต้องคนน้ำแบ่งตลอดเวลาเพราะ
7. อันตรายที่เกิดขณะปฏิบัติการตม้หน้าข้าว คือ
8. เมื่อ จึงปิดแก๊สและยกหม้อน้ำข้าวลงจากเตา
9. ประโยชน์ของน้ำข้าว คือ
10. การตม้หน้าข้าวเป็นขั้นตอนที่ ... ในการเรียนการสอนการทอดผ้า

**เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สามัคคี และความระมัดระวัง)
ของนักเรียน**

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความรับผิดชอบ ในการทำงาน	ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้ ทุกครั้ง	ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้ เป็นบางครั้ง	ไม่ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้
ความสามัคคี ในหมู่คณะ	ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ เพื่อนอย่างมีเหตุผล ทุกเรื่องทุกครั้ง	ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ เพื่อนอย่างมีเหตุผล เป็นบางเรื่องบางครั้ง	ไม่ยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ เพื่อนทุกเรื่องทุกครั้ง
ความระมัดระวัง ในการคนน้ำข้าว	คนน้ำข้าวที่อยู่บน เตาแก๊สด้วย ความระมัดระวัง อย่างยิ่ง	คนน้ำข้าวที่อยู่บน เตาแก๊สด้วย ความระมัดระวัง	คนน้ำข้าวที่อยู่บน เตาแก๊สด้วย ความประมาท

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	ดี
7	พอใช้
3 - 6	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับคะแนน 7 - 9

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินผลงาน ได้แก่ น้ำข้าวของนักเรียน

รายการประเมิน	คะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ผลงานประดิษฐ์ เรียบร้อย	ผลงาน ประดิษฐ์ เรียบร้อย มากที่สุด	ผลงาน ประดิษฐ์ เรียบร้อย มาก	ผลงาน ประดิษฐ์ เรียบร้อย	ผลงาน ไม่ประดิษฐ์ ไม่เรียบร้อย เป็นบางส่วน	ผลงาน ไม่ประดิษฐ์ไม่ เรียบร้อย มากที่สุด
ผลงานสะอาด แข็งแรง	ผลงานที่ทำ ประดิษฐ์ แข็งแรง ดีมาก	ผลงานที่ทำ ประดิษฐ์ แข็งแรง ดี	ผลงานที่ทำ ประดิษฐ์ แข็งแรง	ผลงานที่ทำ ประดิษฐ์	ผลงานที่ทำ สกปรก เลอะเทอะ ไม่แข็งแรง
ผลงานนำไปใช้ งานได้จริง	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ลง แปรงเส้นฝ้าย ได้จริงตาม วัตถุประสงค์ ดีมาก	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ลง แปรงเส้นฝ้าย ได้จริงตาม วัตถุประสงค์ ดี	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ลง แปรงเส้นฝ้าย ได้จริงตาม วัตถุประสงค์	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ลง แปรงเส้นฝ้าย ได้จริงตาม วัตถุประสงค์ แต่มีปัญหา ต้องแก้ไข บางส่วน	ผลงานที่ทำ ไม่สามารถ นำไปใช้ ลงแปรง เส้นฝ้ายได้ จริงตาม วัตถุประสงค์
ทำงานเสร็จ ในเวลา ที่กำหนด 30 นาที	ทำงานเสร็จ ในเวลา ที่กำหนดพอดี	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนด เล็กน้อย	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนด พอสมควร	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนดมาก	ทำงาน ไม่เสร็จ ในเวลา ที่กำหนด

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20

เกณฑ์การประเมินการเขียนข้อความ

รายการประเมิน	คะแนน				
	20 คะแนน	18 คะแนน	16 คะแนน	14 คะแนน	2-12 คะแนน
ความถูกต้อง ของการเขียน ข้อความเต็ม ในที่ว่าง เกี่ยวกับ การ การดัดน้ำข้าว	เขียน ข้อความเต็ม ในที่ว่าง เกี่ยวกับ การ ดัดน้ำข้าว ได้ถูกต้อง สมบูรณ์ 10 ข้อ	เขียน ข้อความเต็ม ในที่ว่าง เกี่ยวกับ การ ดัดน้ำข้าว ได้ถูกต้อง สมบูรณ์ 9 ข้อ	เขียน ข้อความเต็ม ในที่ว่าง เกี่ยวกับ การ ดัดน้ำข้าว ได้ถูกต้อง สมบูรณ์ 8 ข้อ	เขียน ข้อความเต็ม ในที่ว่าง เกี่ยวกับ การ ดัดน้ำข้าว ได้ถูกต้อง สมบูรณ์ 7 ข้อ	เขียน ข้อความเต็ม ในที่ว่าง เกี่ยวกับ การ ดัดน้ำข้าว ได้ถูกต้อง สมบูรณ์ 1-6 ข้อ

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนนตั้งแต่ 16 - 20

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

หลักสูตรการทอดผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอ เดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การลงแป้งและการตากฝ้าย เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การลงแป้งเส้นฝ้ายเป็นการนำฝ้ายไปจุ่มในน้ำข้าวแล้วปิดให้หมาด เพื่อใช้น้ำข้าว ในการเพิ่มความแข็งแรงให้กับเส้นฝ้าย ต่อจากนั้นนำฝ้ายไปตากให้แห้งโดยอาศัยความร้อน จากแสงของพระอาทิตย์

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 นักเรียนเข้าใจวิธีการ ขั้นตอนการลงแป้ง การตากฝ้ายและปฏิบัติการลงแป้งเส้นฝ้าย และการตากฝ้ายได้

2.2 นักเรียนมีความขยัน มีวินัย และพูดด้วยวาจาสุภาพ

3. สาระการเรียนรู้

การอธิบายวิธีการและขั้นตอนการปฏิบัติการลงแป้งเส้นฝ้ายและการตากฝ้าย

4. การบูรณาการ

4.1 ภาษาไทย การฟัง การพูดอธิบายวิธีการลงแป้งเส้นฝ้ายและการตากฝ้าย การอ่าน ไบงานเพื่อปฏิบัติการลงแป้งเส้นฝ้ายและการตากฝ้าย

4.2 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้เกิดกับนักเรียน ขณะปฏิบัติงาน คือความขยันในการทำงาน มีวินัยในการทำงานร่วมกับเพื่อนและการพูดด้วย วาจาสุภาพ

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นนำ

5.1.1 นักเรียนไปเรียนการปฏิบัติการลงแป้งและการตากฝ้ายที่อาคารอเนกประสงค์ หรือโรงอาหาร

5.1.2 นักเรียนสังเกตฝ้ายจำนวน 50 ใจ และสนทนาซักถามเกี่ยวกับสีของฝ้ายและ เหตุใดจึงต้องนำเส้นฝ้ายมาลงแป้ง ทำไมต้องนำฝ้ายไปตากแดดให้แห้ง

5.2 ขั้นสอน

5.2.1 นักเรียนแบ่งกลุ่มการเรียนรู้ออกเป็น 5 กลุ่ม จำนวนเท่าๆกัน โดยการแบ่งกลุ่ม ตามข้อตกลงของนักเรียนเพื่อให้ นักเรียนช่วยเหลือกันขณะปฏิบัติการลงแป้งเส้นฝ้าย และ การตากฝ้าย

5.2.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมมือกันตั้งชื่อกลุ่ม ตกลงกันเลือกประธานกลุ่ม เพื่อให้ประธานกลุ่มปฏิบัติตนเป็นผู้นำ เลือกเลขานุการกลุ่มเพื่อปฏิบัติหน้าที่การจดบันทึกข้อความเกี่ยวกับกลุ่ม ที่เหลือเป็นสมาชิกที่ดีหรือผู้ตามที่ดี

5.2.3 ประธานกลุ่มมารับใบงานที่ 9 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการลงแป้งเส้นฝ้าย และใบงานที่ 10 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการตากฝ้ายจากครุ เพื่อนำไปแจกให้เพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม สมาชิกทุกคนศึกษาใบงานเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติการลงแป้งเส้นฝ้ายและการตากฝ้าย

5.2.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันอธิบายวิธีการและขั้นตอนการลงแป้งเส้นฝ้าย การตากฝ้าย เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการและขั้นตอนการลงแป้งและการตากฝ้าย พร้อมทั้งนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติการลงแป้งเส้นฝ้าย และการตากฝ้ายได้

5.2.5 นักเรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมการลงแป้งเส้นฝ้ายและการตากฝ้าย กลุ่มละสี่ หลังจากปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนช่วยกันเก็บกวาดทำความสะอาดพื้นที่รวมทั้งทำความสะอาดเครื่องมือที่ใช้ในการลงแป้งและการตากฝ้าย

5.2.6 ขณะปฏิบัติกิจกรรมคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน คือ

- นักเรียนขยันทำงาน โดยตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมายทุกอย่าง
- นักเรียนมีวินัยในการทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่ม โดยการเข้าแถว

ขณะปฏิบัติกิจกรรม เก็บกวาดทำความสะอาดพื้นที่รวมทั้งเครื่องมือที่ใช้ในการลงแป้งและการตากฝ้าย รวมทั้งพูดกันด้วยวาจาสุภาพ

5.2.7 ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มๆ ครูสังเกตพฤติกรรมและบันทึกผลลงในแบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 8 เรื่อง การลงแป้งและการตากฝ้าย คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ขยัน มีวินัย และสุภาพ) ของนักเรียน

5.2.8 ครูตรวจผลงานการลงแป้งเส้นฝ้าย โดยครูบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 9 เรื่อง การลงแป้งและการตากฝ้าย คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายที่ผ่านการลงแป้งของนักเรียน

5.2.9 ครูตรวจผลงานการตากฝ้าย โดยครูบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 10 เรื่อง การลงแป้งและการตากฝ้าย คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายผ่านการตากแดดเรียบร้อยแล้วของนักเรียน

5.3 ขั้นสรุป

นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับด้วยการร่วมกันอธิบายวิธีการและขั้นตอนการลงแป้ง และการตากฝ้ายพร้อม ๆ กัน พร้อมทั้งบอกประโยชน์ที่ได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรมนี้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน

6. การวัดและประเมินผล

6.1 วิธีการวัดผล	6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
<p>- ประเมินผลงานจากการปฏิบัติการทอผ้าตามขั้นตอนที่ 2 คือ การลงเบี่ยงเส้นฝ้าย ได้แก่ ฝ้ายที่ผ่านการลงเบี่ยงและขั้นตอนที่ 3 คือ การตากฝ้าย ได้แก่ ฝ้ายที่ผ่านการตากแดดเรียบร้อยแล้ว</p>	<p>- แบบการประเมินที่ 9 เรื่อง การลงเบี่ยงและการตากฝ้าย คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายที่ผ่านการลงเบี่ยงของนักเรียน</p> <p>- แบบการประเมินที่ 10 เรื่อง การลงเบี่ยงและการตากฝ้าย คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายที่ผ่านการตากแดดเรียบร้อยแล้วของนักเรียน</p>	<p>18 - 20 คะแนน หมายถึง ดี</p> <p>16 - 17 คะแนน หมายถึง พอใช้</p> <p>1 - 15 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง</p> <p>เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20</p>
<p>- ประเมินผลด้านคุณธรรม โดยการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงานของนักเรียน</p>	<p>- แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 8 เรื่อง การลงเบี่ยงและการตากฝ้าย คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ขยัน มีน้ำใจ และสุภาพ) ของนักเรียน</p>	<p>ระดับคุณภาพ</p> <p>ระดับ 8 - 9 หมายถึง ดี</p> <p>ระดับ 7 หมายถึง พอใช้</p> <p>ระดับ 3 - 6 หมายถึง ปรับปรุง</p> <p>เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับ 7 - 9</p>

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- 7.1 ใบงานที่ 9 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการลงเบี่ยงเส้นฝ้าย
- 7.2 ใบงานที่ 10 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการตากฝ้าย
- 7.3 ฝ้ายประดิษฐ์น้ำหนึ่ง
- 7.4 น้ำข้าว
- 7.5 กะละมัง
- 7.6 แก้ว
- 7.7 ไม้ไผ่
- 7.8 แหล่งเรียนรู้ คือ อาคารอเนกประสงค์หรือโรงอาหาร

8. บันทึกผลหลังการสอน

- ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

- ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

.....

.....

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก

(นางสง่า แดงวงษ์)

9. ภาคผนวก

9.1 ใบงานที่ 9 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการลงแป้งเส้นฝ้าย

9.2 ใบงานที่ 10 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการตากฝ้าย

9.3 แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 8 เรื่อง การลงแป้งและการตากฝ้าย คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ขยัน มีน้ำใจ และสุขภาพ) ของนักเรียน

9.4 แบบการประเมินที่ 9 เรื่องการลงแป้งและการตากฝ้าย คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายที่ผ่านการลงแป้งของนักเรียน

9.5 แบบการประเมินที่ 10 เรื่องการลงแป้งและการตากฝ้าย คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายที่ผ่านการตากแดดเรียบร้อยแล้วของนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ใบงานที่ 9
เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์และขั้นตอนการลงแป้งเส้นฝ้าย

วิธีการเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ลงแป้งเส้นฝ้าย

1. น้ำข้าวที่เย็นแล้ว

2. ฝ้ายประดิษฐ์น้ำหนึ่งที่ใช้เป็นฝ้ายเส้นยืน จำนวน 5 สีๆละ 10 ใจ

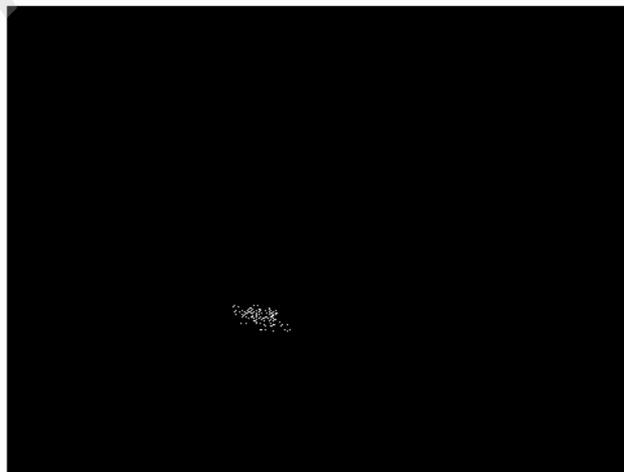
การลงแบ่งเส้นฝ้าย คือ การนำฝ้ายจุ่มลงในน้ำข้าวโดยให้เส้นฝ้ายเปียกทั่วทั้งใจ เพื่อให้เส้นฝ้ายมีความแข็งแรงเท่าๆกัน

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. แบ่งน้ำข้าวออกเป็น 5 ส่วนเท่าๆกัน เพื่อนำน้ำข้าวไปใช้การลงแบ่งเส้นฝ้าย ควรลงแบ่งเส้นฝ้าย หม้อหรือกะละมังละ 1 สี ซึ่งเป็นการป้องกันไม่ให้สีของเส้นฝ้ายตกใส่กัน ดังนั้นนักเรียน ควรปฏิบัติตามการลงแบ่งเส้นฝ้ายกลุ่มละ 1 สี

2. นำฝ้ายจำนวน 1 ใจ จุ่มลงในน้ำข้าวขยำฝ้ายเพื่อให้เส้นฝ้ายเปียกทั่วทั้งใจและบิดเส้นฝ้ายให้แห้งจนหมด

3. ปฏิบัติเช่นข้อ 2 จนกระทั่งหมดฝ้าย

ใบงานที่ 10
เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์และขั้นตอนการตากผ้า

วิธีการเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่ตากเส้นผ้า

1. ไม้ไผ่สำหรับใช้คล้องใจผ้า 2 – 3 อัน
2. แก้วสำหรับวางไม้ไผ่ที่ใช้ในการตากผ้า จำนวนตามต้องการ

การตากเส้นฝ้าย คือ การนำเส้นฝ้ายที่ผ่านการลงแป้งเรียบร้อยแล้วไปทำให้แห้ง โดยอาศัยความร้อนจากแสงพระอาทิตย์

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. นำฝ้ายที่ผ่านการลงแป้งเส้นฝ้ายและบิดจนหมดแล้ว ไขแชนทั้ง 2 ข้างคล้องใจฝ้าย พร้อมทั้งกระตุกเส้นฝ้ายให้ตึงเสมอกันเพื่อป้องกันไม่ให้เส้นฝ้ายยุ่งและพันกัน

2. นำใจฝ้ายที่กระตุกเรียบร้อยแล้วไปคล้องใส่ในไม้ไผ่ที่เตรียมไว้ แต่ต้องระวังไม่ให้เส้นฝ้ายเกี่ยวส่วนใดส่วนหนึ่งของไม้ไผ่เพื่อป้องกันไม่ให้เส้นฝ้ายยุ่ง

3. ปฏิบัติเช่นข้อ 1 – 2 จนกระทั่งหมดฝ้าย
4. เมื่อเส้นฝ้ายแห้งแล้วต้องเก็บฝ้ายให้เรียบร้อย

เกณฑ์แบบการสังเกตพฤติกรรม (ขยัน มีวินัย และสุภาพ) ของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความขยัน ในการทำงาน	ตั้งใจทำงานที่ กำหนดให้เสร็จ เรียบร้อย ทุกครั้ง	ตั้งใจทำงานที่ กำหนดให้เสร็จ เรียบร้อย เป็นบางครั้ง	ไม่ตั้งใจทำงานที่ กำหนดให้ และ งานไม่เสร็จทุกครั้ง
มีวินัยในการทำงาน	เข้าแถวตามลำดับ ก่อน - หลัง ในการทำงานทุกครั้ง และทำความสะอาด สถานที่ที่ใช้ทำงาน ทุกครั้ง	เข้าแถวตามลำดับ ก่อน - หลัง ในการทำงานทุกครั้ง และทำความสะอาด สถานที่ที่ใช้ทำงาน ทุกครั้ง	ไม่เข้าแถวตามลำดับ ก่อน - หลัง ในการทำงานทุกครั้ง และไม่ทำ ความสะอาดสถานที่ ที่ใช้ทำงานทุกครั้ง
พูดด้วยวาจาสุภาพ	พูดกับเพื่อนทุกคน ด้วยวาจาสุภาพ ทุกครั้ง	พูดกับเพื่อนบางคน ด้วยวาจาสุภาพ บางครั้ง	พูดกับเพื่อนทุกคน ด้วยวาจาหยาบคาย ทุกครั้ง

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	ดี
7	พอใช้
3 - 6	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับคะแนน 7 - 9

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายที่ผ่านการลงแบ่งของนักเรียน

รายการประเมิน	คะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ผลงานประดิษฐ์ เรียงร้อย	เส้นฝ้ายเรียง เรียงร้อย ตั้งเสมอกัน และผลงาน ทุกส่วน เรียงร้อย ดีมาก	เส้นฝ้ายเรียง เรียงร้อย ตั้งเสมอกัน และผลงาน ทุกส่วน เรียงร้อย ดี	เส้นฝ้ายเรียง เรียงร้อย ตั้งเสมอกัน และผลงาน ทุกส่วน เรียงร้อย	เส้นฝ้ายเรียง เรียงร้อย ตั้งเสมอกัน เป็นบางส่วน และผลงาน บางส่วน เรียงร้อย	เส้นฝ้ายเรียง ไม่เรียงร้อย เป็นส่วนมาก และเส้นฝ้าย ไม่เรียงร้อย มากที่สุด
ผลงานสะอาด แข็งแรง	ฝ้ายทุกใจ สะอาดและ แข็งแรง คงทนดีมาก	ฝ้ายทุกใจ สะอาดและ แข็งแรง คงทนดี	ฝ้ายทุกใจ สะอาด แข็งแรง คงทน	ฝ้ายบางใจ สะอาด และบางใจ ไม่แข็งแรง	ฝ้ายทุกใจ สกปรก เลอะเทอะ และไม่ แข็งแรง
ผลงานนำไปใช้ ประโยชน์ได้จริง	ผลงานที่ทำ นำไปใช้บน เส้นฝ้ายพัน หลอดใหญ่ ได้จริงตาม วัตถุประสงค์ ดีมาก	ผลงานที่ทำ นำไปใช้บน เส้นฝ้ายพัน หลอดใหญ่ ได้จริงตาม วัตถุประสงค์ ดี	ผลงานที่ทำ นำไปใช้บน เส้นฝ้ายพัน หลอดใหญ่ ได้จริงตาม วัตถุประสงค์	ผลงานที่ทำ นำไปใช้บน เส้นฝ้ายพัน หลอดใหญ่ ได้จริงตาม วัตถุประสงค์ แต่มีปัญหา ต้องแก้ไข บางส่วน	ผลงานที่ทำ นำไปใช้บน เส้นฝ้ายพัน หลอดใหญ่ ไม่ได้จริงตาม วัตถุประสงค์
งานเสร็จในเวลา ที่กำหนด 20 นาที	ทำงานเสร็จ ในเวลา ที่กำหนดพอดี	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนด เล็กน้อย	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนด พอสมควร	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนดมาก	ทำงาน ไม่เสร็จ ในเวลา ที่กำหนด

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายที่ผ่านการตากแดดเรียบร้อยแล้ว
ของนักเรียน

รายการประเมิน	คะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ผลงานประดิษฐ์ เรียบร้อย	เส้นฝ้าย ทุกเส้น แห้งสนิทและ ผลงาน ทุกส่วน เรียบร้อย ดีมาก	เส้นฝ้าย ทุกเส้น แห้งสนิทและ ผลงาน ทุกส่วน เรียบร้อย ดี	เส้นฝ้าย ทุกเส้น แห้งสนิทและ ผลงาน ทุกส่วน เรียบร้อย	เส้นฝ้าย ทุกเส้น แห้งสนิท เป็นบางส่วน และผลงาน บางส่วน เรียบร้อย	เส้นฝ้าย เป็นส่วนใหญ่ ไม่แห้ง เกือบทุกใจ และผลงาน ทุกส่วน ไม่เรียบร้อย
ผลงานสะอาด แข็งแรง	ฝ้ายทุกใจ สะอาดและ แข็งแรง คงทนดีมาก	ฝ้ายทุกใจ สะอาดและ แข็งแรง คงทนดี	ฝ้ายทุกใจ สะอาด แข็งแรง คงทน	ฝ้ายบางใจ สะอาด และบางใจ ไม่แข็งแรง	ฝ้ายทุกใจ สกปรก เลอะเทอะ และไม่ แข็งแรง
ผลงานนำไปใช้ ประโยชน์ได้จริง	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ปั่น เส้นฝ้ายพัน หลอดใหญ่ ได้จริงตาม วัตถุประสงค์ ดีมาก	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ปั่น เส้นฝ้ายพัน หลอดใหญ่ ได้จริงตาม วัตถุประสงค์ ดี	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ปั่น เส้นฝ้ายพัน หลอดใหญ่ ได้จริงตาม วัตถุประสงค์	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ปั่น เส้นฝ้ายพัน หลอดใหญ่ ได้จริงตาม วัตถุประสงค์ แต่มีปัญหา ต้องแก้ไข บางส่วน	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ปั่น เส้นฝ้ายพัน หลอดใหญ่ ไม่ได้จริงตาม วัตถุประสงค์
งานเสร็จในเวลา ที่กำหนด 20 นาที	ทำงานเสร็จ ในเวลา ที่กำหนดพอดี	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนด เล็กน้อย	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนด พอสมควร	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนดมาก	ทำงาน ไม่เสร็จ ในเวลา ที่กำหนด

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอ เดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ คือ การนำเส้นฝ้ายออกจากใจฝ้ายโดยใช้ กง หลา หลอดใหญ่ กรรไกรเป็นเครื่องมือช่วย

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 นักเรียนเข้าใจวิธีการและขั้นตอนการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอด และปฏิบัติการปั่นเส้นฝ้าย พันหลอดใหญ่ใหญ่

2.2 นักเรียนมีความรับผิดชอบ สามัคคี และพูดด้วยวาจาสุภาพ

3. สาระการเรียนรู้

การปฏิบัติการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ตามวิธีการและขั้นตอน

4. การบูรณาการ

4.1 ภาษาไทย การฟัง การพูดเกี่ยวกับการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่และการอ่าน ไบงาน

4.2 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมคุณธรรม พฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้เกิดกับ นักเรียนขณะปฏิบัติงาน คือ ความรับผิดชอบในการทำงาน ความสามัคคีในการปั่นเส้นฝ้าย พันหลอดใหญ่ และพูดด้วยวาจาสุภาพ

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นนำ

นักเรียนไปเรียนที่ห้องทอผ้า เพื่อศึกษาและใช้เครื่องมือชนิดต่าง ๆ ในการปั่นเส้นฝ้าย พันหลอดใหญ่ เช่น กง หลา กรรไกร เป็นต้น

5.2 ขั้นสอน

5.2.1 กลุ่มการเรียนรู้ใช้กลุ่มเดิม เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการจัดการเรียน การสอน

5.2.2 ชั่วโมงที่ 1 ประธานกลุ่มมารับใบงานที่ 11 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปั่น เส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ ใบงานที่ 12 เรื่อง ขั้นตอนการดำเนินงานการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ จากครู เพื่อนำไปแจกให้เพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม สมาชิกทุกคนศึกษาใบงานเพื่อใช้เป็น แนวทางในการปฏิบัติการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่

5.2.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มตกลงแบ่งเครื่องมือกันและเตรียมปฏิบัติการปั่นเส้นฝ้าย พันหลอดใหญ่ พร้อมทั้งบอกวิธีการและขั้นตอนการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ เพื่อให้นักเรียน มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการและขั้นตอนการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ และนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ได้ถูกต้อง

5.2.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ ขณะปฏิบัติงาน ถ้ามีปัญหานักเรียนถามครูเพื่อช่วยเหลือและชี้แนะการแก้ปัญหา

5.2.5 ขณะปฏิบัติกิจกรรมคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน คือ

- นักเรียนมีความรับผิดชอบในงาน โดยตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย
- นักเรียนแสดงความรักความสามัคคีในกลุ่ม โดยการร่วมมือกันปั่นเส้นฝ้าย

พันหลอดใหญ่ และพูดกันด้วยวาจาสุภาพ

5.2.6 ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มๆ ครูบันทึกผลลงในแบบการสังเกต พฤติกรรมที่ 9 เรื่อง การปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สามัคคี และสุภาพ) ของนักเรียน

5.2.7 นักเรียนส่งผลงานการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ คือ หลอดฝ้าย เพื่อตรวจ ความถูกต้อง เรียบร้อย ครูบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 11 เรื่อง การปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ หลอดฝ้ายของนักเรียน

5.2.8 ชั่วโมงที่ 2 นักเรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ กลุ่มละ 8 หลอด

5.3 ขั้นสรุป

นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับด้วยการร่วมกันบอกวิธีการและขั้นตอนการปั่นเส้นฝ้าย พันหลอดใหญ่พร้อม ๆ กัน พร้อมทั้งบอกประโยชน์ของการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่

6. การวัดและประเมินผล

6.1 วิธีการวัดผล	6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
<p>- ประเมินผลงานจากการปฏิบัติการทอผ้าตามขั้นตอนที่ 4 คือ การปั่นเส้นฝ้าย พันหลอดใหญ่ ได้แก่ หลอดฝ้าย</p>	<p>- แบบการประเมินที่ 11 เรื่อง การปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ หลอดฝ้ายของนักเรียน</p>	<p>18 - 20 คะแนน หมายถึง ดี 16 – 17 คะแนน หมายถึง พอใช้ 1 – 15 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมิน ร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20</p>
<p>- ประเมินผลด้านคุณธรรม โดยการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงานของนักเรียน</p>	<p>- แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 9 เรื่อง การปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ (ความรับผิดชอบ สามัคคี และสุขภาพ) ของนักเรียน</p>	<p>ระดับคุณภาพ ระดับ 8 - 9 หมายถึง ดี ระดับ 7 หมายถึง พอใช้ ระดับ 3 - 6 หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมิน ร้อยละ 80.00 คือ ระดับ 7 - 9</p>

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- 7.1 ใบงานที่ 11 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่
- 7.2 ใบงานที่ 12 เรื่อง ขั้นตอนการดำเนินการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่
- 7.3 กง
- 7.4 หลา
- 7.5 กรรไกร
- 7.6 เศษผ้า
- 7.7 ปอฟาง
- 7.8 ฝ้ายประดิษฐ์น้ำหนึ่ง
- 7.9 ฝ้ายเบอร์ 6
- 7.10 แหล่งเรียนรู้ คือ ห้องทอผ้า

8. บันทึกผลหลังการสอน

- ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

- ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

.....

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก

(นางสง่า แต่งวงษ์)

9. ภาคผนวก

9.1 โบงานที่ 11 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปั้นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่

9.2 โบงานที่ 12 เรื่อง ขั้นตอนการดำเนินการปั้นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่

9.3 แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 9 เรื่อง การปั้นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สามัคคี และสุขภาพ) ของนักเรียน

9.4 แบบการประเมินที่ 11 เรื่อง การปั้นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ หลอดฝ้ายของนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

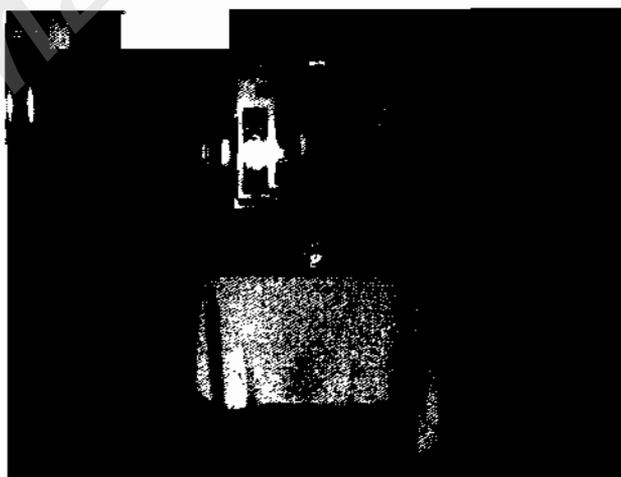
ใบงานที่ 11
เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปั่นเส้นฝ้ายพันธุ์ใหญ่

วิธีการเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปั่นเส้นฝ้ายพันธุ์ใหญ่

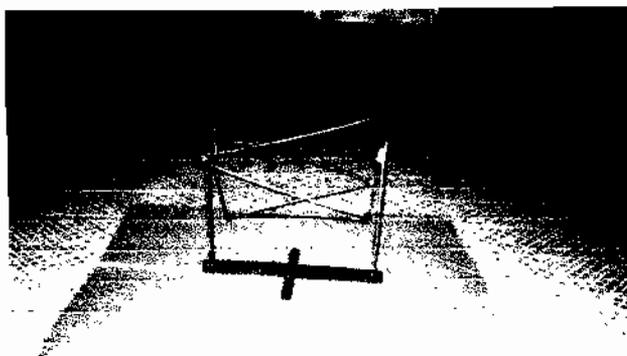
1. ฝ้ายที่ผ่านการตากฝ้ายและฝ้ายแห้งเรียบร้อยแล้ว
2. ฝ้ายเบอร์ 6 ใช้สำหรับชั่งหลา

3. เศษผ้า ใช้สำหรับพันแกนหลา
4. ปอฟาง ใช้สำหรับผูกเศษผ้าที่พันแกนหลาและผูกที่จับหมุนหลา

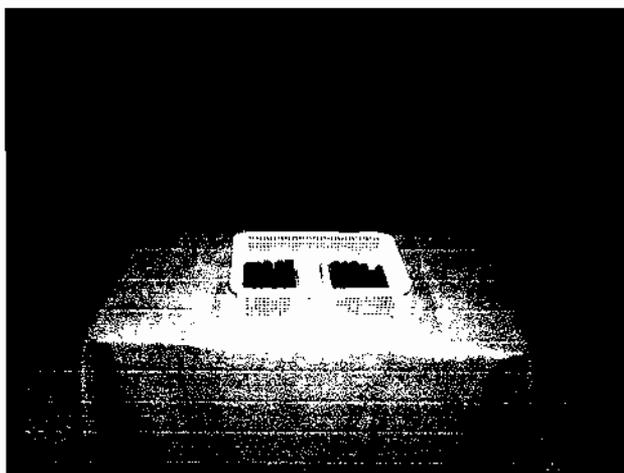
5. กง ใช้สำหรับคล้องใจฝ้าย

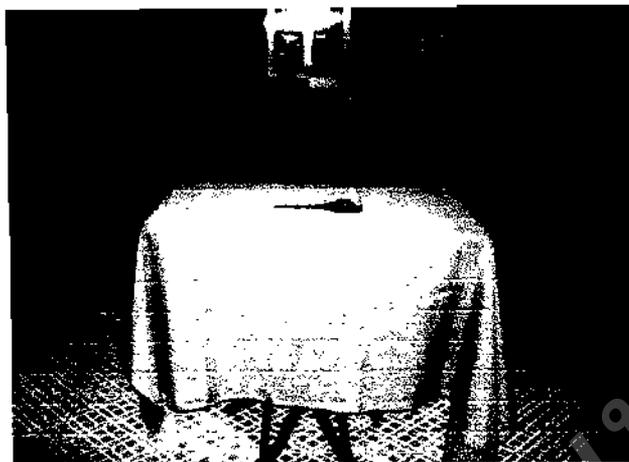
6. หลา ใช้สำหรับหมุนเพื่อนำเส้นฝ้ายออกจากใจฝ้ายมาพันหลอด

7. หลอดใหญ่ ใช้สำหรับพันเส้นฝ้าย

8. กรรไกร ใช้สำหรับตัดเส้นฝ้าย เศษผ้าและปอฟาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ใบงานที่ 12

เรื่อง ขั้นตอนการดำเนินการปั้นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่

การปั้นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ คือ การนำเส้นฝ้ายที่ผ่านการตากเส้นฝ้ายและแห้งเรียบร้อยแล้วมาพันหลอดใหญ่โดยอาศัยกรงกับหลา

การปฏิบัติงานเป็นกระบวนการกลุ่มนักเรียนต้องร่วมมือกัน แบ่งหน้าที่กันปฏิบัติงาน และทุกคนทำงานให้สัมพันธ์

การดำเนินงาน ขั้นตอนที่ 1

1. เตรียมความพร้อมก่อนปฏิบัติการปั้นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่

1.1 เตรียมกรงกับหลาพร้อมทั้งสำรวจความเรียบร้อยของกรงกับหลาเพื่อให้พร้อมในการใช้งาน

1.2 เตรียมหลอดใหญ่และฝ้ายประดิษฐ์น้ำหนึ่ง

1.3 คล้องฝ้ายประดิษฐ์น้ำหนึ่งรอบกรง

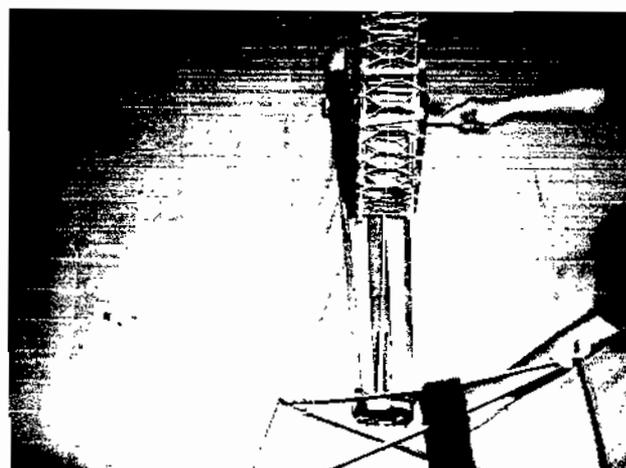
1.4 วางกองที่มีฝ้ายอยู่บนขาองและใช้กรรไกรตัดเชือกที่มัดใจฝ้าย เพื่อหาปลายเส้นฝ้าย 1
เส้น

1.5 นำปลายเส้นฝ้ายมาพันรอบหลอดใหญ่และใส่หลอดใหญ่เข้าไปในแกนหลา

1.6 หมุนหลอดตามเข็มนาฬิกาเพื่อนำเส้นฝ้ายออกจากใจฝ้ายมาพันหลอดใหญ่

การดำเนินงาน ขั้นตอนที่ 2

1. ปฏิบัติการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่เป็นกลุ่ม นักเรียนแต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่กันปฏิบัติ ดังนี้
 - 1.1 นักเรียนคนที่ 1 หมุนหลอดโดยหมุนหลอดตามเข็มนาฬิกา
 - 1.2 นักเรียนคนที่ 2 จับหลอดเพื่อป้องกันหลอดเคลื่อนที่ไป – เคลื่อนที่มา
 - 1.3 นักเรียนคนที่ 3 จับเส้นฝ้ายเพื่อทำหน้าที่เลื่อนเส้นฝ้ายกลับไป – กลับมาระหว่างหัวหลอดกับท้ายหลอดโดยเว้นเนื้อที่หัวหลอดกับท้ายหลอดไว้ประมาณ 5 เซนติเมตร
 - 1.4 นักเรียนคนที่ 4 จับกงและช่วยขยับกง พร้อมทั้งแก้เส้นฝ้ายที่คล้องรอบกง

- 1.5 ผลงานจากการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ ฝ้าย 1 ใจ ใช้พันหลอดใหญ่ 1 หลอด

เกณฑ์แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สามัคคี และสุขภาพ) ของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความรับผิดชอบ	ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้เสร็จ เรียบร้อย ทุกครั้ง	ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้เสร็จ เรียบร้อย เป็นบางครั้ง	ไม่ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้ และ งานไม่เสร็จทุกครั้ง
ความสามัคคี ในการทำงานร่วมกัน	ร่วมมือกันปันเส้นฝ้าย พันหลอดใหญ่ โดย แบ่งหน้าที่กันจับกง จับเส้นฝ้ายพันหลอด และหมุนหลา ซึ่ง ทำงานได้สัมพันธ์กัน ดีมาก	ร่วมมือกันปันเส้นฝ้าย พันหลอดใหญ่ โดย แบ่งหน้าที่กันจับกง จับเส้นพันหลอด และ หมุนหลา ซึ่งทำงาน ได้สัมพันธ์กันดี	ไม่ร่วมมือกันปันเส้น ฝ้ายพันหลอดใหญ่ โดยไม่แบ่งหน้าที่กัน จับกง จับเส้นฝ้าย พันหลอด และหมุน หลา ทำงานไม่ สัมพันธ์กัน
พูดด้วยวาจาสุภาพ	พูดกับเพื่อนทุกคน ด้วยวาจาสุภาพ ทุกครั้ง	พูดกับเพื่อนบางคน ด้วยวาจาสุภาพ บางครั้ง	พูดกับเพื่อนทุกคน ด้วยวาจาหยาบคาย ทุกครั้ง

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	ดี
7	พอใช้
3 - 6	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับคะแนน 7 - 9

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินผลงาน ได้แก่ หลอดฝ้ายของนักเรียน

รายการประเมิน	คะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ผลงานประดิษฐ์ เรียวร้อย	เส้นฝ้ายเรียง เรียวร้อยและ ตั้งเสมอกัน และฝ้าย บริเวณ กลางหลอด นูนสวยงาม ดีมาก	เส้นฝ้ายเรียง เรียวร้อยและ ตั้งเสมอกัน และฝ้าย บริเวณ กลางหลอด นูนสวยงาม ดี	เส้นฝ้ายเรียง เรียวร้อยและ ตั้งเสมอกัน และฝ้าย บริเวณ กลางหลอด นูนสวยงาม	เส้นฝ้ายเรียง เรียวร้อยและ ตั้งเสมอกัน และฝ้าย บริเวณ กลางหลอด นูน เป็นบางส่วน	เส้นฝ้ายเรียง ไม่เรียวร้อย และไม่ตั้ง เสมอกันและ ฝ้ายบริเวณ กลางหลอด ไม่สวยงาม
ผลงานสะอาด แข็งแรง	ผลงานที่ทำ ทุกส่วน สะอาด แข็งแรงดีมาก	ผลงานที่ทำ ทุกส่วน สะอาด แข็งแรงดี	ผลงานที่ทำ ทุกส่วน สะอาด แข็งแรง	ผลงานที่ทำ บางส่วน สะอาด บางส่วนไม่ แข็งแรง	ผลงาน ทุกส่วน สกปรกและ ไม่แข็งแรง
ผลงานนำไปใช้ ประโยชน์ได้จริง	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ ใส่ก้านโอง ได้จริงตาม วัตถุประสงค์ ดีมาก	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ ใส่ก้านโอง ได้จริงตาม วัตถุประสงค์ ดี	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ ใส่ก้านโอง ได้จริงตาม วัตถุประสงค์	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ ใส่ก้านโอง ได้จริงตาม วัตถุประสงค์ แต่มีปัญหา ต้องแก้ไข บางส่วน	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ ใส่ก้านโอง ไม่ได้จริงตาม วัตถุประสงค์
ทำงานเสร็จ ในเวลา ที่กำหนด 50 นาที	ทำงานเสร็จ ในเวลา ที่กำหนดพอดี	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนด เล็กน้อย	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนด พอสมควร	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนดมาก	ทำงาน ไม่เสร็จ ในเวลา ที่กำหนด

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอ เดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง คือ การนำเส้นฝ้ายที่ผ่านการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ เรียบร้อยมาใส่เข้าก้านโอง เพื่อจัดเรียงเส้นฝ้ายตามความกว้างของผืนผ้าและสลัปลีฝ้าย ให้สวยงาม

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 นักเรียนบอกวิธีการและขั้นตอนการใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง และปฏิบัติการ ใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโองได้

2.2 นักเรียนมีความขยัน มีวินัย และมีความสุข

3. สาระการเรียนรู้

การบอกวิธีการและขั้นตอนการปฏิบัติการใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง

4. การบูรณาการ

4.1 ภาษาไทย การฟัง การพูดวิธีการและขั้นตอนการใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง การอ่าน ใบงาน

4.2 ศิลปะ การวาดภาพระบายสีหลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโองเรียบร้อยแล้ว

4.3 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้เกิดกับนักเรียนขณะ ปฏิบัติงาน คือ ความขยันในการทำงาน มีวินัยในการเรียงลำดับก่อน - หลังในการใส่หลอดฝ้าย เข้าก้านโอง และมีความสุขกับการวาดภาพระบายสี

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นนำ

นักเรียนไปเรียนในห้องทอผ้า เพื่อศึกษาลักษณะของก้านโองที่อยู่ในตัวโอง และ ร่วมกันสนทนาถึงประโยชน์ก้านโอง และตัวโอง

5.2 ขั้นสอน

5.2.1 กลุ่มการเรียนรู้ใช้กลุ่มเดิม เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการจัดการเรียน การสอน

5.2.2 ประธานกลุ่มมารับใบงานที่ 13 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง และใบงานที่ 14 เรื่อง การวาดภาพระบายสีหลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโองจากครู เพื่อนำไปแจกให้เพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม สมาชิกทุกคนศึกษาใบงาน

5.2.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันบอกวิธีการและขั้นตอนการใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการและขั้นตอนการใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง และนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติการใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโองได้ถูกต้อง

5.2.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันปฏิบัติการใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโองกลุ่มละสี่ส่วนนักเรียนที่ว่างจากการใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง ปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 14 เรื่อง การวาดภาพระบายสีหลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโอง

5.2.5 ขณะปฏิบัติกิจกรรมคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน คือ

- นักเรียนมีความขยันในการทำงาน โดยตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย
- นักเรียนมีวินัยในการทำงาน โดยการเข้าแถวตามลำดับก่อน - หลัง

ในการใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง และมีความสุขกับการวาดภาพระบายสี

5.2.6 ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มๆ ครูบันทึกผลลงในแบบแบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 10 เรื่อง การใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ขยัน มีวินัย และความสุข) ของนักเรียน

5.2.7 ครูตรวจผลงาน และบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 12 เรื่อง การใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ หลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโองของนักเรียน และนักเรียนส่งงานการวาดภาพระบายสี เพื่อตรวจความถูกต้อง สวยงาม พร้อมทั้งบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 13 เรื่อง การใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง คือ แบบการประเมินการวาดภาพระบายสีหลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโองของนักเรียน

5.3 ขั้นสรุป

นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับด้วยการร่วมกันอภิปรายถึงวิธีการใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง ที่ถูกต้อง เมื่อตีงปลายของเส้นฝ้ายทุกเส้นหลอดฝ้ายทุกหลอดต้องหมุนไปทางเดียวกันทั้งหมด และร่วมกันสรุปประโยชน์ของการใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง

6. การวัดและประเมินผล

6.1 วิธีการวัดผล	6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
<p>- ประเมินผลงาน ได้แก่ หลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโอง และการวาดภาพระบายสี หลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโอง</p>	<p>- แบบการประเมินที่ 12 เรื่อง การใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ หลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโองของนักเรียน</p> <p>- แบบการประเมินที่ 13 เรื่อง การใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง คือ แบบการประเมิน การวาดภาพระบายสีหลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโองของนักเรียน</p>	<p>18 - 20 คะแนน หมายถึง ดี</p> <p>16 - 17 คะแนน หมายถึง พอใช้</p> <p>1 - 15 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง</p> <p>เกณฑ์ผ่านการประเมิน ร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20</p>
<p>- ประเมินผลด้านคุณธรรม โดยการสังเกตพฤติกรรม ขณะปฏิบัติงานของนักเรียน</p>	<p>- แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 10 เรื่อง การใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง (ขยัน มีวินัย และความสุข) ของนักเรียน</p>	<p>ระดับคุณภาพ</p> <p>ระดับ 8 - 9 หมายถึง ดี</p> <p>ระดับ 7 หมายถึง พอใช้</p> <p>ระดับ 3 - 6 หมายถึง ปรับปรุง</p> <p>เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับ 7 - 9</p>

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- 7.1 ใบงานที่ 12 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง
- 7.2 โอง
- 7.3 หลอดฝ้าย
- 7.4 แหล่งเรียนรู้ คือ ห้องทอผ้า

8. บันทึกผลหลังการสอน

- ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....

ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

- ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

.....

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก

(นางสง่า แดงวงษ์)

9. ภาคผนวก

9.1 ใบงานที่ 13 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโฮง

9.2 แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 10 เรื่อง การใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโฮง คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ชยัน มีวินัย และความสุข) ของนักเรียน

9.3 แบบการประเมินที่ 12 เรื่อง การใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโฮง คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ หลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโฮงของนักเรียน

9.4 ใบงานที่ 14 เรื่อง การวาดภาพระบายสีหลอดฝ้ายในก้านโฮง

9.5 แบบการประเมินที่ 13 เรื่อง การใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโฮง คือ แบบการประเมินการวาดภาพระบายสีหลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโฮงของนักเรียน

ใบงานที่ 13

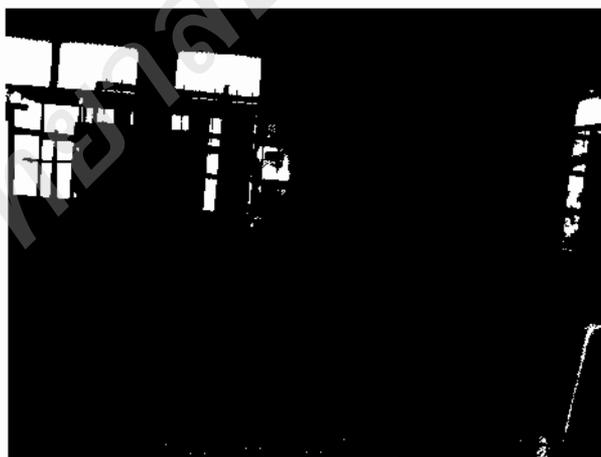
เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง

วิธีการเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง

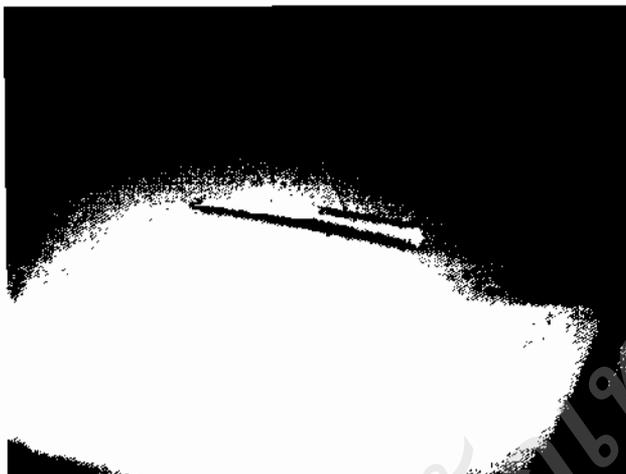
1. หลอดฝ้ายที่ผ่านการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่เรียบร้อยแล้วจำนวน 5 สีๆละ 9 หลอด

2. โอง

3. ไม้ตั้งเส้นฝ้าย

4. การไกร

การใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง คือ การนำเส้นฝ้ายที่ผ่านการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่เรียบร้อยแล้วมาใส่เข้าก้านโอง เพื่อจัดเรียงเส้นฝ้ายตามความกว้างของผืนผ้า และสลับสีฝ้ายให้สวยงามตามความคิดสร้างสรรค์

ขั้นตอนการใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโอง

1. วางแผนการปฏิบัติงานโดยเตรียมหลอดฝ้ายจำนวน 45 หลอด และร่วมกันจัดเรียงหรือสลับสีฝ้ายตามความคิดสร้างสรรค์ เพื่อความสวยงามของลายผ้า

2. ปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ โดยปฏิบัติการใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโองดังนี้
 - 2.1 ใส่หลอดฝ้ายสีน้ำเงินเข้าก้านโองแถวบน จำนวน 4 หลอด ใส่หลอดฝ้ายสีเหลืองเข้าก้านโองแถวบน จำนวน 1 หลอด และใส่หลอดฝ้ายสีน้ำเงินเข้าก้านโองแถวบน จำนวน 4 หลอด

- 2.2 ใส่หลอดฝ้ายสีเหลืองเข้าก้านโองแถวบน จำนวน 4 หลอด ใส่หลอดฝ้ายสีน้ำเงินเข้าก้านโองแถวบนจำนวน 1 หลอด และใส่หลอดฝ้ายสีเหลืองเข้าก้านโองแถวบน จำนวน 4 หลอด

2.3 ใส่หลอดฝ้ายสีเขียวเข้ากันโธงแถวบน จำนวน 4 หลอด ใส่หลอดฝ้ายสีขาว
เข้ากันโธงแถวบน จำนวน 1 หลอด และใส่หลอดฝ้ายสีเขียวเข้ากันโธงแถวบน จำนวน 4
หลอด

2.4 ใส่หลอดฝ้ายสีขาวเข้ากันโธงแถวล่าง จำนวน 4 หลอด ใส่หลอดฝ้ายสีชมพูเข้ากัน
โธงแถวล่าง จำนวน 1 หลอด และใส่หลอดฝ้ายสีขาวเข้ากันโธงแถวล่าง จำนวน 4 หลอด

2.5 ใส่หลอดฝ้ายสีชมพูเข้ากันโธงแถวล่าง จำนวน 4 หลอด ใส่หลอดฝ้ายสีเขียว
เข้ากันโธงแถวล่าง จำนวน 1 หลอด และใส่หลอดฝ้ายสีชมพูเข้ากันโธงแถวล่าง จำนวน 4
หลอด

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรม (ชั้น วินัย และความสุข) ของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
มีความขยัน ในการทำงานงาน	ตั้งใจทำงาน ที่ได้รับมอบหมาย ทุกเรื่องทุกครั้ง	ตั้งใจทำงาน ที่ได้รับมอบหมาย เป็นบางเรื่อง บางครั้ง	ไม่ตั้งใจทำงาน ที่ได้รับมอบหมาย ทุกเรื่อง ทุกครั้ง
มีวินัยในการทำงาน	เข้าแถวตามลำดับ ก่อน - หลัง ในการใส่หลอดฝ้าย เข้าก้านโองทุกครั้ง	เข้าแถวตามลำดับ ก่อน - หลัง ในการใส่หลอดฝ้าย เข้าก้านโองบางครั้ง	ไม่เข้าแถวตามลำดับ ก่อน - หลัง ในการใส่หลอดฝ้าย เข้าก้านโองทุกครั้ง
มีความสุข ในการวาดภาพ ระบายสี	มีความสุข ในการวาดภาพ ระบายสีทุกเรื่อง ทุกครั้ง	มีความสุข ในการวาดภาพ ระบายสีบางครั้ง	มีความสุข ในการวาดภาพ ระบายสีทุกครั้ง

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	ดี
7	พอใช้
3 - 6	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับคะแนน 7 - 9

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินผลงาน ได้แก่ หลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโองของนักเรียน

รายการประเมิน	คะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ผลงานประดิษฐ์ เรือบร็อย	หลอดฝ้าย เรียงถูกต้อง เรือบร็อยและ เมื่อตั้ง เส้นฝ้าย หลุดหมุนไป ทางเดียวกัน ดีมาก	หลอดฝ้าย เรียงถูกต้อง เรือบร็อยและ เมื่อตั้ง เส้นฝ้าย หลุดหมุนไป ทางเดียวกัน ดี	หลอดฝ้าย เรียงถูกต้อง เรือบร็อยและ เมื่อตั้ง เส้นฝ้าย หลุดหมุนไป ทางเดียวกัน	หลอดฝ้าย เรียงถูกต้อง เรือบร็อยและ เมื่อตั้ง เส้นฝ้ายต้อง มีการแก้ไข เป็นบางส่วน เพื่อให้ หลอดฝ้าย หมุนไปทาง เดียวกัน	หลอดฝ้าย เรียง ไม่ถูกต้อง ไม่เรือบร็อย และเมื่อตั้ง เส้นฝ้าย หลุดไม่หมุน ไปทาง เดียวกัน
ผลงานสะอาด แข็งแรง	ผลงาน ทุกส่วน สะอาด แข็งแรง ดีมาก ดึงเส้น ฝ้ายโดย ไม่ต้องแก้ไข เส้นฝ้าย	ผลงาน ทุกส่วน สะอาด แข็งแรง ดีแต่เมื่อตั้ง เส้นฝ้าย ต้องแก้ไข เส้นฝ้าย 2 - 4 หลอด	ผลงาน ทุกส่วน สะอาด แข็งแรง ดีแต่เมื่อตั้ง เส้นฝ้าย ต้องแก้ไข เส้นฝ้าย 10 - 20 หลอด	ผลงาน ทุกส่วน สะอาด แข็งแรง ดีแต่เมื่อตั้ง เส้นฝ้าย ต้องแก้ไข เส้นฝ้าย 20 - 30 หลอด	ผลงาน ทุกส่วน สะอาด แข็งแรง ดีแต่เมื่อตั้ง เส้นฝ้าย ต้องแก้ไข เส้นฝ้าย 30 - 40 หลอด

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินผลงาน ได้แก่ หลอดฝ้ายที่อยู่ในกำมือของนักเรียน
(ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ผลงานนำไปใช้ ประโยชน์ได้จริง	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ เก็บฝ้าย ได้จริงตาม วัตถุประสงค์ ดีมาก	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ เก็บฝ้าย ได้จริงตาม วัตถุประสงค์ ดี	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ เก็บฝ้าย ได้จริงตาม วัตถุประสงค์	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ เก็บฝ้าย ได้จริงตาม วัตถุประสงค์ แต่มีปัญหา ต้องแก้ไข บางส่วน	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ เก็บฝ้าย ไม่ได้จริงตาม วัตถุประสงค์
ทำงานเสร็จ ในเวลา ที่กำหนด 20 นาที	ทำงานเสร็จ ในเวลา ที่กำหนดพอดี	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนด เล็กน้อย	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนด พอสมควร	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนดมาก	ทำงาน ไม่เสร็จ ในเวลา ที่กำหนด

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20

ใบงานที่ 14

เรื่อง การวาดภาพระบายสีหลอดไฟที่อยู่ในกำมือ

ชื่อ..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดภาพระบายสีหลอดไฟที่อยู่ในกำมือเรียบร้อยแล้ว ให้สวยงามตามความเป็นจริง

**เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินการวาดภาพระบายสีหลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโอง
ของนักเรียน**

รายการประเมิน	คะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ความถูกต้องของการวาดภาพหลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโอง	วาดภาพหลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโองได้ถูกต้องชัดเจนดีมาก	วาดภาพหลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโองได้ถูกต้องชัดเจนดี	วาดภาพหลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโองได้ถูกต้องชัดเจน	วาดภาพหลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโองได้	วาดภาพหลอดฝ้ายที่อยู่ในก้านโองไม่ถูกต้องและไม่ชัดเจน
ความสวยงามของการระบายสี	ระบายสีได้สวยงามเหมือนจริงมากที่สุด	ระบายสีได้สวยงามเหมือนจริงมาก	ระบายสีได้สวยงามเหมือนจริง	ระบายสีได้สวยงาม	ไม่สวยไม่งามและไม่เหมือนจริง
ผลงานสะอาดเรียบร้อย	ผลงานการวาดภาพสะอาดเรียบร้อยดีมาก	ผลงานการวาดภาพสะอาดเรียบร้อยดี	ผลงานการวาดภาพสะอาดเรียบร้อย	ผลงานการวาดภาพสะอาด	ผลงานการวาดภาพสกปรกเลอะเทอะ
งานเสร็จในเวลาที่กำหนด 15 นาที	ทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนดพอดีทุกครั้ง	ทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนดบางครั้ง	ทำงานเสร็จเลยเวลาที่กำหนดเล็กน้อย	ทำงานเสร็จเลยเวลาที่กำหนดมาก	ทำงานไม่เสร็จในเวลาที่กำหนด

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11

หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอ เดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การเก็บฝ้าย เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูก คือ การนำเส้นฝ้ายออกจากหลอดฝ้ายที่อยู่ในกำนโฮง ทั้งหมด เพื่อกำหนดความกว้างของผืนผ้า ความยาวของผืนผ้าทั้งเครือ และกำหนดการสลับ ให้เส้นฝ้ายแยกเป็นเส้นฝ้ายด้านบนกับเส้นฝ้ายด้านล่าง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 นักเรียนบอกความสำคัญและขั้นตอนการเก็บฝ้าย และปฏิบัติการเก็บฝ้ายร่วมกับ ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้

2.2 นักเรียนมีความรับผิดชอบ มีความอดทน และพูดด้วยวาจาสุภาพ

3. สาระการเรียนรู้

ความสำคัญและขั้นตอนของการเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูก เป็นการกำหนดความกว้าง ความยาวของผืนผ้า และกำหนดการแยกเส้นฝ้ายด้านบนกับเส้นฝ้ายด้านล่าง

4. การบูรณาการ

4.1 ภาษาไทย การฟัง การสนทนาเกี่ยวกับความสำคัญและขั้นตอนการเก็บฝ้าย การอ่าน เอกสารประกอบการเรียน และการปฏิบัติกิจกรรมในเอกสารประกอบการเรียน

4.2 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ขณะปฏิบัติงาน คือ ความรับผิดชอบในการทำงาน ความอดทน และการพูดด้วยวาจาสุภาพ

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นนำ

5.1.1 นักเรียนไปเรียนในห้องทอผ้าและสังเกต ศึกษาลักษณะของวัสดุ อุปกรณ์ ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเก็บฝ้ายซึ่งมีอยู่ในห้องทอผ้า

5.1.2 สนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูก เช่น

- นักเรียนทราบไหมว่าการเก็บฝ้ายมีความสำคัญอย่างไร
- วัสดุ อุปกรณ์ใดบ้างที่ใช้ในการเก็บฝ้าย

5.2 ขั้นสอน

5.2.1 ชั่วโมงนี้ไม่มีการแบ่งกลุ่มการเรียนเพราะขั้นตอนการเก็บฝ้ายไม่สามารถปฏิบัติ กิจกรรมร่วมกันได้ครั้งละหลายคน

5.2.2 นักเรียนมารับเอกสารประกอบการเรียน (เอกสารแยกเล่ม) เป็นรายบุคคล และศึกษาเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บฝ้าย ขั้นตอนการเก็บฝ้ายจากเอกสารประกอบการเรียน (เอกสารแยกเล่ม)

5.2.3 นักเรียน - ครูร่วมกันสนทนาถึงความสำคัญและขั้นตอนของการเก็บฝ้าย

5.2.4 นักเรียนบอกความสำคัญและขั้นตอนของการเก็บฝ้ายพร้อม ๆ กัน เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการและขั้นตอนการเก็บฝ้าย และนำความรู้ที่ได้รับไป ปฏิบัติการเก็บฝ้ายได้ถูกต้อง

5.2.5 นักเรียนศึกษาการเตรียมอุปกรณ์ในการเก็บฝ้ายจากเอกสารประกอบการเรียน และช่วยกันเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บฝ้าย ได้แก่ ม้าวิ่ง ไม้ดึงเส้นฝ้าย โองที่มีหลอดฝ้าย อยู่ในก้านโอง กรรไกร และปอฟาง

5.2.6 นักเรียนสังเกตการสาธิตการปฏิบัติการเก็บฝ้ายของภูมิปัญญาท้องถิ่น และ ตกลงผลัดเปลี่ยนกันปฏิบัติการเก็บฝ้ายร่วมกับภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยการปฏิบัติตามคำแนะนำ ของภูมิปัญญาท้องถิ่นและครู

5.2.7 การเก็บฝ้ายไม่เสร็จในเวลา 1 ชั่วโมง นักเรียนต้องใช้เวลาว่างหลังรับประทานอาหารกลางวันปฏิบัติการเก็บฝ้ายต่อจากชั่วโมงที่เรียนให้เสร็จ

5.2.8 นักเรียนที่ว่างจากการปฏิบัติกิจกรรมการเก็บฝ้าย ปฏิบัติกิจกรรมในเอกสาร ประกอบการเรียนโดยการปฏิบัติตามคำชี้แจงในเอกสารประกอบการเรียน

5.2.9 ขณะปฏิบัติกิจกรรมคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน คือ

- นักเรียนมีความรับผิดชอบในงาน โดยการทำกิจกรรมการเก็บฝ้ายและ ปฏิบัติกิจกรรมในเอกสารประกอบการเรียน
- นักเรียนมีความอดทนในการปฏิบัติการเก็บฝ้ายซึ่งต้องใช้เวลาดึงในและ นอกชั่วโมงเรียน พร้อมทั้งพูดกับเพื่อนด้วยวาจาสุภาพ

5.2.10 ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมครบวันที่กลงในแบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 11 เรื่อง การเก็บฝ้าย คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ อดทน และสุภาพ) ของนักเรียน

5.2.11 ครูตรวจผลงานการเก็บฝ้ายเป็นระยะ ๆ และบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 14 เรื่อง การเก็บฝ้าย คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายที่อยู่ในม้าวิ่งของนักเรียน

5.2.12 นักเรียนส่งงานการปฏิบัติกิจกรรมในเอกสารประกอบการเรียน และครบวันที่ก ผลลงในแบบการประเมินที่ 15 เรื่อง การเก็บฝ้าย คือ แบบการประเมินการปฏิบัติกิจกรรม ในเอกสารประกอบการเรียนของนักเรียน

5.3 ชั้นสรุป

5.3 นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับด้วยการร่วมกันบอกความสำคัญของการเก็บฝ้าย

5.3 นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติการเก็บฝ้ายร่วมกับภูมิปัญญา

ท้องถิ่น

5.3 นักเรียน ครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับขั้นตอนการทอผ้าที่จะเรียนในชั่วโมงต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

6. การวัดและประเมินผล

6.1 วิธีการวัดผล	6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
- ประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายที่อยู่ในขาม้าวิ่ง และการปฏิบัติกิจกรรม ในเอกสารประกอบการเรียน	- แบบการประเมินที่ 14 เรื่อง การเก็บฝ้าย คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายที่อยู่ในขาม้าวิ่ง ของนักเรียน - แบบการประเมินที่ 15 เรื่อง การเก็บฝ้าย คือ แบบการประเมิน การปฏิบัติกิจกรรม ในเอกสารประกอบการเรียน ของนักเรียน	18 - 20 คะแนน หมายถึง ดี 16 – 17 คะแนน หมายถึง พอใช้ 1 – 15 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมิน ร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20
- ประเมินผลด้านคุณธรรม โดยการสังเกตพฤติกรรม ขณะปฏิบัติงานของนักเรียน	- แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 11 เรื่อง การเก็บฝ้าย คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ อดทน และ สุภาพ) ของนักเรียน	ระดับคุณภาพ ระดับ 8 - 9 หมายถึง ดี ระดับ 7 หมายถึง พอใช้ ระดับ 3 - 6 หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับ 7 - 9

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 7.1 เอกสารประกอบการเรียน (เอกสารแยกเล่ม)
- 7.2 โองที่มีหลอดฝ้ายอยู่ในก้านโอง
- 7.3 ม้าวิ่ง
- 7.4 ไม้ดึงเส้นฝ้าย
- 7.5 กรรไกร
- 7.6 ฝอยฟาง
- 7.7 แหล่งการเรียนรู้ คือ ห้องทอผ้า

8. บันทึกผลหลังการสอน

- ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ
(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....
.....
.....
.....
.....

- ปัญหาที่พบ

.....
.....
.....
.....
.....

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก
(นางสง่า แดงวงษ์)

9. ภาคผนวก

9.1 แบบการประเมินที่ 14 เรื่อง การเก็บฝ้าย คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายที่อยู่ในขาม้าวิ่งของนักเรียน

9.3 แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 11 เรื่อง การเก็บฝ้าย คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ อดทน และสุขภาพ) ของนักเรียน

9.4 แบบการประเมินที่ 15 เรื่อง การเก็บฝ้าย คือ แบบการประเมินการปฏิบัติกิจกรรม ในเอกสารประกอบการเรียนของนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ อุดหนุน และสุขภาพ) ของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความรับผิดชอบ ในการทำงานงาน	ตั้งใจทำงาน ที่ได้รับมอบหมาย ทุกเรื่องทุกครั้ง	ตั้งใจทำงาน ที่ได้รับมอบหมาย เป็นบางเรื่อง บางครั้ง	ไม่ตั้งใจทำงาน ที่ได้รับมอบหมาย ทุกเรื่อง ทุกครั้ง
มีความอดทน ในการทำงาน	ปฏิบัติการเก็บฝ้าย ทั้งในและนอกเวลา เรียนด้วยความเต็มใจ อย่างยิ่ง	ปฏิบัติการเก็บฝ้าย ทั้งในและนอกเวลา เรียนด้วยความเต็มใจ	ปฏิบัติการเก็บฝ้าย ด้วยความเบื่อหน่าย ทั้งในและนอกเวลา เรียน
พูดด้วยวาจาสุภาพ	พูดด้วยวาจาสุภาพ กับเพื่อนทุกคน ทุกครั้ง	พูดด้วยวาจาสุภาพ กับเพื่อนบางคน บางครั้ง	พูดด้วยวาจาหยาบ คายกับเพื่อนทุกคน ทุกครั้ง

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	ดี
7	พอใช้
3 - 6	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับคะแนน 7 - 9

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ่ายที่อยู่ในขาม้าวิ่งของนักเรียน

รายการประเมิน	คะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ผลงานประณีตเรียบร้อย	ฝ่ายเรียงที่คล้องอยู่ในขาม้าวิ่งทุกขาถูกต้องเรียบร้อยและตั้งเสมอกันดีมาก	ฝ่ายเรียงที่คล้องอยู่ในขาม้าวิ่งทุกขาถูกต้องเรียบร้อยและตั้งเสมอกันดี	ฝ่ายเรียงที่คล้องอยู่ในขาม้าวิ่งทุกขาถูกต้องเรียบร้อยและตั้งเสมอกัน	ฝ่ายเรียงที่คล้องอยู่ในขาม้าวิ่งทุกขาถูกต้องเรียบร้อยและตั้งเสมอกันแต่ต้องมีการแก้ไขเป็นบางส่วน	ฝ่ายเรียงที่คล้องอยู่ในขาม้าวิ่งทุกขาไม่ถูกต้องไม่เรียบร้อยและไม่ตั้งเสมอกัน
ผลงานสะอาดแข็งแรง	ผลงานที่ทำทุกส่วนสะอาดแข็งแรงดีมาก	ผลงานที่ทำทุกส่วนสะอาดแข็งแรงดี	ผลงานที่ทำทุกส่วนสะอาดแข็งแรง	ผลงานที่ทำบางส่วนสะอาดบางส่วนไม่แข็งแรง	ผลงานทุกส่วนสกปรกและไม่แข็งแรง
ผลงานนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง	ผลงานที่ทำนำไปใช้ร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาได้จริงตามวัตถุประสงค์ดีมาก	ผลงานที่ทำนำไปใช้ร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาได้จริงตามวัตถุประสงค์ดี	ผลงานที่ทำนำไปใช้ร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาได้จริงตามวัตถุประสงค์	ผลงานที่ทำนำไปใช้ร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาได้จริงตามวัตถุประสงค์แต่มีปัญหาต้องแก้ไขบางส่วน	ผลงานที่ทำนำไปใช้ร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาไม่ได้จริงตามวัตถุประสงค์
ทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนด	ทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนดพอดี	ทำงานเสร็จเลยเวลาที่กำหนดเล็กน้อย	ทำงานเสร็จเลยเวลาที่กำหนดพอสมควร	ทำงานเสร็จเลยเวลาที่กำหนดมาก	ทำงานไม่เสร็จในเวลาที่กำหนด

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

**เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมในเอกสารประกอบการเรียน
ของนักเรียน**

รายการประเมิน	คะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ความถูกต้องในการปฏิบัติงาน	ปฏิบัติงานได้ถูกต้องตรงตามคำชี้แจงในเอกสารประกอบ การเรียน ถูกต้องดีมาก	ปฏิบัติงานได้ถูกต้องตรงตามคำชี้แจงในเอกสารประกอบ การเรียน ถูกต้องดี	ปฏิบัติงานได้ถูกต้องตรงตามคำชี้แจงในเอกสารประกอบ การเรียน ถูกต้อง	ปฏิบัติงานได้ตรงตามคำชี้แจงในเอกสารประกอบ การเรียน ต้องแก้ไข บางกิจกรรม	ปฏิบัติงานไม่ตรงตามคำชี้แจงในเอกสารประกอบ การเรียน ทุกกิจกรรม
ชิ้นงานสะอาดเรียบร้อย	ชิ้นงานสะอาดเรียบร้อยดีมาก	ชิ้นงานสะอาดเรียบร้อยดี	ชิ้นงานสะอาดเรียบร้อย	ชิ้นงานเรียบร้อย	ชิ้นงานสกปรกเลอะเทอะ
ปริมาณงานที่ทำ	ปฏิบัติกิจกรรมในเอกสารประกอบ การเรียน ได้ครบทุกกิจกรรม คือ 7 กิจกรรม	ปฏิบัติกิจกรรมในเอกสารประกอบ การเรียน ได้ 6 กิจกรรม	ปฏิบัติกิจกรรมในเอกสารประกอบ การเรียน ได้ 5 กิจกรรม	ปฏิบัติกิจกรรมในเอกสารประกอบ การเรียน ได้ 3 - 4 กิจกรรม	ปฏิบัติกิจกรรมในเอกสารประกอบ การเรียน ได้ 1 - 2 กิจกรรม
งานเสร็จในเวลาที่กำหนด 30 นาที	ทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนดพอดี	ทำงานเสร็จเลยเวลาที่กำหนดเล็กน้อย	ทำงานเสร็จเลยเวลาที่กำหนดพอสมควร	ทำงานเสร็จเลยเวลาที่กำหนดมาก	ทำงานไม่เสร็จในเวลาที่กำหนด

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12

หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การใส่ฝ้ายเข้าตัวก็ และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การใส่ฝ้ายเข้าตัวก็ เป็นการนำฝ้ายที่ผ่านการเก็บฝ้ายเรียบร้อยแล้วมาใส่เข้าไปในตัวก็ และจัดเรียงเส้นฝ้ายให้เรียบร้อยโดยใช้ไม้ไขว้กันเส้นฝ้าย ต่อจากนั้นนำเส้นฝ้ายร้อยผ่านเข้าเขา เพื่อให้เส้นฝ้ายสลับแยกเป็นเส้นฝ้ายด้านบนกับเส้นฝ้ายด้านล่าง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 นักเรียนอธิบายวิธีการใส่ฝ้ายเข้าตัวก็ การร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา และปฏิบัติการใส่ฝ้ายเข้าตัวก็ ปฏิบัติการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาได้

2.2 นักเรียนจับคู่ข้อความกับการใส่ฝ้ายเข้าตัวก็และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาได้

2.3 นักเรียนมีความรับผิดชอบ มีความอดทนอดทน และมีความละเอียดรอบคอบ

3. สาระการเรียนรู้

วิธีการใส่ฝ้ายเข้าตัวก็และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา

4. การบูรณาการ

4.1 ภาษาไทย การฟัง การพูดอธิบายวิธีการใส่ฝ้ายเข้าตัวก็และประโยชน์ของการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา การอ่านใบความรู้ และการปฏิบัติกิจกรรมในใบมอบหมายงาน

4.2 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้เกิดกับนักเรียนขณะปฏิบัติงาน คือ ความรับผิดชอบในการทำงาน มีความอดทนในการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา และมีความละเอียดรอบคอบในการแยกเส้นฝ้าย และการแยกเส้นเขา

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นนำ

นักเรียนไปเรียนในห้องทอผ้า เพื่อศึกษาตัวก็และเขาที่ใช้สำหรับร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา และสนทนาซักถามเกี่ยวกับประโยชน์ของเขา เช่น การร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา มีวิธีการปฏิบัติอย่างไร เพราะอะไรจึงต้องร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา

5.2 ขั้นสอน

5.2.1 กลุ่มการเรียนรู้ใช้กลุ่มเดิม เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการจัดการเรียนการสอน

5.2.2 ประธานกลุ่มมารับใบงานที่ 15 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้การใส่ฝ้ายเข้าตัวก็ และ ขั้นตอนการใส่ฝ้ายเข้าตัวก็ ใบงานที่ 16 เรื่อง ขั้นตอนการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา และ ใบงานที่ 17 เรื่อง การจับคู่ข้อความกับการใส่ฝ้ายเข้าตัวก็และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา จาก ครู เพื่อนำไปแจกให้เพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม สมาชิกทุกคนศึกษาใบงาน

5.2.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันอธิบายวิธีการใส่ฝ้ายเข้าตัวก็และขั้นตอน การร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการและขั้นตอน การใส่ฝ้ายเข้าตัวก็ การร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา พร้อมทั้งนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติการใส่ฝ้าย เข้าตัวก็ และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาได้ถูกต้อง

5.2.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาใส่ฝ้ายเข้าตัวก็และผลัดเปลี่ยนกันปฏิบัติ การร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา ส่วนนักเรียนที่ว่างปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 17 เรื่อง การจับคู่ ข้อความกับการใส่ฝ้ายเข้าตัวก็ และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา โดยปฏิบัติกิจกรรมตามคำชี้แจง ในใบงาน

5.2.5 ขณะปฏิบัติกิจกรรมคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน คือ

- นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงาน โดยตั้งใจทำงานตามที่ได้รับ

มอบหมาย

- นักเรียนมีความอดทนในการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา และมีความละเอียด รอบคอบในการแยกเส้นฝ้าย แยกเส้นเขา การร้อยเส้นฝ้ายเข้าเขาด้านล่าง และไขว้ผ่านเข้าเขา ด้านบน

5.2.6 ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มๆ ครูบันทึกผลลงในแบบการสังเกต พฤติกรรมที่ 12 เรื่อง การใส่ฝ้ายเข้าตัวก็และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา คือ แบบการสังเกต พฤติกรรม (ความรับผิดชอบ อดทน และละเอียดรอบคอบ) ของนักเรียน

5.2.7 นักเรียนส่งผลงานการใส่ฝ้ายเข้าตัวก็เพื่อตรวจความถูกต้อง ครูบันทึกผลลงใน แบบการประเมินที่ 16 เรื่อง การใส่ฝ้ายเข้าตัวก็และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา คือ แบบ การประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายในตัวก็ของนักเรียน

5.2.8 นักเรียนส่งผลงานการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาเพื่อตรวจความถูกต้อง เป็นตอน ๆ ครูบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 17 เรื่อง การใส่ฝ้ายเข้าตัวก็และการร้อย เส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายในเขาของนักเรียน

5.2.9 นักเรียนส่งงานการปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 17 ครูบันทึกผลลงในแบบ การประเมินที่ 18 เรื่อง การใส่ฝ้ายเข้าตัวก็และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา คือ แบบ การประเมินการจับคู่ข้อความของนักเรียน

5.3 ขั้นสรุป

นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับด้วยการร่วมกันอธิบายวิธีการใส่ฝ้ายเข้าตัวก็ วิธีการร้อย เส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาและประโยชน์ของการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา

6. การวัดและประเมินผล

6.1 วิธีการวัดผล	6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
<p>- ประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายที่อยู่ในตัวก็ ฝ้ายที่อยู่ในเขา พร้อมทั้งการจับคู่ข้อความกับการใส่ฝ้ายเข้าตัวก็ และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา</p>	<p>- แบบการประเมินที่ 16 เรื่อง การใส่ฝ้ายเข้าตัวก็ และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายที่อยู่ในตัวก็ ของนักเรียน</p> <p>- แบบการประเมินที่ 17 เรื่อง การใส่ฝ้ายเข้าตัวก็ และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายที่อยู่ในเขา ของนักเรียน</p> <p>- แบบการประเมินที่ 18 เรื่อง การใส่ฝ้ายเข้าตัวก็ และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา คือ แบบการประเมิน การจับคู่ข้อความของนักเรียน</p>	<p>18 - 20 คะแนน หมายถึง ดี</p> <p>16 - 17 คะแนน หมายถึง พอใช้</p> <p>1 - 15 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง</p> <p>เกณฑ์ผ่านการประเมิน ร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20</p>
<p>- ประเมินผลด้านคุณธรรม โดยการสังเกตพฤติกรรม ขณะปฏิบัติงานของนักเรียน</p>	<p>- แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 12 เรื่อง การใส่ฝ้ายเข้าตัวก็ และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ อดทน และความละเอียดรอบคอบ) ของนักเรียน</p>	<p>ระดับคุณภาพ</p> <p>ระดับ 8 - 9 หมายถึง ดี</p> <p>ระดับ 7 หมายถึง พอใช้</p> <p>ระดับ 3 - 6 หมายถึง ปรับปรุง</p> <p>เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับ 7 - 9</p>

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- 7.1 ใบงานที่ 15 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการใส่ฝ้ายเข้าตัวกี และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา
- 7.2 ใบงานที่ 16 เรื่อง ขั้นตอนการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา
- 7.3 ฝ้ายที่ผ่านการเก็บฝ้ายเรียบร้อยแล้ว
- 7.4 ตัวกี
- 7.5 เขา
- 7.6 กรรไกร
- 7.7 ไม้ไขว้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

8. บันทึกผลหลังการสอน

- ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

- ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

.....

.....

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก

(นางสาว แต่งวงศ์)

9. ภาคผนวก

9.1 ใบงานที่ 15 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการใส่ฝ้ายเข้าตัวที่

9.2 ใบงานที่ 16 เรื่อง ขั้นตอนร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา

9.2 แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 12 เรื่อง การใส่ฝ้ายเข้าตัวที่ และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ อดทน และความละเอียดรอบคอบ) ของนักเรียน

9.3 แบบการประเมินที่ 16 เรื่อง การใส่ฝ้ายเข้าตัวที่ และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายในตัวที่ของนักเรียน

9.4 แบบการประเมินที่ 17 เรื่อง การใส่ฝ้ายเข้าตัวที่ และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายในเขาของนักเรียน

9.5 ใบงานที่ 17 เรื่อง การจับคู่ข้อความกับการใส่ฝ้ายเข้าตัวที่ และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา

9.6 แบบการประเมินที่ 18 เรื่อง การใส่ฝ้ายเข้าตัวที่ และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา คือ แบบการประเมินการจับคู่ข้อความของนักเรียน

ใบงานที่ 15

เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการใส่ฝ้ายเข้าตัวกึ่ง และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา

วิธีการเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการใส่ฝ้ายเข้าตัวกึ่ง และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา

1. ฝ้ายที่ผ่านการเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูกเรียบร้อยแล้ว

2. ตัวกึ่งโบราณ

3. เขา

4. ไม่ใช่ผู้กยัดเขาติดกับตัวก็
5. กรรไกร
6. ปอพง

ขั้นตอนการดำเนินการใส่ฝ้ายเข้าตัวก็

การใส่ฝ้ายเข้าตัวก็ คือ การนำฝ้ายที่ผ่านการเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูกเรียบร้อยแล้วมาใส่ลงในตัวก็เพื่อเตรียมการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา

1. นำฝ้ายที่ผ่านการเก็บฝ้ายเรียบร้อยแล้วคล้องกับหัวเสาของตัวก็ด้านหลังทางขวามือ
2. ดึงฝ้ายส่วนที่มีปอฟางสอดก้นอยู่มาผ่านไม้ยึดตัวก็ด้านหน้าผ่านเข้ามาในตัวก็
3. สอดไม้ไขว้ 2 อัน โดยสอดเข้าไปด้านหน้าปอฟาง 1 อัน และด้านหลังปอฟาง 1 อัน เพื่อกั้นกลางระหว่างเส้นฝ้ายด้านบนกับเส้นฝ้ายด้านล่าง
4. แยกเส้นฝ้ายออกเป็นส่วน ๆ และจัดเรียงเส้นฝ้ายให้เป็นระเบียบ
5. ใช้กรรไกรตัดฝ้ายส่วนริมสุดของไม้ไขว้ ระวังอย่าให้ไม้ไขว้หลุดออกจากเส้นฝ้าย

ใบงานที่ 16

เรื่อง ขั้นตอนการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา

ขั้นตอนการดำเนินการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา

การร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา คือ การนำเส้นฝ้ายที่ผ่านการเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูก
เรียบร้อยแล้วมาร้อยผ่านเข้าเขา 2 อัน เพื่อให้เขาบังคับการขึ้นลงของเส้นฝ้ายด้านบนกับ
เส้นฝ้ายด้านล่าง ปฏิบัติดังนี้

1. การร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาเริ่มจากด้านขวามือของผู้ปฏิบัติการ คือ ส่วนที่เป็นริม
ผ้าจะใช้เส้นฝ้าย 2 เส้น ด้านขวามือร้อยเส้นฝ้ายเข้าเขาด้านล่างแล้วไขว้ขึ้นมาเข้าเขาด้านบน
ของเขาคั่นที่ 1 เส้นเขาที่ 1

2. ใช้เส้นฝ้ายอีก 2 เส้นถัดมา สอดเส้นฝ้ายลอดเข่าอันที่ 1 เส้นเข่าที่ 1 แล้วร้อยเส้นฝ้ายเข้าเข่าด้านล่างแล้วไขว้ขึ้นมาเข้าเข่าด้านบนของเข่าอันที่ 2 เส้นเข่าที่ 1

3. ปฏิบัติเช่นข้อ 1 และ 2 ไปเข่าละ 5 ครั้งหรืออย่างละ 5 เส้นเข่า

4. การร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเข่าส่วนที่เป็นผืนผ้าจะใช้เส้นฝ้าย 1 เส้นร้อยเส้นฝ้ายเข้าเข่าด้านล่างแล้วไขว้ขึ้นมาเข้าเข่าด้านบนของเข่าอันที่ 1 เส้นเข่าที่ 6

5. ใช้เส้นฝ้าย 1 เส้น สอดเส้นฝ้ายลอดเขาอันที่ 1 และร้อยเส้นฝ้ายเข้าเขาด้านล่าง แล้วไขว้ขึ้นมาเข้าเขาด้านบนของเขาอันที่ 2 เส้นเขาที่ 6

6. ปฏิบัติเช่นข้อ 4. และ 5. จนกระทั่งเหลือเส้นฝ้ายอีก 20 เส้น ด้านซ้ายมือจึงปฏิบัติเช่นข้อ 1. และข้อ 2. จนกระทั่งหมดฝ้าย

ข้อควรระวังในการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา คือ

1. เส้นฝ้าย 1 เส้น ร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาได้เพียงเขา 1 อัน และ 1 เส้นเขา เท่านั้น
2. ห้ามร้อยเส้นฝ้ายข้ามเส้นเขาหรือร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาอันเดียวกันติดต่อกัน 2 เส้นเขา เพราะเมื่อเหยียบที่บังคับเขาแล้วเส้นฝ้ายไม่แยกจากกัน

**เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ อุดหนุน และความละเอียดรอบคอบ)
ของนักเรียน**

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความรับผิดชอบ ในการทำงานงาน	ตั้งใจทำงาน ที่ได้รับมอบหมาย ทุกเรื่องทุกครั้ง	ตั้งใจทำงาน ที่ได้รับมอบหมาย เป็นบางเรื่อง บางครั้ง	ไม่ตั้งใจทำงาน ที่ได้รับมอบหมาย ทุกเรื่อง ทุกครั้ง
ความอดทน ในการทำงาน	ปฏิบัติกรร้อย เส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา ทั้งในและนอกเวลา เรียนด้วยความเต็มใจ อย่างยิ่ง	ปฏิบัติกรร้อย เส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา ทั้งในและนอกเวลา เรียนด้วยความเต็มใจ	ปฏิบัติกรร้อย เส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา ด้วยความเบื่อหน่าย ทั้งในและนอกเวลา เรียน
ความละเอียด รอบคอบ ในการทำงาน	ตรวจสอบ ความถูกต้อง ของการร้อยเส้นฝ้าย ผ่านเข้าเขาทุกครั้ง ทั้งก่อน และขณะ ปฏิบัติกรร้อยเส้น ฝ้ายผ่านเข้าเขา	ตรวจสอบ ความถูกต้อง ของการร้อยเส้นฝ้าย ผ่านเข้าเขาบางครั้ง ทั้งก่อน และขณะ ปฏิบัติกรร้อยเส้น ฝ้ายผ่านเข้าเขา	ไม่ตรวจสอบ ความถูกต้อง ของการร้อยเส้นฝ้าย ผ่านเข้าเขาทุกครั้งทั้ง ก่อน และขณะ ปฏิบัติกรร้อยเส้น ฝ้ายผ่านเข้าเขาโดย ไม่สนใจงานที่ผ่านมา

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	ดี
7	พอใช้
3 - 6	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับคะแนน 7 - 9

เกณฑ์การประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายในตัวของนักเรียน

รายการประเมิน	คะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ผลงานประดิษฐ์ เรียบร้อย	เส้นฝ้าย ทุกเส้น ที่อยู่ในตัวที่ โดยเส้นฝ้าย เรียงกัน เรียบร้อย ดีมาก	เส้นฝ้าย ทุกเส้น ที่อยู่ในตัวที่ โดยเส้นฝ้าย เรียงกัน ด้านบน เรียบร้อย ดี	เส้นฝ้าย ทุกเส้น อยู่ในตัวที่ โดยเส้นฝ้าย เรียงกัน เรียบร้อย	เส้นฝ้าย ทุกเส้น อยู่ในตัวที่ โดยเส้นฝ้าย เรียงกัน เรียบร้อย บางส่วน	เส้นฝ้าย ทุกเส้น อยู่ในตัวที่ โดยเส้นฝ้าย เรียงกัน ไม่เรียบร้อย
ผลงานสะอาด แข็งแรง	ผลงานที่ทำ ทุกส่วน สะอาด แข็งแรงดี มาก	ผลงานที่ทำ ทุกส่วน สะอาด แข็งแรงดี	ผลงานที่ทำ ทุกส่วน สะอาด แข็งแรง	ผลงานที่ทำ บางส่วน สะอาด บางส่วนไม่ แข็งแรง	ผลงาน ทุกส่วน สกปรกและ ไม่แข็งแรง
ผลงานนำไปใช้ ประโยชน์ได้ จริง	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ ร้อยเส้นฝ้าย ผ่านเข้าเขา ได้จริง โดย ไม่ต้องแก้ไข ทุกครั้ง	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ ร้อยเส้นฝ้าย ผ่านเข้าเขา ได้จริง โดย ไม่ต้องแก้ไข	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ ร้อยเส้นฝ้าย ผ่านเข้าเขา ได้จริงโดย ต้องแก้ไข บางครั้ง	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ ร้อยเส้นฝ้าย ผ่านเข้าเขา ได้จริง โดยต้อง แก้ไข 2 - 3 ครั้ง	ผลงานที่ทำ ไม่สามารถ นำไปใช้ใส่ เส้นฝ้ายเข้า ซี่พีมได้จริง โดยต้อง แก้ไขทุกครั้ง
ทำงานเสร็จ ในเวลา ที่กำหนด 10 นาที	ทำงานเสร็จ ในเวลา ที่กำหนดพอดี	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนด เล็กน้อย	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนด พอสมควร	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนดมาก	ทำงาน ไม่เสร็จ ในเวลา ที่กำหนด

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

เกณฑ์การประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายในเขาของนักเรียน

รายการ ประเมิน	คะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ผลงาน ประณีต เรียบร้อย	เส้นฝ้าย ทุกเส้น สอดเข้าเขา ด้านล่างและ ไขว้ขึ้นมา เข้าเขา ด้านบน เรียบร้อย ดีมาก	เส้นฝ้าย ทุกเส้น สอดเข้าเขา ด้านล่างและ ไขว้ขึ้นมา เข้าเขา ด้านบน เรียบร้อย ดี	เส้นฝ้าย ทุกเส้น สอดเข้าเขา ด้านล่างและ ไขว้ขึ้นมา เข้าเขา ด้านบน เรียบร้อย	เส้นฝ้าย ทุกเส้น สอดเข้าเขา ด้านล่างและ ไขว้ขึ้นมา เข้าเขา ด้านบน	เส้นฝ้าย บางเส้น สอดเข้าเขา ด้านล่างแต่ ไม่ไขว้ขึ้นมา เข้าเขา ด้านบนและ ไม่เรียบร้อย
ผลงาน สะอาด แข็งแรง	ผลงานที่ทำ ทุกส่วน สะอาด แข็งแรงดี มาก	ผลงานที่ทำ ทุกส่วน สะอาด แข็งแรงดี	ผลงานที่ทำ ทุกส่วน สะอาด แข็งแรง	ผลงานที่ทำ บางส่วน สะอาด บางส่วนไม่ แข็งแรง	ผลงาน ทุกส่วน สกปรกและ ไม่แข็งแรง
ผลงาน นำไปใช้ ประโยชน์ได้ จริง	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ใส่ เส้นฝ้ายเข้า ซี่พืมได้จริง โดยไม่ต้อง แก้ไขทุกครั้ง	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ใส่ เส้นฝ้ายเข้า ซี่พืมได้จริง โดยไม่ต้อง แก้ไข	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ใส่ เส้นฝ้ายเข้า ซี่พืมได้จริง โดยต้อง แก้ไขบางครั้ง	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ใส่ เส้นฝ้ายเข้า ซี่พืมได้จริง โดยต้อง แก้ไข 1 - 2 ครั้ง	ผลงานที่ทำ ไม่สามารถ นำไปใช้ใส่ เส้นฝ้ายเข้า ซี่พืมได้จริง โดยต้อง แก้ไขทุกครั้ง
ทำงานเสร็จ ในเวลา 15 นาที	ทำงานเสร็จ ในเวลา ที่กำหนดพอดี	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนด เล็กน้อย	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนด พอสมควร	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนดมาก	ทำงาน ไม่เสร็จ ในเวลา ที่กำหนด

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ใบงานที่ 17

เรื่อง การจับคู่ข้อความกับการใส่ฝ้ายเข้าตัวกึ่งและการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา

ชื่อ..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่การใส่ฝ้ายเข้าตัวกึ่งและการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาโดยการลากเส้นโยงข้อความให้ถูกต้อง

การใส่เส้นฝ้ายเข้าตัวกึ่ง

การร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา

1. การคล้องฝ้ายกับเสาด้านหลังของตัวกึ่ง
2. การสอดเส้นฝ้าย 2 เส้นเข้าเขาด้านล่างไขว้ไปด้านบน
3. แยกเขา 2 อัน ออกจากกันให้ได้ระยะพอดี
4. การดึงฝ้ายทั้งหมดจากเสาก็ผ่านไม้ยึดตัวกึ่ง
5. การสอดไม้ไขว้กันเพื่อแยกเป็นฝ้ายด้านบนและด้านล่าง
6. การสอดเส้นฝ้าย 1 เส้นเข้าเขาอันที่ 1 เส้นที่ 6
7. การแยกเส้นฝ้ายที่ผ่านไม้ไขว้ให้เป็นระเบียบ
8. ใช้นิ้วมือดึงเส้นฝ้ายผ่านเขาด้านล่าง
9. การจัดเรียงเส้นฝ้ายหลังไม้ไขว้เป็นส่วน ๆ
10. เส้นฝ้าย 1 เส้นร้อยผ่านเส้นเขาได้ 1 เส้น

**เกณฑ์การประเมินการจับคู่ข้อความเกี่ยวกับการใส่ฝ้ายเข้าตัวกึ่ง
และการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา**

รายการ ประเมิน	คะแนน				
	20 คะแนน	18 คะแนน	16 คะแนน	14 คะแนน	2-12 คะแนน
ความถูกต้อง ของการจับคู่ ข้อความ	ลากเส้นจับคู่ ข้อความ ได้ถูกต้อง 10 ข้อ	ลากเส้นจับคู่ ข้อความ ได้ถูกต้อง 9 ข้อ	ลากเส้นจับคู่ ข้อความ ได้ถูกต้อง 8 ข้อ	ลากเส้นจับคู่ ข้อความ ได้ถูกต้อง 7 ข้อ	ลากเส้นจับคู่ ข้อความ ได้ถูกต้อง 1-6 ข้อ

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนนตั้งแต่ 16 - 20

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13

หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอ เดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืมเป็นการนำเส้นฝ้ายเข้าไปอยู่ในซี่พืมโดยใช้ไม้เกี่ยวเส้นฝ้าย เกี่ยวเส้นฝ้ายให้ไปอยู่ในซี่พืม เพื่อใช้พืมกระแทกเส้นฝ้ายที่เป็นเส้นพุ่งให้ติดกันจนเป็นผืนผ้า

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 นักเรียนบอกวิธีการและขั้นตอนการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม รวมทั้งปฏิบัติการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืมได้

2.2 นักเรียนมีความขยัน ความสามัคคี และพูดด้วยวาจาสุภาพ

3. สาระการเรียนรู้

การบอกวิธีการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม และการปฏิบัติการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม

4. การบูรณาการ

4.1 ภาษาไทย การฟัง การสนทนาเกี่ยวกับวิธีการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม การอ่านข้อความ ในใบงาน การเขียนปัญหา วิธีการแก้ปัญหาในกระดาษเพื่อนำไปรายงานหน้าชั้นเรียน

4.2 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้เกิดกับนักเรียน ขณะปฏิบัติงาน คือ ความรับผิดชอบในการทำงาน มีความรักความสามัคคีในหมู่คณะ และพูดด้วยวาจาสุภาพ

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นนำ

5.1.1 นักเรียน – ครูสังเกตและศึกษาลักษณะของพืม – ซี่พืม เส้นฝ้ายที่อยู่ในเขา เพื่อเตรียมใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม

5.1.2 นักเรียนร่วมกันร้องเพลงผ้าทอ เพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอน การทอผ้าที่เคยเรียนมาแล้ว

5.2 ขั้นสอน

5.2.1 นักเรียนไปเรียนปฏิบัติการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืมในห้องทอผ้า เพราะในห้อง ทอผ้ามีวัสดุ อุปกรณ์หรือเครื่องมือทุกอย่างที่ใช้ในการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม เช่น ตัวกึ่ง กรรไกร ฝ้ายที่ผ่านการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาเรียบร้อยแล้ว ปอฟาง ไม้เกี่ยวเส้นฝ้าย และไม้สำหรับ คล่องเส้นฝ้ายที่ผ่านซี่พืมมาแล้ว

5.2.2 ประธานกลุ่มมารับใบงานที่ 18 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม และใบงานที่ 19 เรื่อง การตอบคำถามและการเขียนปัญหา แนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืมจากครู เพื่อนำไปแจกให้เพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม สมาชิกทุกคนศึกษาใบงานเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม

5.2.3 นักเรียน – ครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับวิธีการและขั้นตอนการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการและขั้นตอนการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม และนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืมได้ถูกต้อง

5.2.4 นักเรียนตกลงกันเกี่ยวกับการจัดลำดับก่อน – หลังในการผลัดเปลี่ยนกันปฏิบัติการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืมที่ละกลุ่มและปฏิบัติกิจกรรมตามที่ตกลง

5.2.5 นักเรียนที่ว่างปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 19 โดยการตอบคำถามและการเขียนปัญหา แนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม

5.2.6 ขณะปฏิบัติกิจกรรมคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน คือ

- นักเรียนมีความรับผิดชอบในงาน โดยตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย
- นักเรียนมีความรักความสามัคคีในการปฏิบัติงานกลุ่ม คือ การใส่เส้นฝ้าย

เข้าซี่พืมร่วมกัน และพูดด้วยวาจาสุภาพ

5.2.7 ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มๆ ครูบันทึกผลลงในแบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 13 เรื่อง การใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สามัคคี และสุภาพ) ของนักเรียน

5.2.7 ครูตรวจผลงานการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืมที่ละกลุ่ม และบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 19 คือ เรื่อง การใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายในซี่พืม ของนักเรียน พร้อมทั้งตรวจความถูกต้องของการตอบคำถามและการเขียนปัญหา แนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม และบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 20 เรื่อง การใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม คือ แบบการประเมินการตอบคำถามและการเขียนปัญหา แนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม

5.3 ชั้นสรุป

5.3.1 นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับด้วยการร่วมกันบอกวิธีการ และขั้นตอนการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืมพร้อม ๆ กัน

5.3.2 นักเรียน – ครูร่วมกันสนทนากันเกี่ยวกับขั้นตอนการทอผ้าที่จะเรียนในชั่วโมงต่อไป

6. การวัดและประเมินผล

6.1 วิธีการวัดผล	6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
- ประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายในชี้ฟิม และประเมินการตอบคำถามและการเขียนปัญหาแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการใส่เส้นฝ้ายเข้าชี้ฟิม	- แบบการประเมินที่ 19 เรื่อง การใส่เส้นฝ้ายเข้าชี้ฟิม คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายในฟิมของนักเรียน - แบบการประเมินที่ 20 เรื่อง การใส่เส้นฝ้ายเข้าชี้ฟิม คือ แบบการประเมินการตอบคำถามและการเขียนปัญหา แนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการใส่เส้นฝ้ายเข้าชี้ฟิมของนักเรียน	18 - 20 คะแนน หมายถึง ดี 16 - 17 คะแนน หมายถึง พอใช้ 1 - 15 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20
- ประเมินผลด้านคุณธรรม โดยการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงานของนักเรียน	- แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 13 เรื่อง การใส่เส้นฝ้ายเข้าชี้ฟิม คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ สามัคคี และสุขภาพ) ของนักเรียน	ระดับคุณภาพ ระดับ 8 - 9 หมายถึง ดี ระดับ 7 หมายถึง พอใช้ ระดับ 3 - 6 หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับ 7 - 9

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- 7.1 โบงานที่ 18 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการใส่เส้นฝ้ายเข้าชี้ฟิม
- 7.2 ฟิม
- 7.3 ฝ้ายที่ผ่านการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขามาเรียบร้อยแล้ว
- 7.4 กรรไกร
- 7.5 ปอฟาง
- 7.6 ไม้สอดกันเส้นฝ้าย
- 7.8 ไม้เกี่ยวเส้นฝ้าย
- 7.9 แหล่งการเรียนรู้ คือ ห้องทอผ้า

8. บันทึกผลหลังการสอน

- ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....

ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

- ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

.....

.....

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก

(นางสง่า แดงวงษ์)

9. ภาคผนวก

9.1 ใบงานที่ 18 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม

9.2 แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 13 เรื่อง เรื่อง การใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ขยัน สามัคคี และสุภาพ) ของนักเรียน

9.3 แบบการประเมินที่ 19 เรื่อง การใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ้ายในซี่พืมของนักเรียน

9.5 ใบงานที่ 19 เรื่อง การเขียนวิธีการ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม

9.6 แบบการประเมินที่ 20 เรื่อง การใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืม คือ แบบการประเมินการตอบคำถามและการเขียนปัญหา แนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พืมของนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

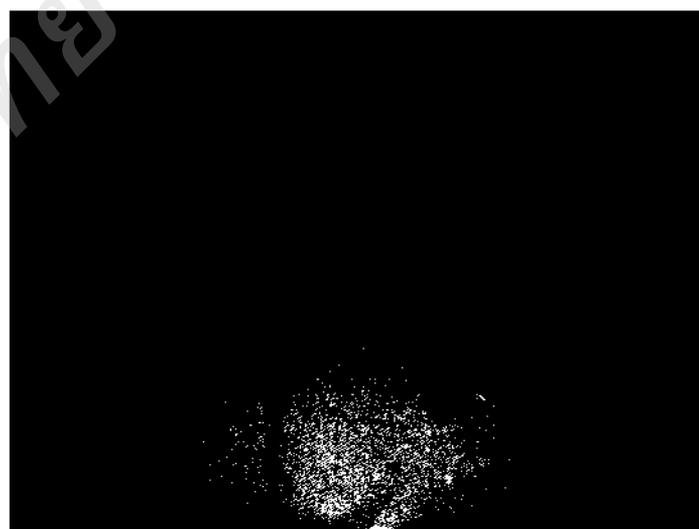
ใบงานที่ 18
เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และขั้นตอนการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พิมพ์

วิธีการเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พิมพ์

1. ฝ้ายที่ผ่านการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาเรียบร้อยแล้ว

2. พิมพ์

3. ไม่เกี่ยวเส้นฝ้าย

4. ไม่ที่ใช้ผูกยึดพิมพ์ติดกับตัวก็
5. กรรไกร
6. ปอฟาง

ขั้นตอนการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พิม

การใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พิม คือ การนำเส้นฝ้ายที่ผ่านการร้อยเส้นผ่านเข้าเขาแล้ว ใส่เข้าไปในซี่พิมเพื่อเรียงเส้นฝ้ายตามความกว้างของผืนผ้า และใช้พิมกระแทกเส้นฝ้ายให้ติดกัน

การใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พิมทำต่อจากการร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาโดยเริ่มจากด้านขวามือของผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

1. การใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พิมส่วนที่เป็นริมผ้า จับเส้นฝ้ายที่อยู่ในเขาอันที่ 1 เส้นเขาที่ 1 จำนวน 2 เส้น และจับเส้นฝ้ายที่อยู่ในเขาอันที่ 2 เส้นเขาที่ 1 อีกจำนวน 2 เส้น รวมเป็นฝ้ายทั้งหมด 4 เส้น

2. ใช้ไม้เกี่ยวเส้นฝ้ายสอดใส่เข้าไปในซี่ฟืมซี่แรกทางด้านขวามือของผู้ปฏิบัติงานแล้ว นำฝ้ายทั้ง 4 เส้น คล้องไม้เกี่ยวเส้นฝ้าย และดึงเส้นฝ้ายผ่านเข้าซี่ฟืมไป ต่อจากนั้นนำปลายเส้นฝ้ายทั้ง 4 เส้นผูกติดกัน แต่ต้องจับเส้นฝ้ายให้แยกเป็นเส้นฝ้ายด้านบนบนกับเส้นฝ้ายด้านล่าง และใช้ปอฟางสอดกั้นระหว่างฝ้ายด้านบนบนกับฝ้ายด้านล่าง

3. ปฏิบัติเช่นข้อ 1. และข้อ 2. ไปจำนวน 5 ครั้งสำหรับส่วนที่เป็นริมผ้า
4. การใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่ฟืมส่วนที่เป็นผืนผ้า จับเส้นฝ้ายที่อยู่ในเขาคันที่ 1 เส้นเขาที่ 6 จำนวน 1 เส้น และจับเส้นฝ้ายที่อยู่ในเขาคันที่ 2 เส้นเขาที่ 6 อีกจำนวน 1 เส้น รวมเป็นฝ้ายทั้งหมด 2 เส้น
5. ใช้ไม้เกี่ยวเส้นฝ้ายสอดใส่เข้าไปในซี่ฟืมซี่ที่ 6 ทางด้านขวามือของผู้ปฏิบัติงาน และนำฝ้ายทั้ง 2 เส้น คล้องไม้เกี่ยวเส้นฝ้ายและเกี่ยวเส้นฝ้ายเข้าซี่ฟืมต่อจากนั้น นำปลายเส้นฝ้ายทั้ง 2 เส้นผูกติดกัน แต่ต้องจับเส้นฝ้ายให้แยกเป็นเส้นฝ้ายด้านบนบนกับเส้นฝ้ายด้านล่าง และใช้ปอฟางสอดกั้นระหว่างฝ้ายด้านบนบนกับฝ้ายด้านล่าง

6. ปฏิบัติเช่นข้อ 4. และข้อ 5. ไปจนกระทั่งเหลือเส้นเขาอันละ 5 เส้นเขา คือ เหลือฝ้ายจำนวน 20 เส้น สำหรับส่วนที่เป็นริมผ้าต้องปฏิบัติเช่นข้อ 1. และข้อ 2. ซึ่งเป็นการเสร็จสิ้นการใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พิม

7. เมื่อใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พิมเสร็จแล้วใช้ไม้ม้วนผ้าสอดไปตามขอบฟาง เพื่อแยกเส้นฝ้ายด้านบนออกจากเส้นฝ้ายด้านล่าง และช่วยขึงให้เส้นฝ้ายตึง

ข้อควรระวัง คือ การใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พิมห้ามใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พิมข้ามซี่พิม เพราะจะมีผลทำให้ผืนผ้ามีตำหนิ

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรม (ขยัน สามัคคี และสุภาพ) ของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความขยัน ในการทำงาน	ตั้งใจทำงาน ที่ได้รับมอบหมาย ทุกเรื่องทุกครั้ง	ตั้งใจทำงาน ที่ได้รับมอบหมาย เป็นบางเรื่อง บางครั้ง	ไม่ตั้งใจทำงาน ที่ได้รับมอบหมาย ทุกเรื่อง ทุกครั้ง
ความสามัคคี ในการทำงานร่วมกัน	แสดงความสามัคคี ในการใส่เส้นฝ้าย เข้าซี่พืม โดยการแบ่ง หน้าที่กัน และปฏิบัติ ตามหน้าที่ด้วยความ เต็มใจอย่างยิ่ง	แสดงความสามัคคี ในการใส่เส้นฝ้าย เข้าซี่พืม โดยการแบ่ง หน้าที่กัน และปฏิบัติ ตามหน้าที่ด้วยความ เต็มใจ	ไม่แสดงความสามัคคี ในการใส่เส้นฝ้าย เข้าซี่พืม เมื่อแบ่ง หน้าที่กันแต่ไม่ปฏิบัติ ตามหน้าที่
พูดด้วยวาจาสุภาพ	พูดด้วยวาจาสุภาพ กับเพื่อนทุกคน ทุกครั้ง	พูดด้วยวาจาสุภาพ กับเพื่อนบางคน บางครั้ง	พูดด้วยวาจาหยาบ คายกับเพื่อนทุกคน ทุกครั้ง

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	ดี
7	พอใช้
3 - 6	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับคะแนน 7 - 9

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินผลงาน ได้แก่ ฝ่ายในซีพีเอ็มของนักเรียน

รายการประเมิน	คะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ผลงานประเมินเตรียมร้อย	เส้นฝ้ายทุกเส้นอยู่ในซีพีเอ็มทุกชีเตรียมร้อยดีมาก	เส้นฝ้ายทุกเส้นอยู่ในซีพีเอ็มทุกชีเตรียมร้อยดี	เส้นฝ้ายทุกเส้นอยู่ในซีพีเอ็มทุกชีเตรียมร้อย	เส้นฝ้ายทุกเส้นอยู่ในซีพีเอ็มทุกชี แต่เส้นฝ้ายไม่เตรียมร้อย	เส้นฝ้ายบางเส้นไม่อยู่ในซีพีเอ็มงานไม่เตรียมร้อย
ผลงานสะอาดแข็งแรง	ผลงานที่ทำทุกส่วนสะอาดแข็งแรงดีมาก	ผลงานที่ทำทุกส่วนสะอาดแข็งแรงดี	ผลงานที่ทำทุกส่วนสะอาดแข็งแรง	ผลงานที่ทำบางส่วนสะอาดบางส่วนไม่แข็งแรง	ผลงานทุกส่วนสกปรกและไม่แข็งแรง
ผลงานนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง	ผลงานที่ทำนำไปใช้ทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าได้จริงโดยไม่ต้องแก้ไขทุกครั้ง	ผลงานที่ทำนำไปใช้ทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าได้จริงโดยต้องแก้ไข 1 – 2 ครั้ง	ผลงานที่ทำนำไปใช้ทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าได้จริงโดยต้องแก้ไข 4 – 5 ครั้ง	ผลงานที่ทำนำไปใช้ทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าได้จริงโดยต้องแก้ไข 8 – 9 ครั้ง	ผลงานที่ทำนำไปใช้ทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าได้จริงโดยต้องแก้ไข 10 – 20 ครั้ง
ทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนด 20 นาที	ทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนดพอดี	ทำงานเสร็จเลยเวลาที่กำหนดเล็กน้อย	ทำงานเสร็จเลยเวลาที่กำหนดพอประมาณ	ทำงานเสร็จเลยเวลาที่กำหนดมาก	ทำงานไม่เสร็จในเวลาที่กำหนด

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ใบงานที่ 19

เรื่อง การเขียนวิธีการ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการใส่เส้นฝ้ายเข้าซีฟิม

ชื่อ..... เลขที่.....

คำชี้แจง ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. การใส่เส้นฝ้ายเข้าตัวก็ เป็นขั้นตอนที่เท่าไรของการทอผ้า ก. ขั้นตอนที่ 6 ข. ขั้นตอนที่ 7 ค. ขั้นตอนที่ 8 ง. ขั้นตอนที่ 9	6. เครื่องมือชนิดใดช่วยใส่เส้นฝ้ายเข้าซีฟิม ก. ไม้สำหรับถักเขา ข. ไม้ไขว้ ค. ไม้เกี่ยวเส้นฝ้าย ง. ไม้ดึงเส้นฝ้าย
2. เพราะเหตุใดจึงต้องใส่เส้นฝ้ายเข้าซีฟิม ก. เพราะฟิมเป็นเครื่องมือที่ใช้ทอผ้า ข. เพราะใช้ฟิมกระแทกเส้นฝ้ายให้ติดกัน ค. เพราะฟิมทำให้ลายผ้าสวยงาม ง. เพราะฟิมทำให้ฝ้ายไม่ขาด	7. ข้อใดคือวิธีป้องกันไม่ให้เส้นฝ้ายหลุดออกจากซีฟิม ก. การมัดเส้นฝ้ายติดกับฟิม ข. การมัดเส้นฝ้ายติดกัน ค. การใช้ไม้สอดกั้นเส้นฝ้าย ง. การมัดเส้นฝ้ายและสอดกั้นด้วยไม้
3. การใส่เส้นฝ้ายเข้าซีฟิมควรเริ่มจากด้านใด ก. ด้านขวามือของผู้ปฏิบัติการทอผ้า ข. ด้านซ้ายมือของผู้ปฏิบัติการทอผ้า ค. ด้านหลังของผู้ปฏิบัติการทอผ้า ง. ด้านหน้าของผู้ปฏิบัติการทอผ้า	8. ข้อใดทำให้ผืนผ้ามีตำหนิ ก. การใส่เส้นฝ้ายเข้าซีฟิมข้ามซีฟิม ข. การใส่เส้นฝ้ายเข้าซีฟิมทุกซีฟิม ค. การใส่เส้นฝ้ายเข้าซีฟิมซี่ละ 2 เส้น ง. การใส่เส้นฝ้ายเข้าซีฟิมซี่ละ 4 เส้น
4. ส่วนที่เป็นริมผ้า 1 ซีฟิม ใส่เส้นฝ้ายกี่เส้น ก. 1 เส้น ข. 2 เส้น ค. 3 เส้น ง. 4 เส้น	9. ข้อใดคือปัญหาของการใส่เส้นฝ้ายเข้าซีฟิม ก. การใส่เส้นฝ้ายเข้าซีฟิมตลอดฟิม ข. การใส่เส้นฝ้ายเข้าซีฟิมข้ามซีฟิม ค. การใส่เส้นฝ้ายเข้าซีฟิมทุกซีฟิม ง. การใส่เส้นฝ้ายเข้าซีฟิมทุกซี่ของฝ้าย
5. ส่วนที่เป็นผืนผ้า 1 ซีฟิม ใส่เส้นฝ้ายกี่เส้น ก. 1 เส้น ข. 2 เส้น ค. 3 เส้น ง. 4 เส้น	10. โครแก้ไขปัญหาการใส่เส้นฝ้ายเข้าซีฟิม ก. กู้งใส่เส้นฝ้ายเข้าซีฟิมให้ครบ 2 เส้น ข. ใก่ดึงเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขาด้านล่าง ค. กิ่งดึงเส้นฝ้ายไขว้เข้าเขาด้านบน ง. ก้อยดึงฝ้ายด้วยไม้ดึงเส้นฝ้าย

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินการเขียนวิธีการ ปัญหา และแนวทางแก้ไข
การใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พิมของนักเรียน

รายการประเมิน	คะแนน				
	9-10 คะแนน	7-8 คะแนน	5-6 คะแนน	3-4 คะแนน	1-2 คะแนน
ความถูกต้อง ของ การตอบ คำถาม	ตอบคำถาม ได้ถูกต้อง 9-10 ข้อ	ตอบคำถาม ได้ถูกต้อง 7-8 ข้อ	ตอบคำถาม ได้ถูกต้อง 5-6 ข้อ	ตอบคำถาม ได้ถูกต้อง 3-4 ข้อ	ตอบคำถาม ได้ถูกต้อง 1-2 ข้อ
ความถูกต้อง ของการเขียน ปัญหาและ แนว ทางแก้ไข	เขียนปัญหา และแนว ทางแก้ไข ได้ถูกต้อง ชัดเจนดีมาก	เขียนปัญหา และแนว ทางแก้ไข ได้ถูกต้อง ชัดเจนดี	เขียนปัญหา และแนว ทางแก้ไข ได้ถูกต้อง	เขียนปัญหา และแนว ทางแก้ไข ได้	เขียนปัญหา และแนว ทางแก้ไข ไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14

หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอ เดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าหรือการทอผ้า คือ การนำเส้นฝ้ายมาสานขัดกันไปมา บนตัวกี่ โดยใช้ ตัวกี่ ฝีม กระสวย หลอดเล็กเป็นเครื่องมือ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนบอกวิธีการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า และปฏิบัติการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าได้
- 2.2 นักเรียนมีความรับผิดชอบ อุตุน และสามัคคี

3. สาระการเรียนรู้

การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าหรือการทอผ้า เป็นปฏิบัติการทอผ้าขั้นตอนสุดท้ายที่ทำให้เกิดเป็นผลงาน คือ ผ้าทอ

4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.1 ขั้นนำ

4.1.1 นักเรียน – ครูสังเกตและศึกษาลักษณะของเส้น และหมวกที่ตัดเย็บมาจากผ้าทอ เพื่อเตรียมตัวเป็นผู้สืบสานภูมิปัญญาในท้องถิ่น รวมทั้งเป็นผู้ผลิตผ้าทอ

4.1.2 นักเรียน – ครูร่วมกันสนทนาถึงความสำคัญของผ้า ความเป็นมาของการทอผ้า และประโยชน์ของการทอผ้า เพื่อทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ชั่วโมงที่ 1 นักเรียนไปเรียนปฏิบัติการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าหรือปฏิบัติการทอผ้าในห้องทอผ้า เพราะในห้องทอผ้ามีวัสดุ อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการทอเส้นฝ้าย ให้เป็นผืนผ้าทุกชนิด เช่น ตัวกี่ กง หลา กระสวย หลอดเล็ก กรรไกร เข็มหมุด ฝ้าย และเศษผ้า เป็นต้น

4.2.2 กลุ่มการเรียนรู้ใช้กลุ่มเดิม เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการจัดการเรียน การสอน

4.2.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มตกลงกันเกี่ยวกับการจัดลำดับก่อน - หลัง ในการผลัดเปลี่ยนกันปฏิบัติการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า โดยปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มละ 2 ตาราง ของลายผ้าทอ และก่อนนักเรียนทุกกลุ่มจะเริ่มลงมือปฏิบัติการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า ต้องตรวจสอบความถูกต้องของเส้นฝ้ายบนผืนผ้าทุกครั้ง

4.2.4 ประธานกลุ่มแต่ละกลุ่มมารับใบความรู้ที่ 7 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า ใบงานที่ 20 เรื่อง การตอบคำถามและการวาดภาพพระบายสี เกี่ยวกับการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า เพื่อนำมาแจกให้สมาชิกและให้สมาชิกทุกคนศึกษา ใบความรู้

4.2.5 นักเรียนศึกษาใบความรู้ประกอบการสังเกตการสาธิตการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า และเพื่อรวบรวมข้อมูล นำผลมาอภิปรายสรุปกำหนดเป็นแนวทางในการปฏิบัติกิจกรรม

4.2.6 นักเรียนร่วมกันคิด และบอกวิธีการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าก่อนลงมือปฏิบัติการจริง เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการและขั้นตอนการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า และนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าได้ถูกต้อง

4.2.7 นักเรียนแต่ละกลุ่มตกลงแบ่งหน้าที่กันปฏิบัติการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าหรือการทอผ้า เช่น การปฏิบัติการทอผ้า การสังเกตเส้นฝ้าย และการช่วยกันต่อเส้นฝ้ายเมื่อเส้นฝ้ายขาด

4.2.8 นักเรียนที่ว่างปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 20 โดยการตอบคำถาม และการวาดภาพพระบายสีเกี่ยวกับการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า

4.2.9 ขณะปฏิบัติกิจกรรมคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน คือ

- นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงาน โดยการปฏิบัติกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจ และอดทน

- นักเรียนแสดงความรักความสามัคคีในการทำงานกลุ่ม ให้ความร่วมมือกันในการปฏิบัติการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า

- นักเรียนใช้วัสดุอย่างประหยัดพอประมาณตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เกี่ยวกับการใช้ฝ้ายอย่างประหยัด

4.2.10 ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนขณะปฏิบัติงาน และบันทึกผลลงในแบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 14 เรื่อง การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ อดทน และสามัคคี) ของนักเรียน

4.2.11 ครูตรวจผลงานการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า ได้แก่ ผ้าทอ ทีละกลุ่มตามลำดับการปฏิบัติงาน และบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 21 เรื่อง การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ผ้าทอของนักเรียน

4.2.12 ชั่วโมงที่ 2 นักเรียนผลัดเปลี่ยนกันปฏิบัติการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า และส่งผลงานการตอบคำถามและการวาดภาพระบายสีเกี่ยวกับการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสวยงาม ครุภัณฑ์ที่ผลลงในแบบการประเมินที่ 22 เรื่อง การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า คือ แบบการประเมินการตอบคำถามและการวาดภาพระบายสีเกี่ยวกับการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าของนักเรียน

4.2.13 นักเรียนนำผลงานการวาดภาพมาจัดลำดับคุณภาพ เพื่อร่วมกันอภิปรายผลงานของเพื่อน ๆ และของตนเอง

5.3 ชั้นสรุป

นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับด้วยการคิด – บอกวิธีปฏิบัติการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าหรือปฏิบัติการทอผ้า บอกปัญหาที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติการทอผ้า บอกความเกี่ยวข้องระหว่างการใช้วัสดุอย่างประหยัด เพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิตผ้าทอและใช้ทรัพยากรทุกอย่างที่มีอยู่อย่างประหยัดคุ้มค่าตรงตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

6. การวัดและประเมินผล

6.1 วิธีการวัดผล	6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
<p>- ประเมินผลงาน ได้แก่ คำทอ และประเมินการตอบคำถามและการวาดภาพระบายสีเกี่ยวกับทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า</p>	<p>- แบบการประเมินที่ 21 เรื่อง การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ คำทอของนักเรียน</p> <p>- แบบการประเมินที่ 22 เรื่อง การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า คือ แบบการประเมินการตอบคำถามและการวาดภาพระบายสีเกี่ยวกับการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าของนักเรียน</p>	<p>18 - 20 คะแนน หมายถึง ดี</p> <p>16 - 17 คะแนน หมายถึง พอใช้</p> <p>1 - 15 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง</p> <p>เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20</p>
<p>- ประเมินผลด้านคุณธรรม โดยการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงานของนักเรียน</p>	<p>- แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 14 เรื่อง การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบอดทน และสามัคคี) ของนักเรียน</p>	<p>ระดับคุณภาพ</p> <p>ระดับ 8 - 9 หมายถึง ดี</p> <p>ระดับ 7 หมายถึง พอใช้</p> <p>ระดับ 3 - 6 หมายถึง ปรับปรุง</p> <p>เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับ 7 - 9</p>

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- 7.1 ใบความรู้ที่ 7 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า
- 7.2 ตัวก็
- 7.3 ฟืม
- 7.4 เส้นฝ้ายที่อยู่ในฟืม
- 7.5 ไม้เกี่ยวเส้นฝ้าย
- 7.6 ปอฟาง
- 7.7 ไม้พันผ้า
- 7.8 กง
- 7.9 หลา
- 7.10 กระสวย
- 7.11 หลอดเล็ก
- 7.12 กรรไกร
- 7.13 เข็มหมุด
- 7.14 ฝ้ายประดิษฐ์น้ำหนึ่ง
- 7.15 ฝ้ายเบอร์ 6
- 7.16 เศษผ้าหรือเศษฝ้าย
- 7.17 แหล่งการเรียนรู้ คือ ห้องทอผ้า

8. บันทึกผลหลังการสอน

- ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....

ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

- ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

.....

.....

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก

(นางสง่า แดงวงษ์)

9. ภาคผนวก

9.1 ใบความรู้ที่ 7 เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า

9.2 แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 14 เรื่อง การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ อดทน และสามัคคี) ของนักเรียน

9.3 แบบการประเมินที่ 21 เรื่อง การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า คือ แบบการประเมินผลงาน ได้แก่ ผ้าทอของนักเรียน

9.5 ใบงานที่ 20 เรื่อง การตอบคำถามและการวาดภาพระบายสีเกี่ยวกับทอการเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าของนักเรียน

9.6 แบบการประเมินที่ 22 เรื่อง การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า คือ แบบการประเมินการตอบคำถามและการวาดภาพระบายสีเกี่ยวกับการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าของนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ใบความรู้ที่ 7

เรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า

วัสดุ และอุปกรณ์ที่ใช้เส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าหรือการทอผ้า

1. เตรียมกึ่งที่มีฝ้ายอยู่ในตัวก็

2. ปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดเล็ก จำนวน 5 สี ๆ ละ 2 หลอด

3. เตรียมกระสวยจำนวน 5 อัน และใส่หลอดฝ้ายหลอดเล็กลงในกระสวย ๑ ละ 1 สี

4. กรรไกร
5. ไม้เกี่ยวเส้นฝ้าย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

วิธีการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าหรือการทอผ้า ปฏิบัติดังนี้

1. วางกระสวยทุกอันที่ฝ้ายพันหลอดเล็กอยู่ข้างใน บนแผ่นกระดานทางด้านขวามือของผู้ปฏิบัติงาน โดยเรียงสีฝ้ายในกระสวยตามสีฝ้ายที่เป็นฝ้ายเส้นยืน และให้กระสวยที่จะใช้เป็นลำดับแรกอยู่ติดกับตัวของผู้ปฏิบัติงาน
2. ปรับระดับพืม เขา ที่บังคับเขาให้ได้ระดับพอดีในการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า
3. ใช้มือซ้ายดันพืมไปข้างหน้า มือขวาจับกระสวย เท้าขวาเหยียบที่บังคับเขาด้านขวา
4. ฟุ้งกระสวยไประหว่างเส้นฝ้ายด้านบนกับเส้นฝ้ายด้านล่างที่แยกจากกัน
5. มือซ้ายปล่อยจากการดันพืม มาจับกระสวยและดึงเส้นฝ้ายให้เสมอริมผ้า วางกระสวยไว้บนกระดานด้านซ้ายมือ
6. เปลี่ยนเท้าเหยียบที่บังคับเขาจากด้านขวามาเป็นด้านซ้ายและใช้มือทั้ง 2 ข้างจับพืมกระแทกเส้นฝ้ายให้ติดกัน
7. มือขวาดันพืม มือซ้ายจับกระสวยฟุ้งกระสวยไประหว่างเส้นฝ้ายด้านบนกับเส้นฝ้ายด้านล่างที่แยกจากกัน
8. มือขวาปล่อยจากการดันพืมมาจับกระสวยและดึงเส้นฝ้ายให้เสมอริมผ้า วางกระสวยไว้บนกระดานด้านขวามือ
9. เปลี่ยนเท้าเหยียบที่บังคับเขาจากด้านซ้ายมาเป็นด้านขวาและใช้มือทั้ง 2 ข้างจับพืมกระแทกเส้นฝ้ายให้ติดกัน
10. ปฏิบัติการเช่นข้อ 3 - 9 กระทั่งได้เส้นฝ้าย 8 เส้น เปลี่ยนกระสวยเพื่อเปลี่ยนสีฝ้ายให้เหมือนสีฝ้ายที่เป็นฝ้ายเส้นยืน 2 เส้น และเปลี่ยนกระสวยกลับมาใช้กระสวยที่สีฝ้ายเหมือนสีฝ้ายที่เป็นฝ้ายเส้นยืนซึ่งได้ทอผ้ามาแล้ว 8 เส้น และปฏิบัติการเช่นข้อ 3 - 9 กระทั่งได้เส้นฝ้าย 8 เส้น นี่คือผ้าทอ 1 ตาราง รวมเป็นฝ้ายทั้งหมด 18 เส้น
11. เปลี่ยนกระสวยเพื่อเปลี่ยนสีฝ้ายให้เหมือนสีฝ้ายที่เป็นฝ้ายเส้นยืน และปฏิบัติเช่น ข้อ 3 - 10 กระทั่งหมดเส้นฝ้ายที่เป็นฝ้ายเส้นยืน

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ อุดทน และสามัคคี) ของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความรับผิดชอบ ในการทำงาน	ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้ ทุกอย่างทุกครั้ง	ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้ เป็นบางอย่างบางครั้ง	ไม่ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้
ความอดทน ในการทำงาน	มีความอดทน ในการปฏิบัติการ ทอผ้ากระทงครบ 2 ตารางทุกครั้ง	มีความอดทน ในการปฏิบัติการ ทอผ้ากระทงครบ 2 ตารางบางครั้ง	ไม่มีความอดทน ในการปฏิบัติการ ทอผ้าทุกครั้ง
มีความรักสามัคคี ในหมู่คณะ	ให้ความร่วมมือ ในการปฏิบัติการ ทอเส้นฝ้ายให้เป็น ผืนผ้าทุกหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย	ให้ความร่วมมือ ในการปฏิบัติการ ทอเส้นฝ้ายให้เป็น ผืนผ้าบางหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย	ไม่ให้ความร่วมมือ ในการปฏิบัติการ ทอเส้นฝ้ายให้เป็น ผืนผ้าทุกหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	ดี
7	พอใช้
3 - 6	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับคะแนน 7 - 9

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินผลงาน ได้แก่ ผ้าทอของนักเรียน

รายการประเมิน	คะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ผลงานประดิษฐ์ เรียบร้อย	เส้นฝ้าย บนผืนผ้า ตึงเสมอกัน และติดกัน แน่น เรียบร้อย ดีมาก	เส้นฝ้าย บนผืนผ้า ตึงเสมอกัน และติดกัน แน่น เรียบร้อย ดี	เส้นฝ้าย บนผืนผ้า ตึงเสมอกัน และติดกัน แน่น เรียบร้อย	เส้นฝ้าย บนผืนผ้า ตึงเสมอกัน และเรียบร้อย เป็นบางส่วน	เส้นฝ้าย บนผืนผ้า ไม่ตึงและ ไม่เรียบร้อย เป็นส่วนมาก
ผลงานสะอาด แข็งแรง	ผลงานที่ทำ ทุกส่วน สะอาด แข็งแรง ดีมาก	ผลงานที่ทำ ทุกส่วน สะอาด แข็งแรงดี	ผลงานที่ทำ ทุกส่วน สะอาด แข็งแรง	ผลงานที่ทำ บางส่วน สะอาด บางส่วนไม่ แข็งแรง	ผลงาน ทุกส่วน สกปรกและ ไม่แข็งแรง
ผลงานนำไปใช้ ประโยชน์ได้จริง	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ตัด เสื้อ หมวก ผ้ากันเปื้อน ได้ดีมาก	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ตัด เสื้อ หมวก ผ้ากันเปื้อน ได้ดี	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ตัด เสื้อ หมวก ผ้ากันเปื้อน ได้	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ตัด เสื้อ หมวก ผ้ากันเปื้อน ได้แต่ผืนผ้า มีตำหนิ	ผลงานที่ทำ ไม่สามารถ นำไปใช้ตัด เสื้อ หมวก ผ้ากันเปื้อน ผืนผ้ามีตำหนิ มาก
ทำงานเสร็จ ในเวลา ที่กำหนด 15 นาที	ทำงานเสร็จ ในเวลา ที่กำหนดพอดี	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนด เล็กน้อย	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนด พอสมควร	ทำงานเสร็จ เลยเวลาที่ กำหนดมาก	ทำงาน ไม่เสร็จ ในเวลา ที่กำหนด

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ใบงานที่ 20

เรื่อง การตอบคำถาม และการวาดภาพระบายสีเกี่ยวกับการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า

ชื่อ..... เลขที่.....

ตอนที่ 1 คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าเป็นขั้นตอนที่เท่าไรของการทอผ้า ก. ขั้นตอนที่ 4 ข. ขั้นตอนที่ 6 ค. ขั้นตอนที่ 8 ง. ขั้นตอนที่ 10 2. ข้อใดเป็นการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า ก. ใส่หลอดฝ้ายเข้าในก้านโอง ข. บั่นเส้นฝ้ายพันหลอดเล็ก ค. จัดเรียงเส้นฝ้ายในเขา ง. จัดเรียงเส้นฝ้ายบนไม้ไขว้ 3. ฝ้ายเส้นยืนสลับขึ้น – ลงได้เพราะอะไร ก. การขยับที่บังคับเขาแรง ๆ ด้วยมือ ข. การขยับที่บังคับเขาแรง ๆ ด้วยเท้า ค. การเหยียบที่บังคับเขาด้วยเท้า ง. การยกเขาขึ้น และกดเขาลงด้วยมือ 4. ข้อใดควรทำก่อนทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า ก. ฟุ้งกระสวยก่อนเหยียบที่บังคับเขา ข. ฟุ้งกระสวยพร้อมกับเหยียบที่บังคับเขา ค. เหยียบที่บังคับเขาพร้อมกับฟุ้งกระสวย ง. เหยียบที่บังคับเขาก่อนฟุ้งกระสวย 5. ข้อใดทำให้เกิดผืนผ้า ก. ฝ้ายด้านบนสลับกับฝ้ายด้านล่าง ข. ฝ้ายเส้นยืนฟุ้งขวางฝ้ายเส้นยืน ค. ฝ้ายเส้นฟุ้งฟุ้งขวางฝ้ายเส้นยืน ง. ฝ้ายเส้นฟุ้งฟุ้งกลับไปกลับมา	6. ฝ้ายเส้นยืนหย่อนจะเกิดอะไรขึ้น ก. กระสวยฟุ้งผ่านเส้นฝ้ายขาด ข. กระสวยฟุ้งชนเส้นฝ้ายขาด ค. กระสวยฟุ้งชนฝ้ายเส้นฟุ้ง ง. กระสวยฟุ้งผ่านเส้นฝ้ายเส้นยืน 7. ผืนผ้าทอมีตำหนิเพราะอะไร ก. กระสวยฟุ้งชนเส้นฝ้ายขาด ข. กระสวยฟุ้งผ่านเส้นฝ้ายขาด ค. กระสวยฟุ้งชนฝ้ายเส้นฟุ้ง ง. กระสวยฟุ้งผ่านเส้นฝ้ายเส้นยืน 8. ข้อใดควรทำก่อนต่อเส้นฝ้ายที่ขาด ก. แยกเส้นฝ้ายด้านบนออกจากกัน ข. แยกเส้นฝ้ายด้านล่างออกจากกัน ค. แยกกระสวยออกจากหลอดเล็ก ง. แยกเส้นฝ้ายที่ขาดออกจากฝ้ายเส้นอื่น 9. ทราบได้อย่างไรว่าผืนผ้ามีตำหนิ ก. สังเกตได้จากเส้นฝ้ายบนผืนผ้า ข. สังเกตได้จากเส้นเขา ค. สังเกตได้จากเส้นฝ้ายในกระสวย ง. สังเกตได้จากเส้นฝ้ายบนไม้ไขว้ 10. ใครทอผ้าได้ถูกต้องตามระบบ ก. จ้อยศึกษาทฤษฎีและดูการทอผ้า ข. จีนศึกษาใบงานและตั้งคำถาม ค. ใจศึกษาใบความรู้และตอบคำถาม ง. เจ้ศึกษาใบงาน ดูการสาธิตและทำตาม

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนวาดภาพระบายสีผืนผ้าทอให้สวยงามตามธรรมชาติ

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินการตอบคำถามและการวาดภาพระบายสีเกี่ยวกับ
การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้าของนักเรียน

รายการประเมิน	คะแนน				
	9 - 10 คะแนน	7 - 8 คะแนน	5 - 6 คะแนน	3 - 4 คะแนน	1 - 2 คะแนน
- ความถูกต้องของการตอบคำถาม	ตอบคำถามเกี่ยวกับ การทอเส้นฝ้าย ให้เป็นผืนผ้า ได้ถูกต้อง 9-10 ข้อ	ตอบคำถามเกี่ยวกับ การทอเส้นฝ้าย ให้เป็นผืนผ้า ได้ถูกต้อง 7-8 ข้อ	ตอบคำถามเกี่ยวกับ การทอเส้นฝ้าย ให้เป็นผืนผ้า ได้ถูกต้อง 5-6 ข้อ	ตอบคำถามเกี่ยวกับ การทอเส้นฝ้าย ให้เป็นผืนผ้า ได้ถูกต้อง 3-4 ข้อ	ตอบคำถามเกี่ยวกับ การทอเส้นฝ้าย ให้เป็นผืนผ้า ได้ถูกต้อง 1-2 ข้อ
- ความถูกต้องสวยงามของการวาดภาพระบายสี	วาดภาพระบายสีเกี่ยวกับ ผ้าทอ ได้ถูกต้อง สวยงาม ดีมาก	วาดภาพระบายสีเกี่ยวกับ ผ้าทอ ได้ถูกต้อง สวยงาม ดี	วาดภาพระบายสีเกี่ยวกับ ผ้าทอ ได้ถูกต้อง	วาดภาพระบายสีเกี่ยวกับ ผ้าทอได้	วาดภาพระบายสีเกี่ยวกับ ผ้าทอ ไม่ถูกต้อง ไม่สวยงาม

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15

หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอ เดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การวัดและประเมินผล และการคิดต้นทุนการผลิต เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การวัดและประเมินผล เป็นเครื่องมือตรวจสอบความสำเร็จของสิ่งที่เรียนหรือสิ่งที่ทำ ได้แก่ ความสำเร็จด้านความรู้ ความสามารถ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลงานที่เป็นรูปธรรม ซึ่งผลงานนั้นจะเป็นสิ่งสะท้อนความเป็นจริงของผู้เรียนว่ารู้จริง ทำจริง ดีจริงหรือไม่ โดยใช้วิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริง

การคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่อง เป็นการวิเคราะห์สอบถามราคาวัสดุ อุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการทอผ้าขาวม้า 1 เครื่อง เพื่อวางแผนในการกำหนดราคาจำหน่ายผ้าขาวม้า 1 ผืน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง การคิดราคาต้นทุนการผลิต และสามารถเขียนองค์ประกอบหลักของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง รวมทั้งแสดงวิธีการคิดราคาต้นทุนการผลิตได้

2.2 นักเรียนมีความรับผิดชอบ มีน้ำใจ และพูดด้วยวาจาสุภาพ

3. สาระการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเป็นการตรวจสอบคุณภาพของผลงานที่เป็นรูปธรรมหรือผลงานเชิงประจักษ์

4. การบูรณาการ

4.1 ภาษาไทย การฟัง การพูดตอบคำถามเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การอ่าน ใบความรู้ และการเขียนองค์ประกอบหลักของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง รวมทั้งการเขียนแสดงวิธีการคิดราคาต้นทุนการผลิตในใบงาน

4.2 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม คุณธรรมหรือพฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้เกิดกับนักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงาน มีน้ำใจในการให้ความช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อน และพูดด้วยวาจาสุภาพ

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นนำ

5.1.1 นักเรียนร่วมกันศึกษาชิ้นงานและผลงานสำเร็จรูป เช่น ภาพวาด การเขียนแผนที่ความคิด การลากเส้นโยงจับคู่ข้อความ ฝ่ายพันหลอดใหญ่ ฝ่ายพันหลอดเล็ก ฝ่ายที่ผ่านการเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูกเรียบร้อยแล้ว และผ้าทอ เป็นต้น

5.1.2 ครู – นักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับลักษณะของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการคิดวิเคราะห์ราคาวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการทอผ้าขาวม้า 1 เครื่อง

5.2 ขั้นสอน

5.2.1 นักเรียนแบ่งกลุ่มการเรียนรู้ออกเป็น 4 กลุ่ม จำนวนเท่าๆกัน โดยการแบ่งกลุ่มตามข้อตกลงของนักเรียนเพื่อให้ช่วยเหลือนกันขณะปฏิบัติงาน

5.2.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมมือกันตั้งชื่อกลุ่ม ตกลงกันเลือกประธานกลุ่มเพื่อให้ประธานกลุ่มปฏิบัติตนเป็นผู้นำ เลือกเลขานุการกลุ่มเพื่อปฏิบัติหน้าที่การจดบันทึกข้อความเกี่ยวกับกลุ่ม ที่เหลือเป็นสมาชิกที่ดีหรือผู้ตามที่ดี

5.2.3 ประธานกลุ่มมารับใบความรู้ที่ 8 เรื่อง ลักษณะการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ใบงานที่ 21 เรื่อง การเขียนองค์ประกอบหลักของการวัดและประเมินผล ใบความรู้ที่ 9 เรื่อง การคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่อง และใบงานที่ 22 เรื่อง การแสดงวิธีการคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่อง จากครู เพื่อนำไปแจกให้เพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม สมาชิกทุกคนศึกษาใบความรู้

5.2.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันบอกเกี่ยวกับลักษณะของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และผลัดเปลี่ยนกันบอกเกี่ยวกับวิธีการคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่อง เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่อง และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 21, 22

5.2.5 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 21, 22 เป็นกลุ่ม ๆ เพื่อให้นักเรียนช่วยเหลือนกันในเรื่องการหาค่าวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม

5.2.6 ขณะปฏิบัติกิจกรรมคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน คือ

- นักเรียนมีความรับผิดชอบในงาน โดยตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย
- นักเรียนมีน้ำใจให้ความช่วยเหลือกันในเรื่องการหาค่าวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้

ในการเรียนและพูดด้วยวาจาสุภาพ

5.2.7 ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มๆ ครูบันทึกผลลงในการสังเกตพฤติกรรมที่ 15 เรื่อง การวัดและประเมินผล และการคิดต้นทุนการผลิต คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ มีน้ำใจ และสุภาพ) ของนักเรียน

5.2.8 นักเรียนส่งงานใบงานที่ 21, 22 เพื่อตรวจความถูกต้อง ครูบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 23 เรื่อง การวัดและประเมินผล และการติดตามทุนการผลิต คือแบบการประเมินความรู้และทักษะโดยการเขียนองค์ประกอบหลักของการวัดและประเมินผล และการแสดงวิธีการคิดราคาค่าต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่อง

5.3 ขั้นสรุป

นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับด้วยการร่วมกันบอกลักษณะของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง บอกองค์ประกอบหลักของการวัดและประเมินผล และบอกวิธีการคิดราคาค่าต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่องพร้อม ๆ กัน พร้อมทั้งร่วมกันเลือกเครื่องมือ วิธีการ และเกณฑ์ที่จะนำมาใช้ในการวัดและประเมินผลชิ้นงาน ผลงานของนักเรียนเอง

6. การวัดและประเมินผล

6.1 วิธีการวัดผล	6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
- ประเมินผลด้านความรู้และทักษะโดยการเขียนองค์ประกอบหลักของการวัดและประเมินผล และการแสดงวิธีการคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่อง	- แบบการประเมินที่ 23 เรื่อง การวัดและประเมินผล และวิธีการคิดราคาต้นทุนการผลิต คือ แบบการประเมินการเขียนองค์ประกอบหลักของการวัดและประเมินผล และการแสดงวิธีการคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่องของนักเรียน	18 - 20 คะแนน หมายถึง ดี 16 - 17 คะแนน หมายถึง พอใช้ 1 - 15 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20
- ประเมินผลด้านคุณธรรมโดยการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงานของนักเรียน	- แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 15 คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ มีน้ำใจ และสุภาพ) ของนักเรียน	ระดับคุณภาพ ระดับ 8 - 9 หมายถึง ดี ระดับ 7 หมายถึง พอใช้ ระดับ 3 - 6 หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับ 7 - 9

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- 7.1 ใบความรู้ที่ 8 เรื่อง ลักษณะการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง
- 7.2 ใบความรู้ที่ 9 เรื่อง การคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่อง
- 7.3 ภาพวาด
- 7.4 การเขียนแผนที่ความคิด
- 7.5 การลากเส้นโยงจับคู่ข้อความ
- 7.6 ฝ้ายพันหลอดใหญ่
- 7.7 ฝ้ายพันหลอดเล็ก
- 7.8 ฝ้ายที่ผ่านการเก็บฝ้ายหรือการคันหูกเรียบร้อยแล้ว
- 7.9 ผ้าทอ

8. บันทึกผลหลังการสอน

- ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....

ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

- ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

.....

.....

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก

(นางสง่า แต่งวงษ์)

9. ภาคผนวก

9.1 ใบความรู้ที่ 8 เรื่อง ลักษณะการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

9.2 ใบความรู้ที่ 9 เรื่อง การคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่อง

9.3 แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 15 เรื่อง การวัดและประเมินผล และการคิดต้นทุนการผลิต
คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ มีน้ำใจ และสุภาพ) ของนักเรียน

9.4 ใบงานที่ 21 เรื่อง การเขียนองค์ประกอบหลักของการวัดและประเมินผล

9.5 ใบงานที่ 22 เรื่อง การแสดงวิธีการคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่อง

9.5 แบบการประเมินที่ 23 เรื่อง การวัดและประเมินผล และการคิดต้นทุนการผลิต
คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยการเขียนองค์ประกอบหลักของการวัดและ
ประเมินผล และการแสดงวิธีการคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่อง

ใบความรู้ที่ 8 เรื่อง ลักษณะการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

ลักษณะการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

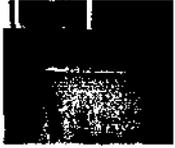
ลักษณะของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง คือ เมื่อเรียนจบแล้วจะต้องมีผลงานเชิงประจักษ์ ผลงานที่เป็นรูปธรรม ซึ่งผลงานนั้นจะสะท้อนความเป็นจริงของนักเรียนว่ารู้จริง ทำได้จริง และดีจริงหรือไม่

การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงมีองค์ประกอบหลัก 4 ประการ คือ

1. พฤติกรรมความสามารถ คือ ความสามารถที่เป็นความรู้ ทักษะ คุณงามความดีที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ซึ่งดูได้จากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายวิชา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายหน่วย หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี
2. เครื่องมือวัดที่หลากหลาย เช่น การสัมภาษณ์ แบบทดสอบ แบบวัดทักษะ แฟ้มสะสมผลงาน การสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงาน การบันทึกพฤติกรรม หรือเครื่องมืออื่น ๆ ที่คิดค้นขึ้นมา
3. วิธีการวัดผลที่หลากหลาย วัดโดยเพื่อน ผู้สอน ผลงาน การปฏิบัติงานจากสถานประกอบการ วัดก่อนเรียน ขณะเรียน และหลังเรียน เพราะฉะนั้นผู้สอนสามารถเลือกวิธีการวัดผลได้หลากหลาย ทั้งนี้ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน ผู้สอน และโรงเรียน
4. เกณฑ์ กำหนดโดยนักเรียน ผู้สอน สถานประกอบการ ผู้บริโภค มาตรฐานวิชาชีพ ชุมชน และท้องถิ่นก็ได้

ใบความรู้ที่ ๑
เรื่อง การคิดราคาต้นทุนการผลิต

ตัวอย่าง การคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครือ

ที่	รายการวัสดุ อุปกรณ์	จำนวน	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน	รูปภาพ
1.	ฝ้ายประดิษฐ์น้ำหนึ่ง - ฝ้ายเส้นยืน - ฝ้ายเส้นพุ่ง - ฝ้ายเนื้อไว้เพิ่มเติม	45 ใจ 5 ใจ 25 ใจ	18 18 18	810 90 450	
2.	แป้งข้าวเจ้า	1 ถุง	15	15	
3.	เขาส่าเรือรูป	2 อัน	100	200	
4.	เชือกไนลอน	0.5 กิโลกรัม	90	45	
5.	ปอฟาง	1 ม้วน	5	5	
6.	เข็มหมุด	1 แผง	5	5	
7.	กรรไกร	1 อัน	15	15	
			รวม	1,635	

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ มีน้ำใจ และสุขภาพ) ของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความรับผิดชอบ ในการทำงาน	ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้ ทุกอย่างทุกครั้ง	ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้ เป็นบางอย่างบางครั้ง	ไม่ตั้งใจทำงาน ที่กำหนดให้
มีน้ำใจ ให้ความช่วยเหลือ เพื่อน	ให้ความช่วยเหลือ เพื่อนทุกเรื่องทุกคน ด้วยความเต็มใจ ทุกครั้ง	ให้ความช่วยเหลือ เพื่อนบางเรื่องบางคน และเป็นบางครั้ง	ไม่ให้ความช่วยเหลือ เพื่อนทุกเรื่องทุกคน ทุกครั้ง
พูดด้วยวาจาสุภาพ	พูดกับเพื่อนหรือ บุคคลอื่น ๆ ทุกคน ด้วยวาจาสุภาพ ทุกครั้ง	พูดกับเพื่อนหรือ บุคคลอื่น ๆ ทุกคน ด้วยวาจาสุภาพ บางครั้ง	พูดกับเพื่อนหรือ บุคคลอื่น ๆ ทุกคน ด้วยวาจาหยาบคาย ทุกครั้ง

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	ดี
7	พอใช้
3 - 6	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับคะแนน 7 - 9

ใบงานที่ 22

เรื่อง การแสดงวิธีการคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่อง

ชื่อ เลขที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงวิธีการคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่องให้ถูกต้อง

การปฏิบัติกิจกรรม

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อปูพื้นฐานความรู้และกระตุ้นให้นักเรียนพร้อมลงมือปฏิบัติกิจกรรม และเกิดความต้องการแสดงวิธีการคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่อง

คำชี้แจง

1. นักเรียนร่วมกันศึกษาทบทวนขั้นตอนการคิดราคาวัสดุ – อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่อง จากใบความรู้
2. ประธานกลุ่มแต่ละกลุ่มอ่านราคาวัสดุให้สมาชิกฟัง เพื่อให้เข้าใจตรงกันทุกคน
3. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการคิดราคาต้นทุนการผลิตโดยการแสดงวิธีการคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่อง นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นรายบุคคล และช่วยเหลือกันบางประการด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 20 นาที

การแสดงวิธีการคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครือ

สงวนลิขสิทธิ์

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนองค์ประกอบหลักของการวัดและประเมินผล
และการแสดงวิธีการคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่องของนักเรียน

รายการประเมิน	คะแนน				
	9-10 คะแนน	7-8 คะแนน	5-6 คะแนน	3-4 คะแนน	1-2 คะแนน
ความถูกต้องของการเขียนองค์ประกอบหลักของการวัดและประเมินผล	เขียนองค์ประกอบหลักของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงได้ถูกต้องชัดเจนดีมาก	เขียนองค์ประกอบหลักของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงได้ถูกต้องชัดเจนดี	เขียนองค์ประกอบหลักของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงได้ถูกต้องชัดเจน	เขียนองค์ประกอบหลักของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงได้	เขียนองค์ประกอบหลักของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงไม่ถูกต้อง
ความถูกต้องของการแสดงวิธีการคิดราคาต้นทุนการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่อง	แสดงวิธีการคิดราคาวัสดุอุปกรณ์สำหรับการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่องได้ถูกต้อง 9-10 รายการ	แสดงวิธีการคิดราคาวัสดุอุปกรณ์สำหรับการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่องได้ถูกต้อง 7-8 รายการ	แสดงวิธีการคิดราคาวัสดุอุปกรณ์สำหรับการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่องได้ถูกต้อง 5-6 รายการ	แสดงวิธีการคิดราคาวัสดุอุปกรณ์สำหรับการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่องได้ถูกต้อง 3-4 รายการ	แสดงวิธีการคิดราคาวัสดุอุปกรณ์สำหรับการผลิตผ้าขาวม้า 1 เครื่องได้ถูกต้อง 1-2 รายการ

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 16

หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การจัดการกับผลผลิต การอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า เวลา 1 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การจัดการกับผลผลิต เป็นการนำผลผลิตที่ผลิตได้ไปใช้ประโยชน์ในลักษณะต่าง ๆ ตามความต้องการของผู้ผลิต

การอนุรักษ์การทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่มเป็นการกระทำเพื่อให้สิ่งประดิษฐ์หัตถกรรมพื้นบ้านที่ประดิษฐ์จากเส้นฝ้ายบ้านหนองกระทุ่มซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตน และเป็นสิ่งแสดงถึงลักษณะทางชาติพันธุ์ของกลุ่มชนเผ่าลาวครั้งให้คงอยู่คู่ท้องถิ่นตลอดไป

การสืบสานการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่มคือเป็นผู้ปฏิบัติ การทอผ้าและเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้เรื่องสิ่งประดิษฐ์หัตถกรรมพื้นบ้านที่ประดิษฐ์จากเส้นฝ้ายบ้านหนองกระทุ่มจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่งต่อ ๆ ไป เพื่อให้มีบุคคลสืบสานการทอผ้าและเป็นการรักษามรดกทางวัฒนธรรมอันดีงามของชุมชนบ้านหนองกระทุ่มตลอดไป

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 นักเรียนเข้าใจวิธีการจัดการกับผลผลิต การอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า พร้อมทั้งเขียนแผนที่ความคิดการจัดการกับผลผลิต ลากเส้นโยงจับคู่ข้อความเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้าได้

2.2 นักเรียนมีความรับผิดชอบ มีน้ำใจ และพูดด้วยวาจาสุภาพ

3. สาระการเรียนรู้

การเขียนแผนที่ความคิดในการจัดการกับผลผลิต การลากเส้นโยงจับคู่ข้อความเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า

4. การบูรณาการ

4.1 ภาษาไทย การฟัง การพูดเกี่ยวกับการจัดการกับผลผลิต การอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า และการอ่านใบความรู้

4.2 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม คุณธรรมหรือพฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้เกิดขึ้นกับนักเรียนขณะปฏิบัติงาน คือ ตั้งใจทำงาน มีน้ำใจให้ความช่วยเหลือเพื่อน และพูดด้วยวาจาสุภาพ

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ขั้นนำ

ครู – นักเรียนร่วมกันสนทนาซักถามเกี่ยวกับการจัดการกับผลผลิต ได้แก่ 1) ผลผลิตที่เกิดจากการทอผ้า คือ อะไร 2) วิธีจัดการกับผลผลิตของการทอผ้า คือ การนำผ้าทอไปตัดเย็บเป็นเสื้อ หมวก ย៉াম หมอน และผ้ากันเปื้อนใช้ใหม่ และสนทนาซักถามเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม ได้แก่ 1) กระทำเพื่ออะไร 2) มีวิธีการทำอย่างไรในการอนุรักษ์การทอผ้า 3) การสืบสานการทอผ้ามีประโยชน์อย่างไร

5.2 ขั้นสอน

5.2.1 กลุ่มการเรียนรู้ใช้กลุ่มเดิม เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการจัดการเรียนการสอน

5.2.2 ประธานกลุ่มแต่ละกลุ่มมารับใบความรู้ที่ 10 เรื่อง ความหมายและวิธีการจัดการกับผลผลิต ใบความรู้ที่ 11 เรื่อง การอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า ใบงานที่ 23 เรื่อง การเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับการจัดการกับผลผลิต และใบงานที่ 24 เรื่อง การลากเส้นโยงจับคู่ข้อความเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า โดยนำไปแจกให้สมาชิกภายในกลุ่ม

5.2.3 นักเรียนทุกคนร่วมกันศึกษาวิธีการจัดการกับผลผลิตจากใบความรู้ที่ 10 และบอกวิธีการจัดการกับผลผลิตพร้อม ๆ กัน รวมทั้งร่วมกันศึกษาวิธีการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้าจากใบความรู้ที่ 11 และบอกวิธีการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้าพร้อม ๆ กัน เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการจัดการกับผลผลิต วิธีการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า และนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 23, 24

5.2.4 นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติกิจกรรมในใบงานที่ 23, 24 โดยปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนช่วยเหลือกัน

5.2.5 ขณะปฏิบัติกิจกรรมคุณธรรมหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน คือ

- นักเรียนมีความรับผิดชอบในงาน โดยตั้งใจทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย
- นักเรียนมีน้ำใจให้ความช่วยเหลือกันในเรื่องการยืมวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้

ในการปฏิบัติกิจกรรม และพูดด้วยวาจาสุภาพ

5.2.6 ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มๆ ครูบันทึกผลลงในแบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 16 เรื่อง การจัดการกับผลผลิต การอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ มีน้ำใจ และสุภาพ) ของนักเรียน

5.2.7 นักเรียนส่งงานการเขียนแผนที่ความคิดการจัดการกับผลผลิต การลากเส้นโยงจับคู่ข้อความเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า เพื่อตรวจความถูกต้อง ครูบันทึกผลลงในแบบการประเมินที่ 24 เรื่อง การจัดการกับผลผลิต การอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า คือ แบบการประเมินการเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับการจัดการกับผลผลิต การลากเส้นโยงจับคู่ข้อความเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้าของนักเรียน

5.3 ชั้นสรุป

นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับด้วยการร่วมกันบอกวิธีการจัดการกับผลผลิต ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการกับผลผลิต และบอกวิธีการอนุรักษ์และการสืบสานการทอดผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่มพร้อม ๆ กัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

6. การวัดและประเมินผล

6.1 วิธีการวัดผล	6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
<p>- ประเมินผลด้านความรู้และทักษะโดยการเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับการจัดการกับผลผลิต การลากเส้นโยงจับคู่ข้อความเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า</p>	<p>- แบบการประเมินที่ 24 เรื่อง การจัดการกับผลผลิต คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยการเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับการจัดการกับผลผลิต การลากเส้นโยงจับคู่ข้อความเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้าของนักเรียน</p>	<p>18 - 20 คะแนน หมายถึง ดี 16 - 17 คะแนน หมายถึง พอใช้ 1 - 15 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20</p>
<p>- ประเมินผลด้านคุณธรรมโดยการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติงานของนักเรียน</p>	<p>- แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 16 เรื่อง การจัดการกับผลผลิต การอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ มีน้ำใจ และสุขภาพ) ของนักเรียน</p>	<p>ระดับคุณภาพ ระดับ 8 - 9 หมายถึง ดี ระดับ 7 หมายถึง พอใช้ ระดับ 3 - 6 หมายถึง ปรับปรุง เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับ 7 - 9</p>

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- 7.1 ใบความรู้ที่ 10 เรื่อง ความหมายและวิธีการจัดการกับผลผลิต
- 7.2 ใบความรู้ที่ 11 เรื่อง การอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า
- 7.3 สื่อ
- 7.4 หมวก
- 7.5 ดัวหมอน และปลอกหมอน
- 7.6 ย่าม
- 7.7 ผ้ากันเปื้อน
- 7.7 ผ้าเช็ดมือ

8. บันทึกผลหลังการสอน

- ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียน

- ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

.....

- ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

.....

.....

- แนวทางในการพัฒนาและแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก

(นางสาว แดงวงษ์)

9. ภาคผนวก

9.1 ใบความรู้ที่ 10 เรื่อง ความหมายและวิธีการจัดการกับผลผลิต

9.2 ใบความรู้ที่ 11 เรื่อง การอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า

9.3 แบบการสังเกตพฤติกรรมที่ 16 เรื่อง การจัดการกับผลผลิต การอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า คือ แบบการสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ มีน้ำใจ และสุภาพ) ของนักเรียน

9.4 ใบงานที่ 23 เรื่อง การเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับการจัดการกับผลผลิต

9.5 ใบงานที่ 24 เรื่อง การลากเส้นโยงจับคู่ข้อความเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า

9.6 แบบการประเมินที่ 24 เรื่อง การจัดการกับผลผลิต การอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า คือ แบบการประเมินความรู้และทักษะโดยการเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับการจัดการกับผลผลิต การลากเส้นโยงจับคู่ข้อความเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้าของนักเรียน

ใบความรู้ที่ 10

เรื่อง ความหมายและวิธีการจัดการกับผลผลิต

ความหมายของการจัดการกับผลผลิต

การจัดการกับผลผลิต หมายถึง การนำผลผลิตที่ผลิตขึ้นมาไปใช้ประโยชน์ในลักษณะต่าง ๆ ตามความต้องการของผู้ผลิต

ตัวอย่างการจัดการกับผลผลิต

การจัดการกับผลผลิตของการทอผ้า คือ ผ้าทอ เป็นการนำผ้าที่ทอได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ให้มากที่สุดตามความต้องการของผู้ทอผ้า ดังนี้

1. นำไปจำหน่าย
2. นำไปเป็นของขวัญของฝากญาติผู้ใหญ่
3. นำไปตัดเย็บเป็นสิ่งของเครื่องใช้ชนิดต่าง ๆ เช่น เสื้อ หมวก ยาม หมอน ผ้กั้นเบื่อน และผ้าปูโต๊ะ เป็นต้น
4. นำไปใช้เป็นผ้าขาวม้า และนำไปทำเปเลให้เด็กเล็ก ๆ นอน
5. นำไปใช้ในงานพิธีทางประเพณีงานยกธงสงกรานต์ของหมู่บ้านหนองกระทุ่ม คือนำไปเป็นธง
6. นำไปตกแต่งริ้วกระบวนรถบุปผาชาติ
7. นำไปเป็นพวงหรีด
8. นำไปทำเป็นของประดับตกแต่งบ้านเรือน เป็นต้น
9. นำไปเรียนโครงการประเภทสิ่งประดิษฐ์

ใบความรู้ที่ 11 เรื่อง การอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า

การอนุรักษ์การทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม

การอนุรักษ์การทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่มเป็นการกระทำเพื่อให้สิ่งประดิษฐ์หัตถกรรมพื้นบ้านที่ประดิษฐ์จากเส้นฝ้ายบ้านหนองกระทุ่มซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตนและเป็นสิ่งแสดงถึงลักษณะทางชาติพันธุ์ของกลุ่มชนเผ่าลาวครั้งให้คงอยู่คู่ท้องถิ่นตลอดไป มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. เผยแพร่ผลงานผ้าทอบ้านหนองกระทุ่มผ่านทางอินเทอร์เน็ต
2. จัดแสดงผลงานผ้าทอบ้านหนองกระทุ่มประเภทต่าง ๆ ไว้ในพิพิธภัณฑ์
3. จัดประกวดผลงานศิลปะผ้าทอบ้านหนองกระทุ่ม และผ้าทอพื้นสุพรรณประเภทต่าง ๆ อยู่เสมอ
4. ขอความร่วมมือจากสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรีสนับสนุนส่งเสริมเผยแพร่ผ้าทอบ้านหนองกระทุ่ม และผ้าทอพื้นสุพรรณประเภทต่าง ๆ ในการสัมมนาวิชาการของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรีอยู่เสมอ ๆ
5. จัดเก็บลายผ้าทอบ้านหนองกระทุ่มประเภทต่าง ๆ และผ้าทอพื้นเมืองสุพรรณประเภทต่าง ๆ ประวัติของช่างฝีมือทอผ้า รวมทั้งการพัฒนาลายผ้าชนิดใหม่ ๆ โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์

การสืบสานการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม

การสืบสานการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่มคือเป็นผู้ปฏิบัติ การทอผ้าและเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้เรื่องสิ่งประดิษฐ์หัตถกรรมพื้นบ้านที่ประดิษฐ์จากเส้นฝ้ายบ้านหนองกระทุ่มจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่งต่อ ๆ ไป โดยมีการสอนการทอผ้าให้นักเรียนทั้งที่บ้านและในโรงเรียน เพื่อให้มีบุคคลสืบสานการทอผ้าซึ่งเป็นการรักษามรดกทางวัฒนธรรมอันดีงามของชุมชนบ้านหนองกระทุ่มให้อยู่คู่ท้องถิ่นตลอดไป

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรม (ความรับผิดชอบ มีน้ำใจ และสุขภาพ) ของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความรับผิดชอบ ในการทำงาน	ตั้งใจทำงานที่ กำหนดให้ ทุกครั้ง	ตั้งใจทำงานที่ กำหนดให้ เป็นบางครั้ง	ไม่ตั้งใจทำงานที่ กำหนดให้
มีน้ำใจ ให้ความช่วยเหลือ เพื่อน	ให้ความช่วยเหลือ เพื่อนทุกเรื่องทุกคน	ให้ความช่วยเหลือ เพื่อนเป็นบางคน	ไม่ให้ความช่วยเหลือ เพื่อนทุกเรื่องทุกคน
พูดด้วยวาจาสุภาพ	พูดด้วยวาจาสุภาพ กับเพื่อนทุกคน ทุกเวลา	พูดด้วยวาจาสุภาพ กับเพื่อนทุกคน บางเวลา	พูดด้วยวาจา หยาบคายกับเพื่อน ทุกคนทุกเวลา

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ระดับคะแนน	ระดับคุณภาพ
8 - 9	ดี
7	พอใช้
3 - 6	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ ระดับคะแนน 7 - 9

ใบงานที่ 23

เรื่อง การเขียนแผนที่ความคิดการจัดการกับผลผลิต

ชื่อ เลขที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับการจัดการกับผลผลิต และตกแต่งกรอบ
แผนที่ความคิดให้สวยงามตามต้องการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ใบงานที่ 24

เรื่อง การลากเส้นโยงจับคู่ข้อความเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้า

ชื่อ เลขที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนการลากเส้นโยงจับคู่ข้อความเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้าให้ถูกต้อง

การอนุรักษ์การทอผ้า

การสืบสานการทอผ้า

1. การถ่ายทอดความรู้เรื่องสิ่งประดิษฐ์จากเส้นฝ้าย
2. การเผยแพร่ผลงานผ้าทอพื้นเมืองหนองกระทุ่ม
3. การจัดแสดงผลงานผ้าทอพื้นเมืองสุพรรณประเภทต่าง ๆ
4. การสอนการทอผ้าให้นักเรียนกระทั่งนักเรียนทอผ้าได้
5. จัดประกวดผลงานผ้าพื้นเมืองประเภทต่าง ๆ
6. เผยแพร่ศิลปะผ้าทอในงานสัมมนาวิชาการ
7. ประไพทอผ้าลายน้ำไหลตามที่ภูมิปัญญาท้องถิ่นสอน
8. จิตรสอนการทอผ้าห้ำสีให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 2
9. ศรีนครจัดเก็บสายผ้าพื้นเมืองบ้านหนองกระทุ่ม
10. การจัดเก็บประวัติช่างฝีมือทอผ้าและการพัฒนาสายผ้า

โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินความรู้และทักษะโดยการเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับการจัดการกับผลผลิต การลากเส้นโยงจับคู่ข้อความเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสาน การทอผ้าของนักเรียน

รายการประเมิน	คะแนน				
	9-10 คะแนน	7-8 คะแนน	5-6 คะแนน	3-4 คะแนน	1-2 คะแนน
ความถูกต้องของการเขียนแผนที่ความคิด	เขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับวิธีการจัดการกับผลผลิตได้ถูกต้อง 9-10 ข้อความ	เขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับวิธีการจัดการกับผลผลิตได้ถูกต้อง 7-8 ข้อความ	เขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับวิธีการจัดการกับผลผลิตได้ถูกต้อง 5-6 ข้อความ	เขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับวิธีการจัดการกับผลผลิตได้ถูกต้อง 3-4 ข้อความ	เขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับวิธีการจัดการกับผลผลิตได้ถูกต้อง 1-2 ข้อความ
ความถูกต้องของการลากเส้นโยงจับคู่ข้อความ	ลากเส้นโยงจับคู่ข้อความเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้าได้ถูกต้อง 9-10 ข้อความ	ลากเส้นโยงจับคู่ข้อความเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้าได้ถูกต้อง 7-8 ข้อความ	ลากเส้นโยงจับคู่ข้อความเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้าได้ถูกต้อง 5-6 ข้อความ	ลากเส้นโยงจับคู่ข้อความเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้าได้ถูกต้อง 3-4 ข้อความ	ลากเส้นโยงจับคู่ข้อความเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบสานการทอผ้าได้ถูกต้อง 1-2 ข้อความ

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดี
16 - 17	พอใช้
1 - 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมินร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20

ภาคผนวก ช
การประเมินหลักสูตรฉบับร่าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แบบการประเมินหลักสูตรฉบับร่าง

คำชี้แจง โปรดพิจารณาเอกสารหลักสูตร และให้คะแนนความสอดคล้องของการพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นซึ่งเป็นคะแนนของแบบการประเมินในแต่ละข้อ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

+1 หมายถึง แน่ใจว่าเครื่องมือมีความสอดคล้องกับเอกสารหลักสูตร

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเครื่องมือมีความสอดคล้องกับเอกสารหลักสูตร

-1 หมายถึง แน่ใจว่าเครื่องมือไม่มีความสอดคล้องกับเอกสารหลักสูตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับ ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบของ หลักสูตร
2.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
3.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
4.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
5.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4
6.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5
7.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6
8.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7
9.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8
10.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

แบบประเมินหลักสูตรฉบับร่าง (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับ ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
11.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10
12.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11
13.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12
14.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13
15.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14
16.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15
17.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 16
18.	ความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้ ในหลักสูตรกับกิจกรรมการเรียนรู้ในแผน การจัดการเรียนรู้

แบบประเมินหลักสูตรฉบับร่าง (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับ ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
19.	ความสอดคล้องของการประเมินผล ในหลักสูตรกับการประเมินผลในแผน การจัดการเรียนรู้
20.	ความสอดคล้องของเนื้อหากับระยะเวลา ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้
21.	ความสอดคล้องของเป้าหมายของหลักสูตร กับจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง

แบบสรุปการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินหลักสูตรฉบับร่าง

รายการตรวจสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC
	1	2	3	4	5	
1. ความสอดคล้องของส่วนประกอบของหลักสูตร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2. ความสอดคล้องของส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3. ความสอดคล้องของส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4. ความสอดคล้องของส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5. ความสอดคล้องของส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
6. ความสอดคล้องของส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
7. ความสอดคล้องของส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
8. ความสอดคล้องของส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
9. ความสอดคล้องของส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
10. ความสอดคล้องของส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
11. ความสอดคล้องของส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
12. ความสอดคล้องของส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
13. ความสอดคล้องของส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
14. ความสอดคล้องของส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ภาคผนวก ซ

เอกสารประกอบหลักสูตร คือ เอกสารประกอบการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

จุดประสงค์ของการศึกษาเอกสารประกอบการเรียน

หลังจากได้ศึกษาและฝึกปฏิบัติกิจกรรมตามคำชี้แจงในเอกสารประกอบการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระเพิ่มเติม (งานประดิษฐ์) สำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 เรื่อง การเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูก แล้ว ผู้เรียนจะมีความรู้ความสามารถดังต่อไปนี้

1. บอกและใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บฝ้ายได้
2. บอกวิธีการและขั้นตอนการเก็บฝ้ายได้
3. บอกปัญหาที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติการเก็บฝ้ายได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คำแนะนำการใช้เอกสารประกอบการเรียน

เอกสารเล่มนี้เป็นเอกสารประกอบการเรียนที่ใช้สำหรับประกอบการเรียนการสอนความรู้พื้นฐานการทอผ้า ชั้นตอนที่ 6 สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เรื่อง การเก็บฝ้ายหรือการคันหูก โดยให้ผู้เรียนอ่านคำแนะนำและอ่านคำชี้แจงแต่ละตอนตั้งแต่ต้นจนจบผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติกิจกรรมต่างๆในเอกสารประกอบการเรียนได้ ซึ่งผู้เรียนต้องปฏิบัติตามนี้

1. อ่านจุดประสงค์ของการศึกษาเอกสาร
เพื่อให้ นักเรียนทราบว่าเมื่อนักเรียนศึกษาเอกสารประกอบการเรียนจบแล้ว นักเรียนสามารถทำอะไรได้บ้าง
2. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน
การทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อจะได้ทราบความรู้เดิมของนักเรียน
3. อ่านเนื้อหาและปฏิบัติกิจกรรมในแบบฝึกหัด
นักเรียนอ่านเนื้อหาแล้วปฏิบัติกิจกรรมตามคำชี้แจงในแบบฝึกหัดทีละตอนตามลำดับจนกระทั่งครบทุกตอน
4. ตรวจสอบความถูกต้องของคำถามจากเฉลย
เพื่อวัดผลการเรียนรู้ด้านทักษะของการปฏิบัติกิจกรรมในแบบฝึกหัด
5. ถ้าพบว่าคำตอบในแบบฝึกหัดข้อใดผิด ควรกลับไปศึกษาเนื้อหาใหม่อีกครั้ง
เพื่อให้การประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปตามจุดประสงค์
6. เมื่อตอบคำถามและตรวจคำตอบถูกต้องครบทุกข้อจึงปฏิบัติกิจกรรมต่อไป
เพื่อให้การฝึกปฏิบัติกิจกรรมเป็นไปอย่างต่อเนื่องครบทุกชั้นตอน
7. ทำแบบทดสอบหลังเรียน
การทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินผลด้านความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานการทอผ้า ชั้นตอนที่ 6 สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เรื่อง การเก็บฝ้ายหรือการคันหูก
8. การตรวจสอบความถูกต้องของการทำแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียนจากเฉลย
9. สรุปผลคะแนนที่ได้ลงในแบบสรุปผลการเรียนรู้

กระดาษคำตอบ

ความรู้พื้นฐานการทอผ้า ขั้นตอนที่ 6 สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เรื่อง การเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูก
ชื่อ เลขที่

แบบทดสอบก่อนเรียน		
ข้อ	คำตอบ	คะแนน
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		
9.		
10.		

แบบทดสอบหลังเรียน		
ข้อ	คำตอบ	คะแนน
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		
9.		
10.		

แบบทดสอบก่อนเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระเพิ่มเติม (งานประดิษฐ์)

สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เรื่อง การเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูก จำนวน 10 ข้อ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ทับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

<p>1. ข้อใดคือความหมายของการเก็บฝ้าย</p> <p>ก. การนำเส้นฝ้ายวางต่อๆกันเพื่อสลับฝ้าย</p> <p>ข. การนำเส้นฝ้ายมาเรียงตามความกว้างของผืนผ้าและกำหนดการสลับเส้นฝ้าย</p> <p>ค. การนำเส้นฝ้ายมาคล้องขาม้าวิ่ง</p> <p>ง. การเตรียมเส้นฝ้ายไปทอเป็นผืนผ้า</p> <p>2. อุปกรณ์ใดบ้างที่ใช้ในการเก็บฝ้าย</p> <p>ก. โสง ม้าวิ่ง ไม้ตึงเส้นฝ้าย หลอดใหญ่</p> <p>ข. ไม้เกี่ยวเส้นฝ้าย กง กระสวย กรรไกร</p> <p>ค. กระสวย เข็มหมุด หลอดเล็ก เขาค</p> <p>ง. กง หลา เศษผ้า ปอฟาง</p> <p>3. ขาม้าวิ่งมีประโยชน์อย่างไร</p> <p>ก. ใช้ยึดหลอดฝ้ายขณะดึงเส้นฝ้าย</p> <p>ข. ใช้ช่วยดึงเส้นฝ้ายจำนวนมาก</p> <p>ค. ใช้เกี่ยวเส้นฝ้ายเข้าซี่ฟืม</p> <p>ง. ใช้คล้องเส้นฝ้ายขณะเก็บฝ้าย</p> <p>4. วัสดุสูญเปล่าที่ใช้ในการเก็บฝ้ายคืออะไร</p> <p>ก. ปอฟาง</p> <p>ข. ฝ้ายประดิษฐ์น้ำหนึ่ง</p> <p>ค. ฝ้ายเบอร์ 6</p> <p>ง. แป้งข้าวเจ้า</p> <p>5. การทอผ้าห้าสีขณะเก็บฝ้ายต้องดึงเส้นฝ้ายครั้งละกี่เส้น</p> <p>ก. 5 เส้น</p> <p>ข. 45 เส้น</p> <p>ค. 9 เส้น</p> <p>ง. 49 เส้น</p>	<p>6. อะไรเป็นตัวกันเพื่อสลับเส้นฝ้ายด้านบนกับเส้นฝ้ายด้านล่าง</p> <p>ก. ขาม้าวิ่ง</p> <p>ข. ตัวม้าวิ่ง</p> <p>ค. หลักบนตัวม้าวิ่ง</p> <p>ง. ก้านโอง</p> <p>7. เหตุใดต้องใช้ไม้ตึงเส้นฝ้ายช่วยดึงเส้นฝ้าย</p> <p>ก. เพื่อคล้องเส้นฝ้ายทั้งหมด</p> <p>ข. เพื่อขึงเส้นฝ้ายให้ตึงเสมอกัน</p> <p>ค. เพื่อการจัดเรียงเส้นฝ้าย</p> <p>ง. เพื่อป้องกันเส้นฝ้ายขาดมือผู้ที่เก็บฝ้าย</p> <p>8. สิ่งที่ยุ่งยากมากที่สุดของการเก็บฝ้ายคืออะไร</p> <p>ก. การเปลี่ยนมือจับไม้ตึงเส้นฝ้ายก่อนคล้องเส้นฝ้ายกับขาม้าวิ่ง</p> <p>ข. การจับไม้ตึงเส้นฝ้ายพร้อมกันสองมือ</p> <p>ค. การคล้องเส้นฝ้ายข้ามขาม้าวิ่ง</p> <p>ง. การดึงหลอดฝ้ายแล้วหลอดฝ้ายไม่หมุน</p> <p>9. ข้อใดคือปัญหาของการเก็บฝ้าย</p> <p>ก. การดึงเส้นฝ้ายจากก้านโอง</p> <p>ข. การแยกเส้นฝ้ายไขว้หลักบนตัวม้าวิ่ง</p> <p>ค. การนับเส้นฝ้ายให้เท่ากับซี่ฟืม</p> <p>ง. การดึงเส้นฝ้ายแต่เส้นฝ้ายตึงไม่เสมอกัน</p> <p>10. ข้อใดคือการแก้ปัญหาของเส้นฝ้ายหย่อน</p> <p>ก. ต้องเปลี่ยนมือที่จับไม้ตึงเส้นฝ้าย</p> <p>ข. ต้องดึงเส้นฝ้ายให้หลอดหมุนพร้อมกัน</p> <p>ค. ขยับเส้นฝ้ายและดันมือที่จับไม้ตึงเส้นฝ้ายให้ไกลตัว</p> <p>ง. ใช้เส้นฝ้ายคล้องขาม้าวิ่ง 2 ขาพร้อมกัน</p>
---	--

ความรู้เกี่ยวกับการทอผ้า

การทอผ้า คือ กระบวนการนำเส้นฝ้ายมาทอสานขัดไปมาบนตัวที่จนเกิดเป็นผืนผ้าโดยใช้ อุปกรณ์หรือเครื่องมือชนิดต่างๆ เช่น ตัวกี่ กระจวย หลอดเล็ก กรรไกร เข็มหมุด กง หลา เข่า และ ฟืม

เพื่อความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการทอผ้า จึงแบ่งแยกกระยะวิธีการ ปฏิบัติการทอผ้าออกเป็น 10 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 คือ การต้มน้ำข้าว
- ขั้นตอนที่ 2 คือ การลงแบ่งเส้นฝ้าย
- ขั้นตอนที่ 3 คือ การตากเส้นฝ้าย
- ขั้นตอนที่ 4 คือ การปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่
- ขั้นตอนที่ 5 คือ การใส่หลอดฝ้ายเข้ากันโฮง
- ขั้นตอนที่ 6 คือ การเก็บฝ้ายหรือการคั่นหูก
- ขั้นตอนที่ 7 คือ การใส่ฝ้ายเข้าตัวกี่
- ขั้นตอนที่ 8 คือ การร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเข่า
- ขั้นตอนที่ 9 คือ การใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่ฟืม
- ขั้นตอนที่ 10 คือ การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า

นักเรียนกำลังปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ เพื่อนำเส้นฝ้ายออกจากใจฝ้าย และนำเส้นฝ้ายไปเรียงตามความกว้างของผืนผ้า

การทอผ้า

ขั้นตอนที่ 6 เรื่อง การเก็บฝ้ายหรือการคั่นหูก

“ อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บฝ้าย ”

วิธีการเก็บฝ้ายหรือการคั่นหูกเป็นวิธีการนำเส้นฝ้ายจากหลอดฝ้ายซึ่งอยู่ในก้อนโองมาเรียงลำดับตามความกว้างและตามความยาวของผืนผ้า 1 เครื่อง พร้อมทั้งกำหนดให้เส้นฝ้ายสลับกันเพื่อให้เป็นเส้นฝ้ายด้านบนกับเส้นฝ้ายด้านล่าง โดยมีหลักม้าวิ่งเป็นตัวกั้นเส้นฝ้ายทั้ง 2 ด้าน

เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บฝ้าย

1. โอง ใช้สำหรับยืดหลอดฝ้ายและเรียงเส้นฝ้ายตามความกว้างของผืนผ้า

2. ม้าวิ่ง ใช้สำหรับคล้องเส้นฝ้ายและยืดเส้นฝ้ายขณะปฏิบัติการเก็บฝ้าย

การทอผ้า

ขั้นตอนที่ 6 เรื่อง การเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูก

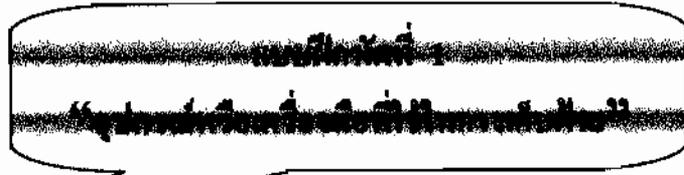
“ อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บฝ้าย “

3. ไม้ดึงเส้นฝ้าย ใช้สำหรับคล้องเส้นฝ้ายเพื่อดึงเส้นฝ้ายจำนวนมากจากโองไปดล้องขาม้าวิ่ง

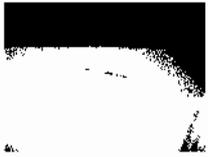

เมื่ออ่านเนื้อเรื่อง เรียบร้อยแล้ว
มาทำแบบฝึกหัดที่ 1 กันเถอะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำอักษรหน้าข้อความด้านขวามือมาเขียนหน้าข้อความด้านซ้ายมือที่มีข้อความสัมพันธ์กัน โดยนำความรู้จากเนื้อเรื่อง (อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บฝ้าย) มาเป็นคำตอบ

..... 1. การคันหูก	ก. ใช้ยึดหลอดฝ้ายและเรียงเส้นฝ้าย
..... 2. เครื่องมือที่ใช้ในการคันหูก	ข. ไม้เหลากลม ๆ ขนาดเท่าหลอดใหญ่ อยู่ที่หัวและท้ายม้าวิ่ง
..... 3. ลักษณะของโอง	ค. โอง ม้าวิ่ง ไม้ตั้งเส้นฝ้าย
..... 4. หน้าทีของโอง	ง.
..... 5. ม้าวิ่ง	จ. ใช้คล้องเส้นฝ้ายที่ดึงมาจากกันโอง และกำหนดความยาวของฝืนผ้า 1 เครื่อง
..... 6. ประโยชน์ของม้าวิ่ง	ฉ. ใช้ในการคล้องและยึดเส้นฝ้าย
..... 7. ขาม้าวิ่ง	ช. การนำเส้นฝ้ายมาเรียงตามความกว้าง และความยาวของฝืนผ้า
..... 8. หลักม้าวิ่ง	ซ. ใช้กันเส้นฝ้ายสลับเป็นเส้นฝ้ายด้านบน กับเส้นฝ้ายด้านล่าง
..... 9. ความสำคัญของหลักม้าวิ่ง	ฅ.
..... 10. ไม้ตั้งเส้นฝ้าย	ญ.

การทอผ้า

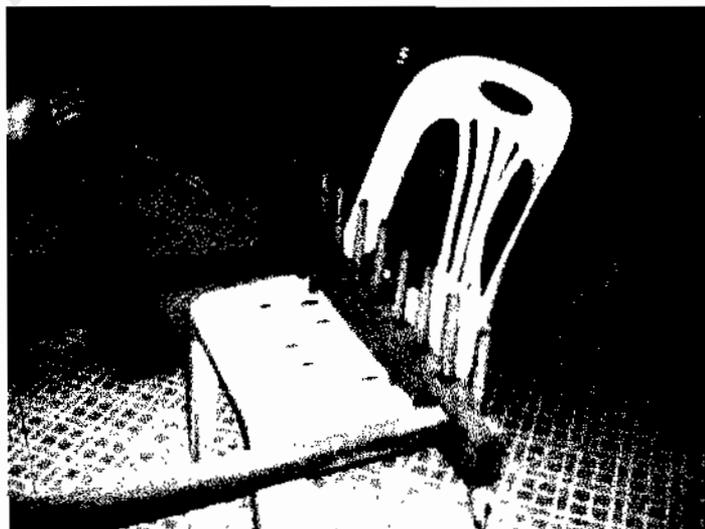
ขั้นตอนที่ 6 เรื่อง การเก็บฝ้ายหรือการคั่นหูก

“ปฏิบัติการเก็บฝ้ายหรือการคั่นหูก” (ระยะที่ 1)

1. เมื่อใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโองเรียบร้อยแล้ว เตรียมม้วี้งมาวางให้ได้ระดับกับโอง

2. จับเส้นฝ้ายครั้งละสี่ๆละ 9 เส้น ผูกเส้นฝ้ายรวมกันจำนวน 5 ครั้ง
3. จับปลายเส้นฝ้ายที่มัดทั้งหมดมาคล้องขาม้วี้งขาที่ 7 ทางด้านขวามือของผู้เก็บฝ้าย (การนับขาม้วี้งเป็นขาที่ 1 นับจากขาที่อยู่ติดกับตัวผู้เก็บฝ้ายทางขวามือ)

การทอผ้า
ขั้นตอนที่ 6 เรื่อง การเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูก

"ปฏิบัติการเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูก" (ระยะที่ 1)

4. ดึงเส้นฝ้ายด้วยไม้ดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวงรีขาที่ 7 ด้านขวามือไปคล้องขาม้าวงรีขาที่ 6 ด้านซ้ายมือ (นับขาม้าวงรีเป็นขาที่ 1 นับจากขาที่อยู่ติดกับตัวผู้เก็บฝ้ายทางซ้ายมือ)

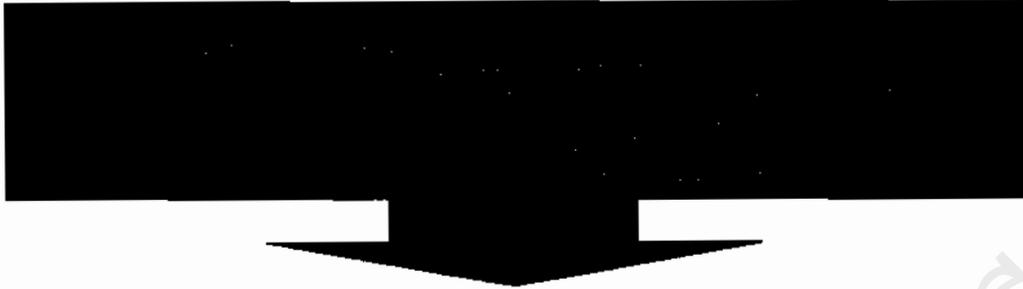
* แต่ก่อนนำเส้นฝ้ายไปคล้องขาม้าวงรีทุกขาต้องเปลี่ยนมือการจับไม้ดึงเส้นฝ้าย และดันไม้ดึงเส้นฝ้ายออกไปให้ไกลตัวผู้เก็บฝ้ายเพื่อให้เส้นฝ้ายดึงเสมอกัน *

แบบฝึกหัดที่ 2
“ขั้นตอนปฏิบัติการเก็บฝ้ายหรือการคั่นหูก”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมข้อความสั้น ๆ ลงใน ให้ได้ใจความที่ถูกต้องโดยนำความรู้จากเนื้อเรื่อง (ขั้นตอนปฏิบัติการเก็บฝ้าย) มาเป็นคำตอบ

1. ปฏิบัติการเก็บฝ้ายควรวางโพงกับ อยู่ใกล้ๆ กัน
2. การทอผ้าห่าสีต้องมีหลอดฝ้ายในก้านโพง สี
3. ควรนำเส้นฝ้ายมาผูกรวมกันครั้งละ เส้น
4. ฝ้ายหนึ่งสีมีจำนวน เส้น ฝ้ายห่าสีมีจำนวน เส้น
5. ควรนำเส้นฝ้ายมาคล้องขาม้าวิ่งขาที่ ด้าน ของผู้ปฏิบัติการเก็บฝ้าย เป็นลำดับแรก
6. การนับขาม้าวิ่งเป็นขาที่ 1 ควรนับจาก ของผู้ปฏิบัติการเก็บฝ้าย
7. ควรคล้องเส้นฝ้ายกับขาม้าวิ่งด้านซ้ายมือขาที่ เป็นขาที่ 1
8. ไม้กลม ๆ ขนาดเท่าหลอดใหญ่ติดอยู่บนขาม้าวิ่งเรียกว่า
9. ประโยชน์ของขาม้าวิ่ง คือ
10. ก่อนนำเส้นฝ้ายไปคล้องที่ขาม้าวิ่งทุกขาต้อง ในการจับไม่ถึงเส้นฝ้าย

“ปฏิบัติการเก็บฝ้ายหรือการคั่นหูก” (ระยะที่ 2)

เครื่องมือที่ช่วยในการดึงเส้นฝ้าย คือ ไม้ดึงเส้นฝ้าย ทุกครั้งที่ดึงเส้นฝ้ายควรใช้ไม้ดึงเส้นฝ้ายเพื่อป้องกันเส้นฝ้ายขาดมือ

การดึงเส้นฝ้ายระยะที่ 2 เป็นการดึงเส้นฝ้ายต่อจากระยะที่ 1

1. ดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวงรีขาที่ 6 ด้านซ้ายมือไปคล้องขาม้าวงรีขาที่ 6 ด้านขวามือ
2. ดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวงรีขาที่ 6 ด้านขวามือไปคล้องขาม้าวงรีขาที่ 5 ด้านซ้ายมือ
3. ดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวงรีขาที่ 5 ด้านซ้ายมือไปคล้องขาม้าวงรีขาที่ 5 ด้านขวามือ
4. ดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวงรีขาที่ 5 ด้านขวามือไปคล้องขาม้าวงรีขาที่ 4 ด้านซ้ายมือ
5. ดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวงรีขาที่ 4 ด้านซ้ายมือไปคล้องขาม้าวงรีขาที่ 4 ด้านขวามือ
6. ดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวงรีขาที่ 4 ด้านขวามือไปคล้องขาม้าวงรีขาที่ 3 ด้านซ้ายมือ
8. ดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวงรีขาที่ 3 ด้านซ้ายมือไปคล้องขาม้าวงรีขาที่ 3 ด้านขวามือ
9. ดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวงรีขาที่ 3 ด้านขวามือไปคล้องขาม้าวงรีขาที่ 2 ด้านซ้ายมือ
10. ดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวงรีขาที่ 2 ด้านซ้ายมือไปคล้องขาม้าวงรีขาที่ 1 ด้านขวามือ
(เว้นขาม้าวงรีขาที่ 2 ด้านขวามือเพื่อกำหนดระยะการเก็บฝ้าย และสลับเส้นฝ้าย)

แบบฝึกหัดที่ 3

“ขั้นตอนปฏิบัติการเก็บฝ้ายหรือการคั่นหูก”

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำตัวอักษรหน้าข้อความที่สัมพันธ์กันมาเขียนหน้าข้อ โดยนำความรู้จากเนื้อเรื่อง (ขั้นตอนปฏิบัติการเก็บฝ้าย) มาเป็นคำตอบ

..... 1. ใช้สำหรับดึงเส้นฝ้ายทุกครั้ง	ก. คล้องเส้นฝ้ายกับขาม้าวงรีขาที่ 5 ด้านซ้ายมือ
..... 2. ดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวงรีขาที่ 6 ด้านขวามือ	ข. มีเส้นฝ้ายจำนวนขาละ 45 เส้น
..... 3. ลักษณะของการดึงเส้นฝ้ายระหว่างขาม้าวงรี	ค. ไม่ดึงเส้นฝ้าย
..... 4. เส้นฝ้ายที่คล้องขาม้าวงรีแต่ละขาในแต่ละครั้ง	ง. เส้นฝ้าย 90 เส้น
..... 5. ดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวงรีขาที่ 4 ด้านซ้ายมือ	จ. ดึงเส้นฝ้ายเป็นแนวเฉียงระหว่างขาม้าวงรีแต่ละขา
..... 6. เส้นฝ้ายที่คล้องอยู่รอบขาม้าวงรีขาที่ 4 กับ ขาที่ 5 รวมกัน	ฉ. เป็นการสลับเส้นฝ้ายให้เป็นเส้นฝ้ายด้านบนกับเส้นฝ้ายด้านล่าง
..... 7. ดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวงรีขาที่ 2 ด้านซ้ายมือ	ช. เพื่อกำหนดระยะการเก็บฝ้าย
..... 8. การเว้นไม่คล้องเส้นฝ้ายกับขาม้าวงรีขาที่ 2 ด้านขวามือ	ซ. ไปคล้องขาม้าวงรีขาที่ 4 ด้านขวามือ
..... 9. การเก็บฝ้าย	ฅ. เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การเก็บฝ้าย
..... 10. การคั่นหูก	ญ. ไปคล้องขาม้าวงรีขาที่ 1 ด้านขวามือ

การทอผ้า

ขั้นตอนที่ 6 เรื่อง การเก็บฝ้ายหรือการคั่นหูก

“ปฏิบัติการเก็บฝ้ายหรือการคั่นหูก” (ระยะที่ 3)

การดึงเส้นฝ้ายระยะที่ 3 เป็นการดึงเส้นฝ้ายต่อจากระยะที่ 2 และใช้ไม้ดึงเส้นฝ้าย

1. ดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวิ่งขาที่ 1 ด้านขวามือจนเกือบถึงหลักม้าวิ่ง ต้องปฏิบัติการเก็บฝ้าย โดยแยกเส้นฝ้ายครั้งละ 2 เส้นไขว้กับขาม้าวิ่งขาที่ 1 ด้านซ้ายมือ

2. ขยับเส้นฝ้ายให้ตึงเสมอกันโดยให้เส้นฝ้ายคร่อมหลักม้าวิ่ง เพื่อใช้หลักม้าวิ่ง กั้นเส้นฝ้ายด้านบนกับเส้นฝ้ายด้านล่างและดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวิ่งขาที่ 1 ด้านซ้ายมือ ไปคล้องขาม้าวิ่งขาที่ 1 ด้านขวามือ
3. การดึงเส้นฝ้ายย้อนกลับจากขาม้าวิ่งขาที่ 1 ด้านขวามือไปคล้องขาม้าวิ่งขาที่ 2 ด้านซ้ายมือ โดยดึงเส้นฝ้ายไปตามแนวเส้นฝ้ายและคล้องเส้นฝ้ายกับขาม้าวิ่งทุกขาที่มีเส้นฝ้ายคล้องอยู่ จนกระทั่งไปถึงขาม้าวิ่งขาที่ 7 ด้านขวามือและปฏิบัติการดึงเส้นฝ้ายเช่นกับการดึงเส้นฝ้าย ระยะที่ 2 และ 3

การทอผา
ขั้นตอนที่ 6 เรื่อง การเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูก

“ ปฏิบัติการเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูก ” (ระยะที่ 3)

การดึงเส้นฝ้ายระยะที่ 2 เป็นการดึงเส้นฝ้ายต่อจากระยะที่ 1 และใช้ไม้ดึงเส้นฝ้าย

4. ดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวงรีขาที่ 2 ด้านซ้ายมือไปคล้องขาม้าวงรีขาที่ 3 ด้านขวามือ
 (เว้นขาม้าวงรีขาที่ 2 ด้านขวามือเพื่อกำหนดระยะการเก็บฝ้าย และสลับเส้นฝ้าย)

การทอผ้า

ขั้นตอนที่ 6 เรื่อง การเก็บฝ้ายหรือการคั่นหูก

“ปฏิบัติการเก็บฝ้ายหรือการ คั่นหูก” (ระยะที่ 3)

5. เมื่อปฏิบัติการเก็บฝ้ายไปได้สักระยะต้องนับเส้นฝ้ายจำนวน 40 เส้น เท่ากับ 1 ตอนของซี่พืมและสอดกันด้วยป้อฟางทุกครั้งทีนับเส้นฝ้ายครบ 40 เส้น ซึ่งจะต้องปฏิบัติการเก็บฝ้ายจนกระทั่งได้เส้นฝ้ายจำนวน 520 เส้น เท่ากับ 13 ตอนของซี่พืม

6. เหลือเส้นฝ้ายจำนวน 2 สี คือ 18 เส้นและปฏิบัติการดึงเส้นฝ้ายเช่นเดียวกับการเก็บฝ้ายระยะที่ 2-3 เพื่อใช้เป็นริมผ้า 1 ครั้ง

ต่อไปเป็นรายการทำแบบฝึกหัดนะครับ

แบบฝึกหัดที่ 4

ขั้นตอนปฏิบัติการเก็บฝ้ายหรือการคั่นทูก

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนหมายเลขเรียงลำดับขั้นตอนการดึงเส้นฝ้ายหน้าข้อ โดยนำความรู้จากเนื้อเรื่อง (ขั้นตอนปฏิบัติการเก็บฝ้าย) มาเป็นคำตอบ

- ก. การดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวิ่งขาที่ 1 ด้านซ้ายมือคร่อมหลักม้าวิ่ง
- ข. การแยกเส้นฝ้ายครั้งละ 2 เส้นไขว้ขาม้าวิ่ง
- ค. การดึงเส้นฝ้ายจนเกือบจะถึงขาม้าวิ่งขาที่ 1 ด้านซ้ายมือ
- ง. การขยับเส้นฝ้ายทั้ง 45 เส้นให้ตึงเสมอกัน
- จ. การดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวิ่งขาที่ 3 ด้านซ้ายมือ
- ฉ. เมื่อปฏิบัติการเก็บฝ้ายจนได้เส้นฝ้ายจำนวนมากต้องนับเส้นฝ้าย
- ช. การดึงเส้นฝ้ายจนเกือบจะถึงขาม้าวิ่งขาที่ 3 ด้านซ้ายมือไปคล้องขาม้าวิ่งขาที่ 2 ด้านขวามือ
- ซ. การนับเส้นฝ้ายจำนวน 40 เส้น เท่ากับ 1 ตอน ของซี่ฟืม
- ฅ. การดึงเส้นฝ้ายไปคล้องขาม้าวิ่งทุกขาต้องดึงเส้นฝ้ายตามแนวเส้นฝ้ายที่มีอยู่แล้วจนกระทั่งถึงขาม้าวิ่งขาที่ 7
- ฉ. การดึงเส้นฝ้ายย้อนกลับจากขาม้าวิ่งขาที่ 7 ด้านขวามือ

ขั้นตอนที่ 6 เรื่อง การเก็บฝ้ายหรือการคั่นทูก

“ปฏิบัติการเก็บฝ้ายหรือการคั่นทูก” (ระยะที่ 4)

ปฏิบัติการเก็บฝ้ายหรือการคั่นทูกระยะที่ 4 เป็นปฏิบัติการต่อจากระยะที่ 3

1. ตัดเส้นฝ้ายทุกเส้นที่ดึงมาจากโองด้วยกรรไกร นำเส้นฝ้ายมัดติดกับขาม้าวิ่งและใช้ปอพางสอดกันระหว่างขาม้าวิ่งขาที่ 1 ด้านซ้ายมือกับหลักม้าวิ่ง 2 ตอน เพื่อใช้สอดไม้ไขว้กัน เส้นฝ้ายด้านบนกับเส้นฝ้ายด้านล่างแทนหลักม้าวิ่ง

ขั้นตอนที่ 6 เรื่อง การเก็บฝ้ายหรือการคั่นทอ

“ปฏิบัติการเก็บฝ้ายหรือการคั่นทอ” (ระยะที่ 4)

ปฏิบัติการเก็บฝ้ายหรือการคั่นทอระยะที่ 4 เป็นปฏิบัติการต่อจากระยะที่ 3

2. ปลดเส้นฝ้ายออกจากขาม้าวงรีขาที่ 6 ด้านขวามือเป็นลำดับที่ 1 โดยการดึงเส้นฝ้ายพันกันแบบลูกโซ่จนหมดเส้นฝ้ายที่อยู่ในขาม้าวงรีทุกขา

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับการเก็บฝ้าย โดยนำความรู้จากเนื้อเรื่อง (ขั้นตอนปฏิบัติการเก็บฝ้าย) มาเป็นคำตอบ

1. วัสดุที่นำมาใช้ในการปฏิบัติการเก็บฝ้ายเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปคืออะไร
ตอบ
2. วัสดุที่ใช้แล้วสูญเปล่าในการเก็บฝ้ายคืออะไร
ตอบ
3. ควรใช้ปอฟางสอดกั้นเส้นฝ้ายระหว่างขาม้าวิ่งกับอะไร
ตอบ
4. ขณะปฏิบัติการเก็บฝ้ายต้องคล้องเส้นฝ้ายกับอะไรเพื่อยึดเส้นฝ้าย
ตอบ
5. สิ่งที่ใช้กั้นเส้นฝ้ายด้านบนกับเส้นฝ้ายด้านล่างเรียกว่าอะไร
ตอบ
6. อะไรเป็นที่อยู่ของขาม้าวิ่งกับหลักม้าวิ่ง
ตอบ
7. เครื่องมือที่ใช้ในการตัดเส้นฝ้ายเรียกว่าอะไร
ตอบ
8. ต้องตัดเส้นฝ้ายระหว่างโงงกับม้าวิ่งจำนวนสี่และกี่เส้น
ตอบ
9. ควรปลดเส้นฝ้ายทั้งหมดออกจากขาม้าวิ่งขาที่เท่าไรและด้านไหนเป็นลำดับแรก
ตอบ
10. การปลดเส้นฝ้ายออกจากขาม้าวิ่งมีลักษณะอย่างไร
ตอบ

บทสรุป

การเก็บฝ้ายหรือการคั่นหูกเป็นการนำเส้นฝ้ายไปเรียงตามความกว้าง – ตามความยาวของผืนผ้าพร้อมทั้งกำหนดการสลับเส้นฝ้ายให้เป็นเส้นฝ้ายด้านบนกับเส้นฝ้ายด้านล่างโดยอาศัยโองยัดหลอดฝ้าย ม้าวิ่งคล้องเส้นฝ้ายและยัดเส้นฝ้าย

ปัญหาที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติการเก็บฝ้ายหรือการคั่นหูก คือ เส้นฝ้ายตึงไม่เสมอกัน เพราะเกิดจากการปฏิบัติกิจกรรมดังนี้

1. การเปลี่ยนมือจับไม่ตึงเส้นฝ้าย
2. การตึงเส้นฝ้ายไม่เสมอกันหลังคล้องเส้นฝ้ายกับขาม้าวิ่ง
3. หลังการเก็บฝ้ายแล้วขยับเส้นฝ้ายตึงไม่เสมอกัน

ดังนั้นนักเรียนต้องปฏิบัติการเก็บฝ้ายร่วมกับครูและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพราะถ้าปฏิบัติการเก็บฝ้ายผิดตอนใดตอนหนึ่งจะมีผลต่อการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า

รูปภาพปฏิบัติการเก็บฝ้ายได้มาจากการปฏิบัติกิจกรรมการเก็บฝ้ายร่วมกับภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

แบบทดสอบหลังเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระเพิ่มเติม (งานประดิษฐ์)

สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เรื่อง การเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูก จำนวน 10 ข้อ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ทับตัวอักษรหน้าข้อความที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

<p>1. อุปกรณ์ใดบ้างที่ใช้ในการเก็บฝ้าย</p> <p>ก. โยง ม้าวิ่ง ไม่ดึงเส้นฝ้าย หลอดใหญ่</p> <p>ข. กระสวย เข็มหมุด หลอดเล็ก เขา</p> <p>ค. ไม้เกี่ยวเส้นฝ้าย กง กระสวย กรรไกร</p> <p>ง. กง หลา เศษผ้า ปอฟาง</p> <p>2. ข้อใดคือความหมายของการเก็บฝ้าย</p> <p>ก. การนำเส้นฝ้ายวางต่อกัน</p> <p>ข. การนำเส้นฝ้ายมาคล้องขาม้าวิ่ง</p> <p>ค. การนำเส้นฝ้ายมาเรียงตามความกว้างของผืนผ้าและกำหนดการสลับเส้นฝ้าย</p> <p>ง. การเตรียมเส้นฝ้ายไปทอเป็นผืนผ้า</p> <p>3. วัสดุสูญเปล่าที่ใช้ในการเก็บฝ้ายคืออะไร</p> <p>ก. แป้งข้าวเจ้า</p> <p>ข. ฝ้ายประดิษฐ์น้ำหนึ่ง</p> <p>ค. ฝ้ายเบอร์ 6</p> <p>ง. ปอฟาง</p> <p>4. ขาม้าวิ่งมีประโยชน์อย่างไร</p> <p>ก. ใช้คล้องเส้นฝ้ายขณะเก็บฝ้าย</p> <p>ข. ใช้ช่วยดึงเส้นฝ้ายจำนวนมาก</p> <p>ค. ใช้เกี่ยวเส้นฝ้ายเข้าซี่ฟืม</p> <p>ง. ใช้ยึดหลอดฝ้ายขณะดึงเส้นฝ้าย</p> <p>5. ข้อใดคือการแก้ปัญหาของเส้นฝ้ายหย่อน</p> <p>ก. ขยับเส้นฝ้ายและดันมือที่จับไม้ดึงเส้นฝ้ายไปให้ไกลตัว</p> <p>ข. ต้องดึงเส้นฝ้ายให้หลอดหมุนพร้อมกัน</p> <p>ค. ต้องเปลี่ยนมือที่จับไม้ดึงเส้นฝ้าย</p> <p>ง. ใช้เส้นฝ้ายคล้องขาม้าวิ่ง 2 ขาพร้อมกัน</p>	<p>6. เหตุใดต้องใช้ไม้ดึงเส้นฝ้ายช่วยดึงเส้นฝ้าย</p> <p>ก. เพื่อคล้องเส้นฝ้ายทั้งหมด</p> <p>ข. เพื่อขึงเส้นฝ้ายให้ตึงเสมอกัน</p> <p>ค. เพื่อป้องกันเส้นฝ้ายขาดมือผู้ที่เก็บฝ้าย</p> <p>ง. เพื่อการจัดเรียงเส้นฝ้าย</p> <p>7. อะไรเป็นตัวกันเพื่อสลับเส้นฝ้ายด้านบนกับเส้นฝ้ายด้านล่าง</p> <p>ก. ขาม้าวิ่ง</p> <p>ข. หลักบนตัวม้าวิ่ง</p> <p>ค. ตัวม้าวิ่ง</p> <p>ง. ก้านโอง</p> <p>8. ข้อใดคือปัญหาของปฏิบัติการเก็บฝ้าย</p> <p>ก. ดึงเส้นฝ้ายจากก้านโองหลายเส้น</p> <p>ข. ดึงเส้นฝ้ายแต่เส้นฝ้ายตึงไม่เสมอกัน</p> <p>ค. การนับเส้นฝ้ายให้เท่ากับซี่ฟืม</p> <p>ง. การแยกเส้นฝ้ายไขว้หลักบนตัวม้าวิ่ง</p> <p>9. ข้อใดคือความยุ่งยากมากที่สุดของการเก็บฝ้าย</p> <p>ก. การดึงหลอดฝ้ายแล้วหลอดฝ้ายไม่หมุน</p> <p>ข. การจับไม้ดึงเส้นฝ้ายพร้อมกันสองมือ</p> <p>ค. การคล้องเส้นฝ้ายข้ามขาม้าวิ่ง</p> <p>ง. การเปลี่ยนมือจับไม้ดึงเส้นฝ้ายก่อนคล้องเส้นฝ้ายกับขาม้าวิ่ง</p> <p>10. ซี่ฟืมบนฟืม 1 ตอนต้องนับเส้นฝ้ายกี่เส้น</p> <p>ก. 40 เส้น</p> <p>ข. 45 เส้น</p> <p>ค. 20 เส้น</p> <p>ง. 25 เส้น</p>
--	---

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

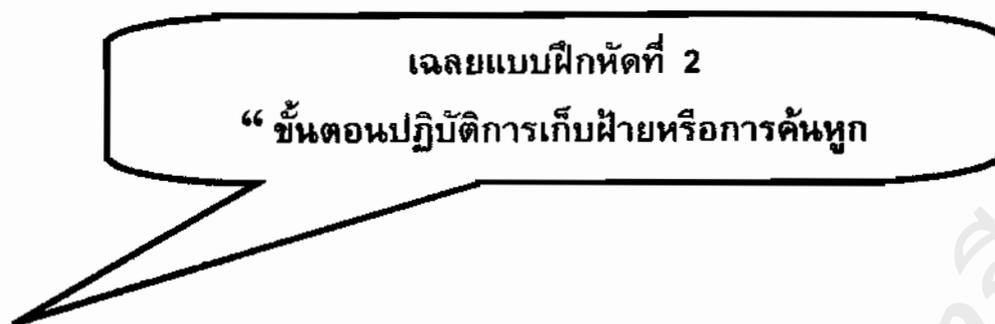
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระเพิ่มเติม (งานประดิษฐ์)
สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เรื่อง การเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูก จำนวน 10 ข้อ

แบบทดสอบก่อนเรียน
1. ข.
2. ก.
3. ง.
4. ก.
5. ข.
6. ค.
7. ง.
8. ก.
9. ง.
10. ค.

ถอดแบบฝึกหัดที่ 1
“อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บฝ้าย”

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำอักษรหน้าข้อความด้านขวามือมาเขียนหน้าข้อด้านซ้ายมือที่มีข้อความสัมพันธ์กัน โดยนำความรู้จากเนื้อเรื่อง (อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บฝ้าย) มาเป็นคำตอบ

<p>ข. 1. การคันหูก</p> <p>ค. 2. เครื่องมือที่ใช้ในการคันหูก</p> <p>ง. 3. ลักษณะของโฮง</p> <p>ก. 4. หน้าที่ของโฮง</p> <p>ญ. 5. ม้าวิ่ง</p> <p>จ. 6. ประโยชน์ของม้าวิ่ง</p> <p>ฉ. 7. ขาม้าวิ่ง</p> <p>ช. 8. หลักม้าวิ่ง</p> <p>ซ. 9. ความสำคัญของหลักม้าวิ่ง</p> <p>ณ. 10. ไม้ดึงเส้นฝ้าย</p>	<p>ก. ใช้ยึดหลอดฝ้ายและเรียงเส้นฝ้าย</p> <p>ข. ไม้เหลากลม ๆ ขนาดเท่าหลอดใหญ่ อยู่ที่หัวและท้ายม้าวิ่ง</p> <p>ค. โฮง ม้าวิ่ง ไม้ดึงเส้นฝ้าย</p> <p>ง. </p> <p>จ. ใช้คล้องเส้นฝ้ายที่ดึงมาจาก้านโฮง และกำหนดความยาวของผืนผ้า 1 เครื่อง</p> <p>ฉ. ใช้ในการคล้องยึดเส้นฝ้ายระหว่างขาม้าวิ่ง</p> <p>ช. การนำเส้นฝ้ายมาเรียงตามความกว้าง และความยาวของผืนผ้าโดยใช้ม้าวิ่งกับโฮง</p> <p>ซ. ใช้กันเส้นฝ้ายสลับเป็นเส้นฝ้ายด้านบน กับเส้นฝ้ายด้านล่าง</p> <p>ณ. </p> <p>ญ. </p>
---	---

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมข้อความสั้นๆลงใน ให้ได้ใจความที่ถูกต้องโดยนำความรู้จากเนื้อเรื่อง (ขั้นตอนปฏิบัติการเก็บฝ้าย) มาเป็นคำตอบ

1. ปฏิบัติการเก็บฝ้ายควรวางโงงกับ **ม้าวิ่ง** อยู่ใกล้ๆกัน
2. การทอผ้าห่าสีต้องมีหลอดฝ้ายในก้านโงง **5** สี
3. ควรนำเส้นฝ้ายมาผูกรวมกันครั้งละ **9** เส้น
4. ฝ้ายหนึ่งสีมีจำนวน **9** เส้น ฝ้ายห่าสีมีจำนวน **45** เส้น
5. ควรนำเส้นฝ้ายมาคล้องขาม้าวิ่งขาที่ **7** ด้าน **ขวามือ** ของผู้ปฏิบัติการเก็บฝ้าย เป็นลำดับแรก
6. การนับขาม้าวิ่งเป็นขาที่ **1** ควรนับจาก **ขาที่อยู่ติดกับตัว** ของผู้ปฏิบัติการเก็บฝ้าย
7. ควรคล้องเส้นฝ้ายกับขาม้าวิ่งด้านซ้ายมือขาที่ **6** เป็นขาที่ **1**
8. ไม้กลม ๆ ขนาดเท่าหลอดใหญ่ติดอยู่บนม้าวิ่งเรียกว่า **ขาม้าวิ่ง**
9. ประโยชน์ของขาม้าวิ่ง คือ **ใช้คล้องและยึดเส้นฝ้ายขณะปฏิบัติการเก็บฝ้าย**
10. ก่อนนำเส้นฝ้ายไปคล้องที่ขาม้าวิ่งทุกขาต้อง **เปลี่ยนมือ** ในการจับไม้ดึงเส้นฝ้าย

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 3

“ขั้นตอนปฏิบัติการเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูก”

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำตัวอักษรหน้าข้อความที่สัมพันธ์กันมาเขียนหน้าข้อ โดยนำความรู้จากเนื้อเรื่อง (ขั้นตอนปฏิบัติการเก็บฝ้าย) มาเป็นคำตอบ

ค. 1. ใช้สำหรับดึงเส้นฝ้ายทุกครั้ง	ก. คล้องเส้นฝ้ายกับขาม้าวงรีขาที่ 5 ด้านซ้ายมือ
ก. 2. ดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวงรีขาที่ 6 ด้านขวามือ	ข. มีเส้นฝ้ายจำนวนขาละ 45 เส้น
จ. 3. ลักษณะของการดึงเส้นฝ้ายระหว่างขาม้าวงรี	ค. ไม่ดึงเส้นฝ้าย
ข. 4. เส้นฝ้ายที่คล้องขาม้าวงรีแต่ละขาในแต่ละครั้ง	ง. เส้นฝ้าย 90 เส้น
ช. 5. ดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวงรีขาที่ 4 ด้านซ้ายมือ	จ. ดึงเส้นฝ้ายเป็นแนวเฉียงระหว่างขาม้าวงรีแต่ละขา
ง. 6. เส้นฝ้ายที่คล้องอยู่รอบขาม้าวงรีขาที่ 4 กับ ขาที่ 5 รวมกัน	ฉ. เป็นการสลับเส้นฝ้ายให้เป็นเส้นฝ้ายด้านบนกับเส้นฝ้ายด้านล่าง
ญ. 7. ดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวงรีขาที่ 2 ด้านซ้ายมือ	ช. เพื่อกำหนดระยะการเก็บฝ้าย
ช. 8. การเว้นไม่คล้องเส้นฝ้ายกับขาม้าวงรีขาที่ 2 ด้านขวามือ	ซ. ไปคล้องขาม้าวงรีขาที่ 4 ด้านขวามือ
ฉ. 9. การเก็บฝ้าย	ฌ. เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การเก็บฝ้าย
ณ. 10. การคั้นหูก	ญ. ไปคล้องขาม้าวงรีขาที่ 1 ด้านขวามือ

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 4

“ขั้นตอนปฏิบัติการเก็บฝ้ายหรือการคั้นนูก”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนหมายเลขเรียงลำดับขั้นตอนการดึงเส้นฝ้ายหน้าข้อ โดยนำความรู้จากเนื้อเรื่อง (ขั้นตอนปฏิบัติการเก็บฝ้าย) มาเป็นคำตอบ

- 4 ก. การดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวิ่งขาที่ 1 ด้านซ้ายมือพร้อมหลักม้าวิ่ง
- 2 ข. การแยกเส้นฝ้ายครั้งละ 2 เส้นไขว้ขาม้าวิ่ง
- 1 ค. การดึงเส้นฝ้ายจนเกือบจะถึงขาม้าวิ่งขาที่ 1 ด้านซ้ายมือ
- 3 ง. การขยับเส้นฝ้ายทั้ง 45 เส้นให้ตึงเสมอกัน
- 5 จ. การดึงเส้นฝ้ายจากขาม้าวิ่งขาที่ 3 ด้านซ้ายมือ
- 9 ฉ. เมื่อปฏิบัติการเก็บฝ้ายจนได้เส้นฝ้ายจำนวนมากต้องนับเส้นฝ้าย
- 6 ช. การดึงเส้นฝ้ายจนเกือบจะถึงขาม้าวิ่งขาที่ 3 ด้านซ้ายมือไปคล้องขาม้าวิ่งขาที่ 2 ด้านขวามือ
- 10 ซ. การนับเส้นฝ้ายจำนวน 40 เส้น เท่ากับ 1 ตอน ของซี่ฟืม
- 7 ฉ. การดึงเส้นฝ้ายไปคล้องขาม้าวิ่งทุกขาต้องดึงเส้นฝ้ายตามแนวเส้นฝ้ายที่มีอยู่แล้วจนกระทั่งถึงขาม้าวิ่งขาที่ 7
- 8 ญ. การดึงเส้นฝ้ายย้อนกลับจากขาม้าวิ่งขาที่ 7 ด้านขวามือ

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับการเก็บฝ้าย โดยนำความรู้จากเนื้อเรื่อง (ขั้นตอนปฏิบัติการเก็บฝ้าย) มาเป็นคำตอบ

1. วัสดุที่นำมาใช้ในการปฏิบัติการเก็บฝ้ายเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปคืออะไร
ตอบ ฝ้ายประดิษฐ์น้ำหนึ่งและปอฟาง
2. วัสดุที่ใช้แล้วสูญเปล่าในการเก็บฝ้ายคืออะไร
ตอบ ปอฟาง
3. ควรใช้ปอฟางสอดกันเส้นฝ้ายระหว่างขาม้าวิ่งกับอะไร
ตอบ หลักม้าวิ่ง
4. ขณะปฏิบัติการเก็บฝ้ายต้องคล้องเส้นฝ้ายกับอะไรเพื่อยึดเส้นฝ้าย
ตอบ ขาม้าวิ่ง
5. สิ่งที่ใช้กันเส้นฝ้ายด้านบนกับเส้นฝ้ายด้านล่างเรียกว่าอะไร
ตอบ หลักม้าวิ่ง
6. อะไรเป็นที่อยู่ของขาม้าวิ่งกับหลักม้าวิ่ง
ตอบ ม้าวิ่ง
7. เครื่องมือที่ใช้ในการตัดเส้นฝ้ายเรียกว่าอะไร
ตอบ กรรไกร
8. ต้องตัดเส้นฝ้ายระหว่างโงงกับม้าวิ่งจำนวนสี่และกี่เส้น
ตอบ 45 เส้น
9. ควรปลดเส้นฝ้ายทั้งหมดออกจากขาม้าวิ่งขาที่เท่าไรและด้านไหนเป็นลำดับแรก
ตอบ ขาที่ 6 ด้านขวามือ
10. การปลดเส้นฝ้ายออกจากขาม้าวิ่งมีลักษณะอย่างไร
ตอบ ลักษณะลูกโซ่

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระเพิ่มเติม (งานประดิษฐ์)
สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เรื่อง การเก็บฝ้ายหรือการคั้นหูก จำนวน 10 ข้อ

แบบทดสอบหลังเรียน
1. ก.
2. ค.
3. ง.
4. ก.
5. ก.
6. ค.
7. ข.
8. ข.
9. ง.
10. ข.

ภาคผนวก ฅ
เครื่องมือการประเมินผล

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้น
ที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ทับตัวอักษร ก. ข. ค. หรือ ง. หน้าข้อที่เป็นคำตอบ
ที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. เหตุผลสำคัญที่สุดที่มนุษย์ทอผ้าคือข้อใด

ก. ใช้ปกปิดและทำให้ร่างกายอบอุ่น	ค. ใช้ตกแต่งและทำความสะอาดบ้าน
ข. ใช้สวมใส่เพื่อทำให้ร่างกายสวยงาม	ง. ใช้แต่งร่างกายและประกอบพิธีกรรม
2. เครื่องนุ่งห่มของมนุษย์ทำมาจากอะไร

ก. ขนสัตว์และเส้นใยจากสัตว์	ค. ขนสัตว์ หนังสัตว์ และเส้นใยจากพืช
ข. หนังสัตว์และชิ้นส่วนของสัตว์	ง. เส้นใยจากพืช
3. การทอผ้าเกิดขึ้นมาเมื่อประมาณกี่ปี

ก. 7,000 ปี	ค. 9,000 ปี
ข. 8,000 ปี	ง. 10,000 ปี
4. เหตุใดผ้าที่ทอจากโรงงานจึงถือเป็นงาน
อุตสาหกรรม

ก. ใช้แรงงานคนจำนวนมาก ใช้ผ้ามาก	ค. ใช้เครื่องจักรทอผ้า ได้ผ้าน้อย
ข. ทอผ้าได้จำนวนมาก ใช้ผ้ามาก	ง. ใช้แรงงานคน เครื่องจักร รวมทั้งได้ผ้า จำนวนมาก
5. ผ้าทอมือคืองานประเภทใด

ก. งานศิลปกรรม	ค. งานศิลปหัตถกรรม
ข. งานศิลปวัฒนธรรม	ง. งานด้านสิ่งประดิษฐ์
6. การทอผ้าด้วยมือกลับมารุ่งเรืองอีกครั้ง
เพราะเหตุใด

ก. การพัฒนาวัตถุดิบในการทอผ้า	ค. การฟื้นตัวของสิ่งประดิษฐ์
ข. การประกวดสินค้า	ง. การฟื้นฟูงานหัตถกรรม
7. สินค้าประเภทผ้าทอที่สร้างชื่อเสียงให้
ประเทศไทยมากที่สุดคืออะไร

ก. ผ้าไหม	ค. ผ้าปานลินิน
ข. ผ้าฝ้าย	ง. ผ้าในลอน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ต่อ)

8. การฟื้นฟูสิ่งประดิษฐ์หัตถกรรม

ผลทางอ้อมที่เกิดขึ้นคือข้อใด

ก. มีคนทอผ้าเพื่อจำหน่ายมากขึ้น	ค. ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น
ข. คนรัก ภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย	ง. งานหัตถกรรมมีราคาแพงขึ้น

9. เดิมหมู่บ้านหนองกระทุ่มตั้งอยู่ในตำบลอะไร

ก. ปอกรู	ค. หนองกระทุ่ม
ข. ปอกรูวิทยา	ง. หนองอิงพิง

10. ข้อใดคือวัฒนธรรมของชนเผ่าลาวครั่ง

ก. การทอเสื่อ	ค. การจักสาน
ข. การทอผ้า	ง. การทำลูกไฟ

11. การทอผ้าคือข้อใด

ก. การนำเส้นด้ายมาเรียงให้เป็นผืนผ้า	ค. การนำเส้นด้ายมาสอดไขว้กันได้ตัวก็
ข. การนำเส้นด้ายมาสานขัดกันไปมาบนตัวก็	ง. การนำเส้นด้ายมาเรียงกันบนตัวก็

12. สิ่งที่ทำยทอดและปฏิบัติต่อกันมานาน ๑ เรียกว่าอะไร

ก. ประเพณี	ค. ศิลปะ
ข. วัฒนธรรม	ง. ขนบธรรมเนียม

13. ภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่มคือข้อใด

ก. ผ้าพันคอ ผ้าซิ่น	ค. ผ้าขาวม้า ผ้าห่าสี
ข. ผ้าคลุมไหล่ ผ้าใยแก้ว	ง. ผ้าสะไบ ผ้าปานลินิน

14. ข้อใดเป็นการความรักและความภูมิใจในท้องถิ่น

ก. กรองเผยแพร่ผ้าทอโบราณผ่านทางอินเทอร์เน็ต	ค. ก้านสะสมผ้าทอโบราณไว้มาก
ข. กรังชอบดูการทอผ้าด้วยกี่โบราณ	ง. ก้อยเห็นผ้าทอโบราณในตู้เสื้อผ้า

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ต่อ)

15. อุปกรณ์ใดบ้างเหมาะสมใช้ดัดน้ำข้าว
- ก. กรรไกร ไม้ไขว้ ไม้ดึงเส้นฝ้าย
- ข. กง หลา หลอดใหญ่ข้อใดคือประโยชน์
- ค. ฟืม กระสวย ไม้เกี่ยวเส้นฝ้าย
- ง. หม้อ ทัพพี เต้าแก๊ส
16. อุปกรณ์ใดใช้ทำให้เส้นฝ้ายติดกัน
- ก. ฟืม
- ข. กง
- ค. ไม้ไขว้
- ง. หลา
17. ข้อใดเป็นหน้าที่ของกระสวย
- ก. ทำให้เส้นฝ้ายตึงเสมอกัน
- ข. ทำให้เส้นฝ้ายติดกันแน่น
- ค. ทำให้เส้นฝ้ายเรียงสลับที่กัน
- ง. ทำให้เส้นฝ้ายพุ่งขวางกัน
18. ข้อใดเป็นการเรียงลำดับขั้นตอนการทอผ้าได้ถูกต้อง
- ก. การตากฝ้าย การดัดน้ำข้าว การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า และการเก็บฝ้าย
- ข. การดัดน้ำข้าว การตากฝ้าย การเก็บฝ้าย และการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า
- ค. การดัดน้ำข้าว การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า การตากฝ้าย และการเก็บฝ้าย
- ง. การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า การเก็บฝ้าย การตากฝ้าย และการดัดน้ำข้าว
19. ข้อใดคือการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่
- ก. คล่องฝ้ายกับกง หมุนหลา เลื่อนฝ้ายพันหลอด
- ข. ตักน้ำใส่หม้อ ละลายแป้ง คนน้ำแป้ง
- ค. แบ่งน้ำข้าว จุ่มฝ้ายในน้ำข้าว บิดฝ้าย
- ง. เตรียมเขา แยกฝ้าย ร้อยฝ้ายเข้าเขา
20. ฝ้ายเส้นยืนผ่านกระบวนการทอผ้ากี่ขั้นตอน
- ก. 6 ขั้นตอน
- ข. 8 ขั้นตอน
- ค. 10 ขั้นตอน
- ง. 12 ขั้นตอน
21. ข้อใดเป็นการทอผ้าขั้นตอนที่ 10
- ก. แยกเส้นเขา สอดฝ้ายเข้าเขา ดึงฝ้าย
- ข. จับฝ้าย คล่องฝ้าย ดึงฝ้ายเข้าซี่ฟืม
- ค. เขี่ยบที่บังคับเขา พุ่งกระสวย ดึงฝ้าย
- ง. คล่องฝ้ายกับก่ ดึงฝ้าย สอดไม้ไขว้
22. ผืนผ้าทอมีตำหนิเพราะอะไร
- ก. กระสวยพุ่งชนฝ้ายเส้นพุ่ง
- ข. กระสวยพุ่งชนเส้นฝ้ายขาด
- ค. กระสวยพุ่งผ่านเส้นฝ้ายเส้นยืน
- ง. กระสวยพุ่งผ่านเส้นฝ้ายขาด

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ต่อ)

23. ผลงานของใครดีที่สุด

ก. ดาทอผ้าได้คล้องแคล้วและไม่ต่อ
เส้นฝ้ายที่ขาด

ข. แต่งทอผ้าโดยให้ฝ้ายเส้นพุ่งสลับกัน
ฝ้ายเส้นยืนเรียบร้อยและติดกันแน่น

24. ข้อใดทำให้เกิดผลงานที่ดี

ก. ความรู้ ความสามารถในการทำงาน

ข. ความรู้ ความชำนาญในการทำงาน

ในการทำงาน

25. เหตุใดต้องคิดราคาต้นทุนการผลิต

ก. เพื่อกำหนดราคาขาย

ข. เพื่อกำหนดราคาการผลิต

ค. ก้อยทอผ้าเป็นผืนผ้าและมีตำหนิ
บ้างเล็กน้อย

ง. สีนทอผ้าอย่างรวดเร็วและเส้นฝ้ายห่าง
เป็นบางตอน

ค. ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน

ง. ความคล่องแคล่วในการทำงาน

26. ไหมขายผ้าผืนละ 200 บาทจากต้นทุน
10 ผืน ราคา 1,800 บาท ไหมขายผ้าได้กำไร
กี่บาท

ก. 10 บาท

ข. 20 บาท

ค. 30 บาท

ง. 40 บาท

27. ข้อใดเป็นการช่วยจัดการกับผลผลิต
ให้เพื่อน

ก. ไกรนำผ้าที่ป่าทอไปตัดเสื้อ

ข. เพรณำผ้าที่ยายทอไปจัดนิทรรศการ

28. ใครนำผลงานที่ตนทำไปใช้ประโยชน์จริง

ก. ศิราทอผ้าขาวม้าและนำไปตัดเสื้อใส่

ข. จิราตัดเสื้อจากผ้าขาวม้าที่เพื่อนให้

29. ใครคือผู้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ก. ใจเก็บและจัดแสดงผลงานผ้าทอ
ทุกวันพุธ

ข. สร้อยช่วยยายจัดและเก็บผ้าทอเป็น
ประจำ

ค. พรูนำผ้าที่ทอไปตัดผ้ากันเปื้อน

ง. พริ่งนำผ้าที่พรทอไปฝากยาย

ค. ศิรินำผ้าขาวม้าของแม่ไปให้เพื่อน

ง. ศลินำเสื้อที่ซื้อด้วยตนเองไปจำหน่าย

ค. กุลดาตุและชอบผ้าทอลายน้ำไหล

ง. สมานจัดและเก็บผ้าทอโบราณไว้ในตู้

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ต่อ)

30. ข้อใดคือการสืบสานการทอผ้า

ก. การดูแลเรื่องงานทอผ้าของหมู่บ้าน

ค. การทอผ้าขาวม้าห้าสี

ข. การนำผ้าทอของหมู่บ้านไปจำหน่าย

ง. การตัดเย็บเสื้อผ้าจากผ้าทอห้าสี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ 1	ก.	ข้อ 16	ก.
ข้อ 2	ค.	ข้อ 17	ข.
ข้อ 3	ค.	ข้อ 18	ข.
ข้อ 4	ง.	ข้อ 19	ก.
ข้อ 5	ค.	ข้อ 20	ค.
ข้อ 6	ง.	ข้อ 21	ค.
ข้อ 7	ก.	ข้อ 22	ข.
ข้อ 8	ข.	ข้อ 23	ข.
ข้อ 9	ก.	ข้อ 24	ข.
ข้อ 10	ข.	ข้อ 25	ก.
ข้อ 11	ข.	ข้อ 26	ข.
ข้อ 12	ข.	ข้อ 27	ง.
ข้อ 13	ค.	ข้อ 28	ก.
ข้อ 14	ก.	ข้อ 29	ก.
ข้อ 15	ง.	ข้อ 30	ค.

ตารางวิเคราะห์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม
สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

ที่	เรื่อง	ความจำ ข้อที่	เข้าใจ ข้อที่	นำไปใช้ ข้อที่	วิเคราะห์ ข้อที่	สังเคราะห์ ข้อที่	ประเมิน ค่า ข้อที่
1.	ความสำคัญของผ้า				1.		
2.	ความเป็นมาของการทอผ้า	3, 5, 6, 7, 9, 10, 12.			4.	2.	
3.	ความรู้ความเข้าใจ ในการทอผ้า (ความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ ของการทอผ้า การเลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือ ขั้นตอนการทอผ้า กระบวนการ การทอผ้าตามขั้นตอน จนเกิดเป็นผลงาน คือ ผ้าทอ)	16, 19, 22, 24.	11, 13, 14, 17.		8, 15, 18, 19, 21.	20, 23.	
4.	การวัดและประเมินผล			24.			23.
5.	การคิดราคาต้นทุนการผลิต		25.	26.			
6.	การจัดการกับผลผลิต		27.	28.			
7.	การอนุรักษ์และการสืบสาน การทอผ้า		29, 30.				

แบบการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
การพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม
สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าแบบทดสอบแต่ละข้อสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดให้หรือไม่ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนพิจารณาที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดระดับความคิดเห็น ดังนี้

- +1 คะแนน หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 คะแนน หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 คะแนน หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+ 1	0	-1
บอกความสำคัญของผ้าได้	1. เหตุผลสำคัญที่สุดที่มนุษย์ทอผ้าคือข้อใด ก. ใช้ปกปิดและทำให้ร่างกายอบอุ่น ข. ใช้สวมใส่เพื่อทำให้ร่างกายสวยงาม ค. ใช้ตกแต่งและทำความสะอาดบ้าน ง. ใช้แต่งร่างกายและประกอบพิธีกรรม 2. เครื่องนุ่งห่มของมนุษย์ทำมาจากอะไร ก. ขนสัตว์และเส้นใยจากสัตว์ ข. หนังสัตว์และชิ้นส่วนของสัตว์ ค. ขนสัตว์ หนังสัตว์ และเส้นใยจากพืช ง. เส้นใยจากพืช			
บอกความเป็นมาของการทอผ้าได้	3. การทอผ้าเกิดขึ้นมาเมื่อประมาณกี่ปี ก. 7,000 ปี ข. 8,000 ปี ค. 9,000 ปี ง. 10,000 ปี 4. เหตุใดผ้าที่ทอจากโรงงานจึงถือเป็นงานอุตสาหกรรม ก. ใช้แรงงานคนจำนวนมาก ใช้ผ้ามาก ข. ทอผ้าได้จำนวนมาก ใช้คนน้อย ค. ใช้เครื่องจักรทอผ้า ได้ผ้าน้อย ง. ใช้แรงงานคน เครื่องจักร รวมทั้งได้ผ้าจำนวนมาก 5. ผ้าทอมือคืองานประเภทใด ก. งานศิลปกรรม ข. งานศิลปวัฒนธรรม ค. งานศิลปหัตถกรรม ง. งานด้านสิ่งประดิษฐ์			

แบบการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+ 1	0	-1
	<p>6. การทอผ้าด้วยมือกลับมารุ่งเรืองอีกครั้ง เพราะเหตุ</p> <p>ก. การพัฒนาวัตถุดิบในการทอผ้า</p> <p>ข. การประกวดสินค้า</p> <p>ค. การฟื้นตัวของสิ่งประดิษฐ์</p> <p>ง. การฟื้นฟูงานหัตถกรรม</p> <p>7. สินค้าประเภทผ้าทอที่สร้างชื่อเสียง ให้ประเทศไทยมากที่สุดคืออะไร</p> <p>ก. ผ้าไหม</p> <p>ข. ผ้าฝ้าย</p> <p>ค. ผ้าป่านลินิน</p> <p>ง. ผ้าไนลอน</p> <p>8. การฟื้นฟูสิ่งประดิษฐ์หัตถกรรม ผลทางอ้อมที่เกิดขึ้นคือข้อใด</p> <p>ก. มีคนทอผ้าเพื่อจำหน่ายมากขึ้น</p> <p>ข. คนรัก ภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็น ไทย</p> <p>ค. ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น</p> <p>ง. งานหัตถกรรมมีราคาแพงขึ้น</p>			
<p>มีความรู้ความเข้าใจ ในการทอผ้า</p> <p>- บอกประวัติหมู่บ้าน หนองกระทุ่มได้</p>	<p>9. เดิมหมู่บ้านหนองกระทุ่มตั้งอยู่ในตำบล อะไร</p> <p>ก. บ่อกรู</p> <p>ข. บ่อกรูวิทยา</p> <p>ค. หนองกระทุ่ม</p> <p>ง. หนองอิงพิง</p>			

แบบการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+ 1	0	-1
- บอกความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ ของการทอผ้าได้	<p>10. ข้อใดคือวัฒนธรรมของชนเผ่าลาวครั้ง</p> <p>ก. การทอเสื่อ</p> <p>ข. การทอผ้า</p> <p>ค. การจักสาน</p> <p>ง. การทำลูกไฟ</p> <p>11. การทอผ้าคือข้อใด</p> <p>ก. การนำเส้นด้ายมาเรียงให้เป็นผืนผ้า</p> <p>ข. การนำเส้นด้ายมาสานขัดกันไปมาบนตัวกี่</p> <p>ค. การนำเส้นด้ายมาสอดไขว่กันได้ตัวกี่</p> <p>ง. การนำเส้นด้ายมาเรียงกันบนตัวกี่</p> <p>12. สิ่งที่ถ่ายทอดและปฏิบัติสืบต่อกันมานาน ๆ เรียกว่าอะไร</p> <p>ก. ประเพณี</p> <p>ข. วัฒนธรรม</p> <p>ค. ศิลปะ</p> <p>ง. ขนบธรรมเนียม</p> <p>13. ภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่มคือข้อใด</p> <p>ก. ผ้าพันคอ ผ้าซิ่น</p> <p>ข. ผ้าคลุมไหล่ ผ้าโยแก้ว</p> <p>ค. ผ้าขาวม้า ผ้าห้ำสี</p> <p>ง. ผ้าสะไบ ผ้าปานลินิน</p>			

แบบการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+ 1	0	-1
- เลือก ใช้ เก็บ บำรุงรักษา เครื่องมือได้	<p>14. ข้อใดเป็นการความรักและความภูมิใจ ในท้องถิ่น</p> <p>ก. กรองเผยแพร่ผ้าทอโบราณผ่าน ทางอินเทอร์เน็ต</p> <p>ข. กริ่งขอบดูการทอผ้าด้วยกี่โบราณ</p> <p>ค. ก้านสะสมผ้าทอโบราณไว้มาก</p> <p>ง. ก้อยเห็นผ้าทอโบราณในตู้เสื้อผ้า</p> <p>15. อุปกรณ์ใดบ้างเหมาะสมใช้ดัดน้ำข้าว</p> <p>ก. กรรไกร ไม้ไขว้ ไม้ตั้งเส้นฝ้าย</p> <p>ข. กง หลา หลอดใหญ่</p> <p>ค. ฟืม กระสวย ไม้เกี่ยวเส้นฝ้าย</p> <p>ง. หม้อ ทัพพี เต้าแก๊ส</p> <p>16. อุปกรณ์ใดใช้ทำให้เส้นฝ้ายติดกัน</p> <p>ก. ฟืม</p> <p>ข. กง</p> <p>ค. ไม้ไขว้</p> <p>ง. หลา</p> <p>17. ข้อใดเป็นหน้าที่ของกระสวย</p> <p>ก. ทำให้เส้นฝ้ายตึงเสมอกัน</p> <p>ข. ทำให้เส้นฝ้ายติดกันแน่น</p> <p>ค. ทำให้เส้นฝ้ายเรียงสลับที่กัน</p> <p>ง. ทำให้เส้นฝ้ายพุ่งขวางกัน</p>			

แบบการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+ 1	0	-1
- บอกขั้นตอนการทอผ้าได้ และปฏิบัติการทอผ้าตาม ขั้นตอนกระทั่งเกิดเป็นผลงาน คือ ผ้าทอ	<p>18. ข้อใดคือการเรียงลำดับขั้นตอนการทอผ้าถูกต้อง</p> <p>ก. การตากฝ้าย การดมน้ำข้าว การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า และการเก็บฝ้าย</p> <p>ข. การดมน้ำข้าว ตากฝ้าย เก็บฝ้ายและทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า</p> <p>ค. การดมน้ำข้าว การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า การตากฝ้าย และการเก็บฝ้าย</p> <p>ง. การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า การเก็บฝ้าย การตากฝ้าย และการดมน้ำข้าว</p> <p>19. ข้อใดคือการปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่</p> <p>ก. คล้องฝ้ายกับกง หมุนหลา เลื่อนฝ้ายพันหลอด</p> <p>ข. ดักน้ำใส่หม้อ ละลายแป้ง คนน้ำแป้ง</p> <p>ค. แบ่งน้ำข้าว จุ่มฝ้ายในน้ำข้าว บิดฝ้าย</p> <p>ง. เตรียมเขา แยกฝ้าย ร้อยฝ้ายเข้าเขา</p> <p>20. ฝ้ายเส้นยืนผ่านกระบวนการทอผ้ากี่ขั้นตอน</p> <p>ก. 6 ขั้นตอน</p> <p>ข. 8 ขั้นตอน</p> <p>ค. 10 ขั้นตอน</p> <p>ง. 12 ขั้นตอน</p>			

แบบการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+ 1	0	-1
วัดและประเมินผลได้	<p>21. ข้อใดเป็นการทอผ้าชั้นตอนที่ 10</p> <p>ก. แยกเส้นเขา สอดฝ้ายเข้าเขา ดึงฝ้าย</p> <p>ข. จับฝ้าย คล้องฝ้าย ดึงฝ้ายเข้าซี่พิมพ์</p> <p>ค. เขี่ยบที่บังคับเขา พุงกระสวย</p> <p>ดึงฝ้าย</p> <p>ง. คล้องฝ้ายกับก็ ดึงฝ้าย สอดไม้ไขว้</p> <p>22. ผืนผ้าทอมี่ตำหนิเพราะอะไร</p> <p>ก. กระสวยพุงชนฝ้ายเส้นพุง</p> <p>ข. กระสวยพุงชนเส้นฝ้ายขาด</p> <p>ค. กระสวยพุงผ่านเส้นฝ้ายเส้นอื่น</p> <p>ง. กระสวยพุงผ่านเส้นฝ้ายขาด</p> <p>23. ผลงานของใครดีที่สุดใน</p> <p>ก. ตาทอผ้าได้คล้องแคส่วและไม่ต่อเส้นฝ้ายที่ขาด</p> <p>ข. แต่งทอผ้าโดยให้ฝ้ายเส้นพุงสลับกันฝ้ายเส้นอื่นเรียบร้อยและติดกันแน่น</p> <p>ค. ก้อยทอผ้าเป็นผืนผ้าและมีตำหนิบ้างเล็กน้อย</p> <p>ง. สีนทอผ้าอย่างรวดเร็วและเส้นฝ้ายห่างเป็นบางตอน</p> <p>24. ข้อใดทำให้เกิดผลงานที่ดี</p> <p>ก. ความรู้ ความสามารถในการทำงาน</p> <p>ข. ความรู้ ความชำนาญในการทำงาน</p> <p>ค. ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน</p> <p>ง. ความคล่องแคล่วในการทำงาน</p>			

แบบการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+ 1	0	-1
คิดราคาต้นทุนการผลิตได้	<p>25. เหตุใดต้องคิดราคาต้นทุนการผลิต</p> <p>ก. เพื่อกำหนดราคาขาย</p> <p>ข. เพื่อกำหนดราคาการผลิต</p> <p>ค. เพื่อกำหนดราคาดอกเบี้ย</p> <p>ง. เพื่อกำหนดการคิดราคาต้นทุน</p> <p>26. โหมขายผ้าผืนละ 200 บาท จากต้นทุน 10 ผืน ราคา 1,800 บาท โหมขายผ้าได้กำไร ผืนละกี่บาท</p> <p>ก. 10 บาท</p> <p>ข. 20 บาท</p> <p>ค. 30 บาท</p> <p>ง. 40 บาท</p>			
จัดการกับผลผลิตได้	<p>27. ข้อใดเป็นการช่วยจัดการกับผลผลิตให้เพื่อน</p> <p>ก. โกรนนำผ้าที่ป่าทอไปตัดเสื้อ</p> <p>ข. เพรานำผ้าที่ยายทอไปจัดนิทรรศการ</p> <p>ค. พรู้นำผ้าที่ทอไปตัดผ้ากันเปื้อน</p> <p>ง. ฟริง้นำผ้าที่พรทอไปฝากยาย</p> <p>28. ใครนำผลงานที่ตนทำไปใช้ประโยชน์จริง</p> <p>ก. ศิราทอผ้าขาวม้าและนำไปตัดเสื้อใส่</p> <p>ข. จิราตัดเสื้อจากผ้าขาวม้าที่เพื่อนให้</p> <p>ค. ศิรีนำผ้าขาวม้าของแม่ไปให้เพื่อน</p> <p>ง. ศลินำเสื้อที่ซื้อด้วยตนเองไปจำหน่าย</p>			

แบบการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+ 1	0	-1
การอนุรักษ์และการสืบสาน การทอผ้า	<p>29. ใครคือผู้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>ก. ใจเก็บและจัดแสดงผลงานผ้าทอ ทุกวันพุธ</p> <p>ข. สร้อยช่วยยายจัดและเก็บผ้าทอ เป็นประจำ</p> <p>ค. กุลดาตุและชอบผ้าทอลายน้ำไหล</p> <p>ง. สมานจัดและเก็บผ้าทอโบราณไว้ในตู้</p> <p>30. ข้อใดคือการสืบสานการทอผ้า</p> <p>ก. การดูแลเรื่องงานทอผ้าของหมู่บ้าน</p> <p>ข. การนำผ้าทอของหมู่บ้านไปจำหน่าย</p> <p>ค. การทอผ้าขาวม้าห้าสี</p> <p>ง. การตัดเย็บเสื้อจากผ้าทอห้าสี</p>			

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง

**แบบสรุปการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน (ต่อ)**

รายการตรวจสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC
	1	2	3	4	5	
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ข้อที่ 28	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ข้อที่ 29	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ข้อที่ 30	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
รวมเฉลี่ย	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00

มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ตารางแสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ	ความยากง่าย (p)	อำนาจจำแนก (r)	ข้อ	ความยากง่าย (p)	อำนาจจำแนก (r)
1.	0.64	0.67	16.	0.45	0.67
2.	0.56	0.53	17.	0.41	0.54
3.	0.45	0.41	18.	0.58	0.62
4.	0.55	0.65	19.	0.55	0.61
5.	0.31	0.55	20.	0.58	0.68
6.	0.44	0.57	21.	0.41	0.39
7.	0.50	0.53	22.	0.39	0.40
8.	0.45	0.52	23.	0.32	0.83
9.	0.49	0.38	24.	0.42	0.41
10.	0.75	0.54	25.	0.37	0.33
11.	0.33	0.48	26.	0.46	0.41
12.	0.73	0.60	27.	0.46	0.48
13.	0.45	0.68	28.	0.44	0.48
14.	0.61	0.49	29.	0.33	0.48
15.	0.37	0.63	30.	0.27	0.34

เกณฑ์การประเมินผลงานผ้าทอของนักเรียน
หลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

รายการประเมิน	คะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ผลงานประดิษฐ์ เรียบง่าย	ผลงานทุกส่วน ประดิษฐ์ เรียบง่าย ดีมาก	ผลงานทุกส่วน ประดิษฐ์ เรียบง่ายดี	ผลงานทุกส่วน ประดิษฐ์ เรียบง่าย	ผลงาน ประดิษฐ์	ผลงานทุกส่วน ไม่ประดิษฐ์ ไม่เรียบง่าย
ผลงานสะอาด แข็งแรง	ผลงานที่ทำ สะอาด แข็งแรง ใช้งาน ได้ดีมาก	ผลงานที่ทำ สะอาด แข็งแรง ใช้งาน ได้ดี	ผลงานที่ทำ สะอาด แข็งแรง ใช้งานได้	ผลงานที่ทำ สกปรก แข็งแรง ใช้งานได้	ผลงานที่ทำ สกปรก เลอะเทอะ ไม่แข็งแรง ใช้งานไม่ได้
ผลงานนำไปใช้ ประโยชน์ได้จริง	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ ประโยชน์ ได้จริงตาม วัตถุประสงค์ ดีมาก	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ ประโยชน์ ได้จริงตาม วัตถุประสงค์ ดี	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ ประโยชน์ ได้จริงตาม วัตถุประสงค์	ผลงานที่ทำ นำไปใช้ ประโยชน์ ได้จริงตาม วัตถุประสงค์ แต่มีปัญหา ต้องแก้ไข	ผลงานที่ทำ ไม่สามารถ นำไปใช้ ประโยชน์ ได้จริงตาม วัตถุประสงค์

เกณฑ์การประเมินผลงานผ้าทอของนักเรียน (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนด	ทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนดและงานที่ทำถูกต้อง	ทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนดและงานที่ทำมีการแก้ไขบ้างเล็กน้อย	ทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนดและงานที่ทำผิดมีการแก้ไขมาก	ทำงานไม่เสร็จในเวลาที่กำหนดแต่เลยเวลาไปเล็กน้อยและงานที่ทำผิดมีการแก้ไขมาก	ทำงานไม่เสร็จในเวลาที่กำหนดและไม่แก้ไขงานที่ทำผิด

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

คะแนน	ระดับคุณภาพ
18 – 20	ดี
16 – 17	พอใช้
1 – 15	ปรับปรุง

เกณฑ์ผ่านการประเมิน ร้อยละ 80.00 คือ คะแนน 16 - 20

แบบการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบการประเมินผลงานผ้าทอของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดพิจารณารายการประเมิน และให้คะแนนความสอดคล้องของแบบการประเมิน ผลงานผ้าทอกับการพัฒนาหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องระดับความคิดเห็นซึ่งเป็นคะแนนของแบบประเมินในแต่ละข้อ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบการประเมินผลงานผ้าทอสอดคล้องกับหลักสูตร

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบการประเมินผลงานผ้าทอสอดคล้องกับหลักสูตร

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบการประเมินผลงานผ้าทอไม่สอดคล้องกับหลักสูตร

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับ ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	ผลงานประณีต สะอาดเรียบร้อย
2.	ผลงานแข็งแรง คงทน
3.	ผลงานนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง
4.	ทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนด

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง

แบบการประเมินเจตคติต่อการเรียน

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบการประเมินนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียน นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรก็ตอบไปตามความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน คำตอบที่ดีที่สุดคือคำตอบที่เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของนักเรียนเอง
2. แบบการประเมินเจตคตินี้จะไม่มีผลกระทบต่อคะแนนของนักเรียน ขอให้นักเรียนสบายใจได้ และตอบให้ตรงกับความรู้สึกจริงของนักเรียนให้มากที่สุด
3. การตอบแบบการประเมินให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่มีคำว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพียงข้อละ 1 คำตอบเท่านั้น

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
0	การทอผ้าควรจัดให้เรียนเพราะเรียนแล้วสบายใจ	✓				
00	การเรียนการทอผ้าเป็นเรื่องน่าเบื่อมากที่สุด					✓

ข้อ 0 แสดงว่านักเรียนมีความรู้สึกเห็นด้วยกับข้อความนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงเขียนเครื่องหมาย ลงในช่องเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อ 00 แสดงว่านักเรียนมีความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับข้อความนี้ จึงใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

**แบบการประเมินเจตคติต่อการเรียนตามหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่น
บ้านหนองกระทุ่ม**

ที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่าง
1	การเรียนทอผ้าเป็นเรื่องท้าทายให้แสดงความสามารถ					
2	การเรียนทอผ้าเป็นเรื่องไร้สาระ ไม่ควรจัดให้เรียน					
3	การเรียนทอผ้าทำให้เสียเวลาเรียนวิชาอื่น					
4	เมื่อถึงชั่วโมงเรียนทอผ้าข้าพเจ้าอยากจะออกจากห้องเรียน					
5	การเรียนทอผ้าเป็นสิ่งที่น่าเบื่อมากที่สุด					
6	การทอผ้าตามภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นเรื่องดีงาม					
7	ข้าพเจ้าชอบทอผ้าเพราะทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
8	ข้าพเจ้าชอบเรียนทอผ้าเพราะช่วยสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น					
9	ความรักความสามัคคีในหมู่คณะเกิดจากการเรียนทอผ้าเป็นกลุ่ม ๆ					
10	ข้าพเจ้ารู้สึกเสียดายถ้าถึงชั่วโมงเรียนแล้วไม่ได้เรียนทอผ้า					
11	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจและชื่นชมผลงานผ้าทอของตนเอง					
12	ผ้าทอบ้านหนองกระทุ่มสีสดใสแล้วภูมิใจ					
13	ข้าพเจ้ามีความสุขในการจัดเรียงสีเส้นฝ้ายให้สวยงาม					
14	ข้าพเจ้าชอบดูการทอผ้าสายตีนจก					
15	มีเวลาว่างมาก ๆ ไปเรียนทอผ้าจะทำให้รู้สึกหายใจ					
16	นักเรียนสนุกกับการลงมือปฏิบัติการทอผ้าจริงด้วยตนเอง					
17	การทอผ้าและใช้ผ้าทอช่วยอนุรักษ์ผ้าไทยของเรา					
18	เป็นเรื่องดี เมื่อคนไทยหันมานิยมใช้ผ้าทอมือกันอีก					
19	การเรียนทอผ้าทำให้ได้ผลงานผ้าทอน่าชื่นชมมาก					
20	นักเรียนชอบเรียนการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม					

แบบการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของการประเมินเจตคติต่อการเรียน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาเกี่ยวกับแบบการประเมินเจตคติต่อการเรียน และให้คะแนนความสอดคล้องของแบบการประเมินเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนตามหลักสูตรการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นซึ่งเป็นคะแนนของแบบการประเมินในแต่ละข้อ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบการประเมินเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนมีความสอดคล้องกับหลักสูตร

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบการประเมินเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนมีความสอดคล้องกับหลักสูตร

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบการประเมินเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนไม่มีความสอดคล้องกับหลักสูตร

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับ ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	การเรียนการสอนทอผ้าเป็นเรื่องท้าทาย ให้แสดงความสามารถ
2.	การเรียนทอผ้าเป็นเรื่องไร้สาระ ไม่ควร จัดให้เรียน
3.	การเรียนทอผ้าทำให้เสียเวลาเรียนวิชาอื่น
4.	เมื่อถึงชั่วโมงเรียนทอผ้า ข้าพเจ้า อยากจะออกจากห้องเรียน
5.	การเรียนทอผ้าเป็นสิ่งที่น่าเบื่อมากที่สุด
6.	การทอผ้าตามภูมิปัญญาท้องถิ่น บ้านหนองกระทุ่มเป็นเรื่องดีงาม
7.	ข้าพเจ้าชอบทอผ้าเพราะทำให้เกิด ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
8.	ข้าพเจ้าชอบเรียนทอผ้าเพราะช่วยสืบสาน ภูมิปัญญาท้องถิ่น
9.	ความรักความสามัคคีในหมู่คณะเกิดจาก การเรียนทอผ้าเป็นกลุ่ม ๆ
10.	ข้าพเจ้ารู้สึกเสียดายถ้าถึงชั่วโมงแล้ว ไม่ได้เรียนทอผ้า

แบบการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับ ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
11.	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจและชื่นชมผลงานผ้าทอ ของตนเอง
12.	ผ้าทอบ้านหนองกระทุ่มสีสดใสแล้วภูมิใจ
13.	ข้าพเจ้ามีความสุขในการจัดเรียงสีเส้นฝ้าย ให้สวยงาม
14.	ข้าพเจ้าชอบดูการทอผ้าลายตีนจก
15.	มีเวลาว่างมาก ๆ ไปเรียนทอผ้าจะทำให้ หายเหงา
16.	นักเรียนสนุกกับการลงมือปฏิบัติการทอผ้า จริงด้วยตนเอง
17.	การทอผ้าและใช้ผ้าทอช่วยอนุรักษ์ผ้าไทย ของเรา
18.	เป็นเรื่องดีเมื่อคนไทยหันมานิยมใช้ผ้า ทอมือกันอีก
19.	การเรียนทอผ้าทำให้ได้ผลงานผ้าทอ น่าชื่นชมมาก

แบบการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นการประเมิน	ระดับ ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
20.	นักเรียนชอบเรียนการทอผ้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่ม			

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แบบสรุปการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินเจตคติต่อการเรียน

รายการตรวจสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC
	1	2	3	4	5	
1. การเรียนการทอผ้าเป็นเรื่องท้าทายให้แสดงความสามารถ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2. การเรียนทอผ้าเป็นเรื่องไร้สาระ ไม่ควรจัดให้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3. การเรียนทอผ้าทำให้เสียเวลาเรียนวิชาอื่น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4. เมื่อถึงชั่วโมงเรียนทอผ้า ข้าพเจ้าอยากจะออกจากห้องเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5. การเรียนทอผ้าเป็นสิ่งที่น่าเบื่อมากที่สุด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
6. การทอผ้าตามภูมิปัญญาท้องถิ่นบ้านหนองกระทุ่มเป็นเรื่องดีงาม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
7. ข้าพเจ้าชอบทอผ้าเพราะทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
8. ข้าพเจ้าชอบเรียนทอผ้าเพราะช่วยสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
9. ความรักความสามัคคีในหมู่คณะเกิดจากการเรียนทอผ้าเป็นกลุ่ม ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
10. ข้าพเจ้ารู้สึกเสียดายถ้าถึงชั่วโมงแล้วไม่ได้เรียนทอผ้า	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
11. ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจและชื่นชมผลงานผ้าทอของตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
12. ผ้าทอบ้านหนองกระทุ่มสีสดใสแล้วภูมิใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
13. ข้าพเจ้ามีความสุขในการจัดเรียงสีเส้นฝ้ายให้สวยงาม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
14. ข้าพเจ้าชอบดูการทอผ้าสายตีนจก	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
15. มีเวลาว่างมาก ๆ ไปเรียนทอผ้าจะทำให้หายเหงา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
16. นักเรียนสนุกกับการลงมือปฏิบัติการทอผ้าจริงด้วยตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
17. การทอผ้าและใช้ผ้าทอช่วยอนุรักษ์ผ้าไทยของเรา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
18. เป็นเรื่องดีเมื่อคนไทยหันมานิยมใช้ผ้าทอมือกันอีก	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ภาคผนวก ญ
รายนามผู้ให้ข้อมูลในการสร้างหลักสูตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

รายนามนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2

ชื่อ - ชื่อสกุล		ช่วงชั้นที่ 2	โรงเรียน
1. เด็กชายกิตติธัช	น้ำทิพย์	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
2. เด็กหญิงน้ำทิพย์	พุ่มจำปา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
3. เด็กหญิงสุกัญญา	สร้อยเกษตร	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
4. เด็กหญิงปวีณา	เนียมหอม	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
5. เด็กหญิงปิยากร	เชียงดี	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
6. เด็กชายจิรายุ	ภาพักดี	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
7. เด็กชายภาคภูมิ	กันโต	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
8. เด็กหญิงอออนุมา	ชมภูพฤษ์	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
9. เด็กชายเจตริน	ภาพักดี	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
10. เด็กชายกิจจา	ศรีเดช	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
11. เด็กชายอนุชา	ม่วงงาม	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
12. เด็กหญิงสุริกุล	น้ำแก้ว	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
13. เด็กชายธนกรณ	แก่นโกมล	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
14. เด็กชายศุภกิตต์	จ้อยเปี่ยม	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
15. เด็กหญิงพรนภา	รอดทอง	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
16. เด็กชายพิภพ	ราชธานี	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
17. เด็กชายธนสรณ์	แช่ลี	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
18. เด็กชาย วรัญญ	ระโหลฐาน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
19. เด็กชายอเนชา	สิกขา	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
20. เด็กหญิงกัลยรัตน์	ภาพักดี	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
21. เด็กหญิงนงนภัส	ธัญญเจริญ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
22. เด็กหญิงปภัสสร	ภาพักดี	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
23. เด็กหญิงชุตिकाญจน์	มาลัย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
24. เด็กหญิงสุชาดา	ประทุมทอง	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
25. เด็กหญิงน้ำฝน	สุขหมั่น	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
26. เด็กหญิงวิชุดา	เงินแถบ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
27. เด็กหญิงรมณีย์	ภาพักดี	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม

รายนามนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง (ต่อ)

ชื่อ - ชื่อสกุล		ช่วงชั้น	โรงเรียน
28. เด็กหญิงสุธาร์ตน์	บุญมหันต์	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
29. เด็กหญิงสุรัตนา	ภาพักดี	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม
30. เด็กชายวรพงษ์	วรรณทอง	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม

ภาคผนวก ก
ภาพประกอบการพัฒนาหลักสูตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาพการสนทนากลุ่ม

ภาพการสอนการทอผ้าภาคปฏิบัติ

การสาธิตการขึงเส้นฝ้ายรอบตัวหลา เพื่อใช้ทลบบนเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่

การสาธิตการเก็บฝ้ายหรือการคั่นหูกร่วมกับนักเรียนอาสาสมัคร

การให้คำแนะนำการเคลื่อนเส้นฝ้ายพันหลอดเล็ก

การสาธิตการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า

การให้คำแนะนำขณะนักเรียนปฏิบัติการทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาพการปฏิบัติการทอผ้าตามขั้นตอนของนักเรียน

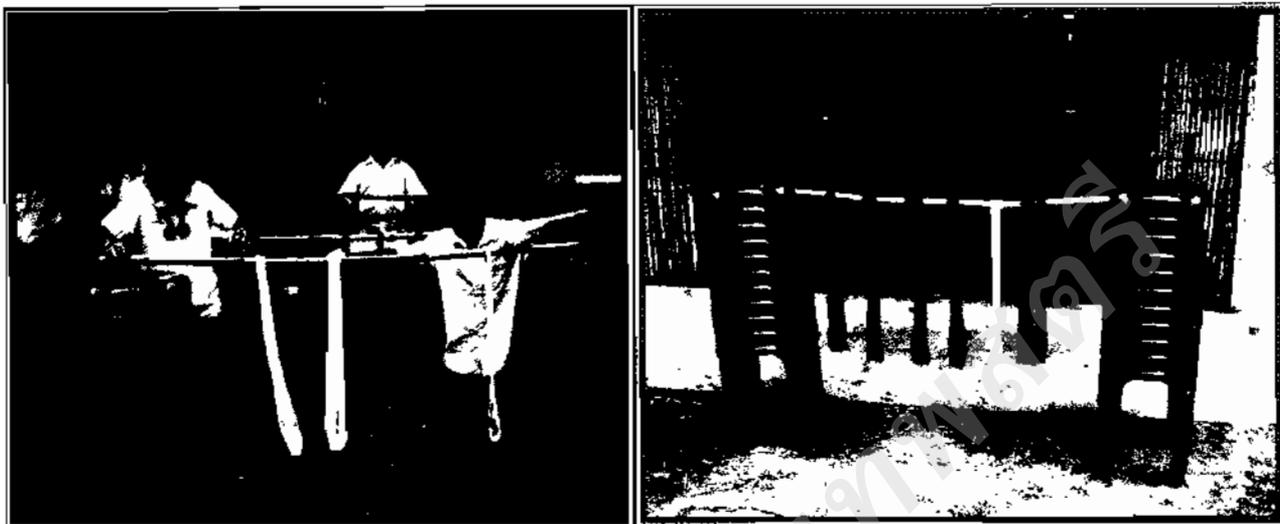

นักเรียนปฏิบัติการทอผ้าขั้นตอนที่ 1 คือ การดมน้ำข้าว

ผลงาน คือ น้ำข้าว

นักเรียนปฏิบัติการทอผ้าขั้นตอนที่ 2 คือ การลงเบี่ยงเส้นฝ้าย ผลงาน คือ ฝ้ายที่ผ่านการลงเบี่ยง

นักเรียนปฏิบัติการทอผ้าขั้นตอนที่ 3 คือ การตากฝ้าย ผลงาน คือ ฝ้ายที่ผ่านการตากแดด

นักเรียนปฏิบัติการทอผ้าขั้นตอนที่ 4 คือ การปั่นเส้นฝ้ายพันหลอดใหญ่ ผลงาน คือ หลอดฝ้าย

นักเรียนปฏิบัติการทอผ้าขั้นตอนที่ 5 คือ การใส่หลอดฝ้ายเข้าก้านโฮง ผลงาน คือ หลอดฝ้าย
ในก้านโฮง

นักเรียนปฏิบัติการทอผ้าขั้นตอนที่ 6 คือ การเก็บฝ้าย

ผลงาน คือ ฝ้ายที่เก็บเรียบร้อยแล้ว

นักเรียนปฏิบัติการทอผ้าขั้นตอนที่ 8 คือ การร้อยเส้นฝ้ายผ่านเข้าเขา ผลงาน คือ ฝ้ายในเขา

นักเรียนปฏิบัติการทอผ้าขั้นตอนที่ 9 คือ การใส่เส้นฝ้ายเข้าซี่พิม ผลงาน คือ ฝ้ายในซี่พิม

นักเรียนปฏิบัติการทอผ้าขั้นตอนที่ 10 คือ การทอเส้นฝ้ายให้เป็นผืนผ้า ผลงาน คือ ผ้าทอ

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ - สกุล	นางสง่า แดงวงษ์
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2499
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	59/1 หมู่ 7 ตำบลห้วยนา อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี รหัสไปรษณีย์ 72120 โทรศัพท์ 0-3551-8067, มือถือ 0-8677-97938
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2517 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสงวนหญิง จังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. 2519 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาตอนต้น วิทยาลัยครูนครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ. 2524 ประกาศนียบัตรวิชาพิเศษครูมัธยมศึกษาทรงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ พ.ศ. 2528 ปริญญาตรี ศษ.บ. (ศึกษาศาสตร์บัณฑิต) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2552 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี